

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
Souvenir Design for Faculty of Industrial Education.

นางสาวสุธาสินี บุรีคำพันธ์

ดช
ศ 484
ร 554

เลขหมู่..... 137770
เลขทะเบียน.....
พ.เดือน.ปี. 24 ก.ค. 2558

12698830
.....
.....

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2557

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) การออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
แหล่งเงิน เงินรายได้
ประจำปีงบประมาณ 2557 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 100,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม ถึง กันยายน
หัวหน้าโครงการ นางสาวสุชาสินี บุรีคำพันธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้คือการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 2) เพื่อออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 3) เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้มีการออกแบบโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีความโดดเด่น และสามารถนำมาเป็นตัวแทนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้ ซึ่งได้แก่ การนำสีประจำคณะมาใช้ ซึ่งได้แก่สีชมพู การนำสัญลักษณ์ดอกไม้ประจำคณะมาใช้ซึ่งได้แก่ ดอกแก้วเจ้าจอม การนำรูปแบบของยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา ที่มีลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่ตั้งโดดเด่นอยู่บนยอดของอาคาร ทำให้ผู้ที่สัญจรไปมาสามารถทราบได้ว่าเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม รวมไปถึงการใช้สัญลักษณ์รูปเทียนส่องสว่างแห่งปัญญา และที่จะขาดไม่ได้ในการออกแบบคือ การนำอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา รวมไปถึงศิษย์เก่าชาวพระจอมเกล้าลาดกระบังมาประกอบในงานออกแบบ

เมื่อพิจารณาจากรูปแบบรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ได้ทำการออกแบบและสอบถามความพึงพอใจของ นักศึกษา อาจารย์และบุคลากรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่มีการออกแบบโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาทั้งภาคสนามและภาคเอกสารสามารถ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การใช้สัญลักษณ์สามารถสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้ และสามารถเป็นตัวแทนในการออกแบบของที่ระลึกได้เป็นอย่างดี และผลจากการสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อรูปแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.96 และมีข้อคิดเห็นรายข้อดังนี้ ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.58 รูปแบบที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.30 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.23 และข้อพิจารณาด้านอื่นๆ คือ สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นำพาได้สะดวก ปลอดภัยต่อการใช้งาน และการใช้สีในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.67, 3.65, 3.65, 3.65 และ 3.62 ตามลำดับ

คำสำคัญ : การออกแบบ, ของที่ระลึก, สัญลักษณ์, อัตลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา VI ละต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

Research Title: Souvenir Design for Faculty of Industrial Education

Researcher: Miss Suthasini Bureekhampun

Faculty: Industrial Education Department : Industrial Education of architecture and design.

ABSTRACT

This research presents souvenir design for Faculty of Industrial Education. The research objectives were to design symbolic and identity souvenir for Faculty of Industrial Education which encourage good image of the faculty and to determine satisfactions on format of the designed souvenir. For the souvenir design, format of them were designed based on prominent Symbol and can use as representative of Faculty of Industrial Education. These were color, flower and landmark of the faculty and monument of King Rama4.

From the results, it is found that symbolic design of the souvenir can be understood in same direction and used for souvenir design very well. Satisfaction evaluation result was in a good level ($\bar{X} = 3.96$). Considering on each item, for beautiful aspect, it was in a very good level ($\bar{X} = 4.58$). For identity, material, encourage good image of the faculty, portable, use safety and color aspects, they were all in a good level with averages of 4.30, 4.23, 3.67, 3.65, 3.65, 3.65 and 3.62 respectively.

Keywords : Design; Souvenir; Symbol; Identity

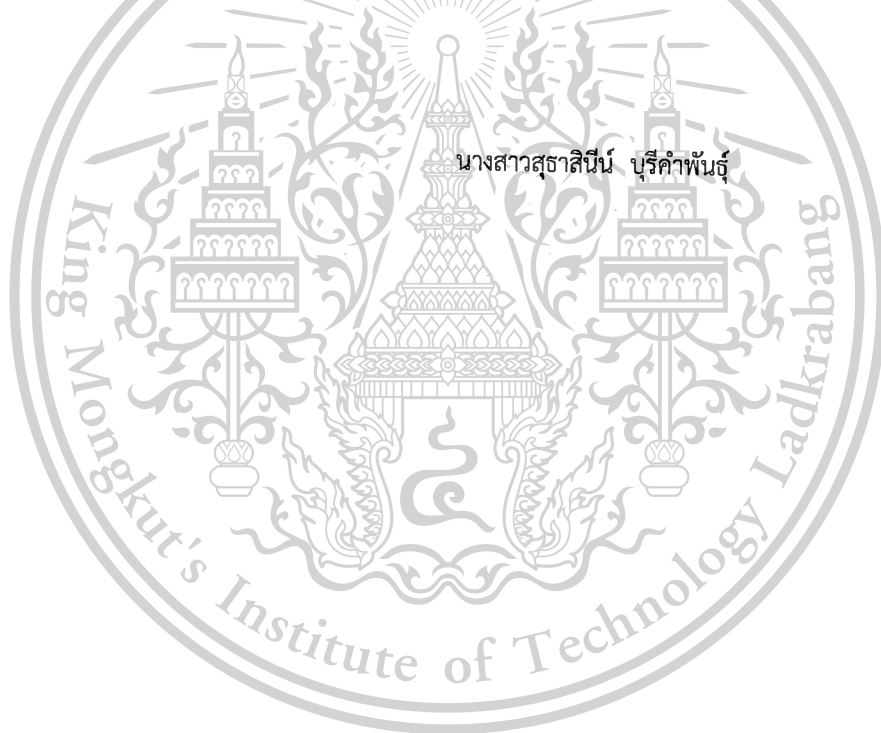
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา VII จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยการได้รับความอนุเคราะห์ของท่านคณบดี นักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบผลิตภัณฑ์ คณาจารย์สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ ผู้บริหารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดในการออกแบบ และข้อคิดในการทำวิจัย เพื่อให้งานวิจัยและงานออกแบบสำเร็จและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จขึ้นมา การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้วยเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทางสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้โอกาสผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและสามารถนำงานวิจัยชิ้นนี้ให้เกิดประโยชน์สำหรับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา VIII จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	VI
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	VII
กิตติกรรมประกาศ.....	VIII
สารบัญ.....	I
สารบัญตาราง.....	III
สารบัญภาพ.....	IV
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
1.5 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ประวัติคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	6
2.2 การศึกษาการสร้างอัตลักษณ์องค์กร.....	14
2.3 การศึกษาอัตลักษณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ.....	16
2.4 การศึกษาตัวอย่างของที่ระลึกในลักษณะต่าง ๆ.....	19
2.5 การศึกษารูปแบบของสถานที่และสิ่งอื่นๆ ภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่สามารถนำมา เป็นแนวคิดในการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	33
2.6 หลักการออกแบบของที่ระลึก.....	37
2.7 สุนทรียะทางทัศนศิลป์.....	40
2.8 การศึกษาวัสดุในงานออกแบบของที่ระลึก.....	42
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
3.1 ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบของที่ระลึก.....	50
3.2 ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม.....	51
3.3 ขั้นตอนที่ 3 ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.1 การวิเคราะห์รูปแบบและสวดลายจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบของที่ระลึกคณะครุ ศาสตร์อุตสาหกรรม.....	59
4.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์สัญลักษณ์และอัต ลักษณ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรวมถึงผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง..	67
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	71
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	72
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
ภาคผนวก ข ภาพผลงานที่ได้ทำการออกแบบ.....	80
ประวัตินักวิจัย.....	87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย.....	49
4.1 แสดงข้อมูลผลประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม...70	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา III และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2.1 แสดงอาคารครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	7
2.2 แสดงผลงานนักศึกษาของแต่ละหลักสูตร.....	12
2.3 แสดงผลงานด้านความร่วมมือการวิชาการกับต่างประเทศ.....	13
2.4 แสดงการนำเสนอผลงานด้านการวิจัย.....	13
2.5 แสดงเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน.....	14
2.6 แสดงของที่ระลึกที่ทำจากผ้าของชนเผ่าในประเทศไทย.....	19
2.7 ถุงผ้าและเครื่องปั้นดินเผา ของที่ระลึก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี.....	20
2.8 แสดงตุ๊กตาปูนปลาสเตอร์ทหารเรือหญิง.....	21
2.9 ชุดฮันบกที่เป็นแนวความคิดในการสร้างของที่ระลึกประเทศเกาหลีใต้.....	22
2.10 ของที่ระลึกของจดหมายประเภทกระดาษ.....	22
2.11 ของที่ระลึกตุ๊กตาชุดฮันบกประเภทเครื่องปั้นดินเผาและยาง.....	23
2.12 ของที่ระลึกตุ๊กตาติดตู้เย็นชุดฮันบกประเภทยาง.....	23
2.13 ของที่ระลึกตะเกียบบรรจุอยู่ในถุงผ้าไหม.....	23
2.14 สถานที่อันสำคัญของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาอันได้แก่ มหาเจดีย์ชเวดากองและ พระราชวังบุเรงนอง.....	24
2.15 สถานที่อันสำคัญของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาอันได้แก่ พระมหาเจดีย์ชเวมอดอ (พระธาตุ มูเตา) และสิ่งห่อหุ้มน้ำวัด.....	25
2.16 ภาพของที่ระลึกประเภทโลหะชุบ.....	25
2.17 ภาพของที่ระลึกแผ่นติดตู้เย็นประเภทกระเบื้องดินเผาแกะลาย.....	26
2.18 ภาพของที่ระลึกแผ่นติดตู้เย็นประเภทแผ่นยางพลาสติก.....	26
2.19 ของที่ระลึกประเภทเครื่องประดับที่ทำจากอัญมณีหินสี.....	27
2.20 ของที่ระลึกที่ทำจากปูนปลาสเตอร์.....	27
2.21 ภาพแสดงนางอัปสรและนครวัดที่ปรากฏบนของที่ระลึก.....	28
2.22 ภาพแสดงปราสาทบายนและนางอัปสรที่ปรากฏบนของที่ระลึก.....	28
2.23 แสดงของที่ระลึกประเภทจานโซว์ที่ใช้ลวดลายนครวัดด้านในผลิตภัณฑ์และรายรอบด้วยปราสาทบายน และปราสาทตาพรหมรวมทั้งนางอัปรา.....	29
2.24 แสดงของที่ระลึกประเภทชุดช้อนส้อมที่ใช้ลวดลายนครวัดด้านในผลิตภัณฑ์และรายรอบด้วยปราสาท บายนและปราสาทตาพรหมรวมทั้งนางอัปรา.....	29
2.25 แสดงของที่ระลึกประเภทพวงกุญแจที่ใช้ลวดลายการร้ายรำของนางอัปรา.....	30
2.26 แสดงหอสองฝาแฝดเบ็โทรนัสที่ปรากฏอยู่บนของที่ระลึก.....	31
2.27 แสดงของที่ระลึกที่เสียบบกระดาษไม้ประเภทโลหะชุบที่ได้แนวคิดมาจากหอสองฝาแฝดเบ็โทรนัส.....	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.28 แสดงของที่ระลึกที่ทับกระดาษประเภทโลหะชุบที่ได้แนวคิดมาจากหอสู่ฟ้าแผ่นดินไหว	32
2.29 แสดงของที่ระลึกพวงกุญแจประเภทโลหะชุบที่ได้แนวคิดมาจากหอสู่ฟ้าแผ่นดินไหวและพระราชวัง สุลต่านมาเลเซียแห่งใหม่	32
2.30 แสดงอาคารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	33
2.31 แสดงสัญลักษณ์สามเหลี่ยมแห่งปัญญาบนส่วนยอดของอาคาร	33
2.32 แสดงสัญลักษณ์แท่งเทียนแห่งปัญญา	34
2.33 สัญลักษณ์อักษร KMITL	34
2.34 ภาพอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	35
2.35 แสดงต้นแก้วเจ้าจอมและดอกแก้วเจ้าจอม	36
2.36 แสดงสีประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	36
2.37 แสดงภาพนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	36
2.38 ผังประเภทวัสดุ	43
3.1 แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อการออกแบบ	52
3.2 แสดงขั้นตอนการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	53
3.3 แสดงขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง	56
4.1 อาคารด้านหน้าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	60
4.2 ยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา	60
4.3 แสดงสัญลักษณ์รูปเทียนส่องแสงแห่งปัญญา	61
4.4 ตัวอักษร KMITL	62
4.5 อนุสาวรีย์พระจอมเกล้าลาดกระบัง	62
4.6 ต้นแก้วเจ้าจอมและดอกแก้วเจ้าจอม	63
4.7 สีประจำคณะ	63
4.8 นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	64
4.9 การถอดรูปแบบตัวอักษร	64
4.10 การถอดรูปแบบอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าออกมาเป็นภาพกราฟิก	65
4.11 การถอดรูปแบบดอกแก้วเจ้าจอมออกมาเป็นภาพกราฟิก	65
4.12 การถอดรูปของจุดสังเกตคณะ (Landmark) ออกมาเป็นภาพกราฟิก	66
4.13 การถอดรูปของยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา ออกมาเป็นภาพกราฟิก	67
4.14 ชุดกระดาษจดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 1	68
4.15 ชุดกระดาษจดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 2	68
4.16 ชุดกระดาษจดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 3	69
4.17 ชุดกระดาษจดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 4	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สัญลักษณ์ หรือ Symbol มีเพื่อสื่อความหมายให้รับรู้ร่วมกันในสังคม เป็นสื่อความหมายที่แสดงนัยหรือเจอนความคิดที่แฝงไว้ในรูปภาพ (Pictogram) ใช้แสดงแทนภาษาพูดให้เป็นสื่อกลางที่จะถ่ายทอดข่าวสารแก่ผู้ใช้ทุกระดับ ซึ่งอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจภาษา แต่ผู้ใช้จะเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ได้ถ้าพบเห็นบ่อย ๆ ภาพ Pictogram ที่ใช้ในที่นี่สื่อความหมายถึงสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งยึดแนวความคิดมาจากลักษณะทางภูมิประเทศ ลักษณะของสถาปัตยกรรม และกิจกรรมเด่นที่ประกอบกันภายในพื้นที่ธรรมชาติ นอกจากสัญลักษณ์ของสถานที่แล้วยังมีสัญลักษณ์ส่วนบริการ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สากลสื่อความหมายถึงกิจกรรมด้านบริการต่างๆ ภายในอุทยานแห่งชาติ ทำให้นักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการได้ทราบถึงประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและจดจำแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายและรวดเร็ว เป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย

(http://www.dnp.go.th/parkreserve/Np/Html/Tour/Interpretation/Symbol/Symbol_Goal.html. ออนไลน์ 22 พฤษภาคม 2556)

“อັดลัษณัณ” หมายถึงคุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของลักษณะเฉพาะของบุคคล สังคม ชุมชน หรือประเทศนั้นๆ เช่น เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรมท้องถิ่น และศาสนา ฯลฯ ซึ่งมีคุณลักษณะที่ไม่ทั่วไปหรือสากลกับสังคม อื่นๆ พุดง่าย ๆ คือลักษณะที่ไม่เหมือนกับของคนอื่นๆ “อັดลัษณัณ” มาจากภาษาบาลีว่า อตต + ลัษณัณ โดยที่ “อັดตตะ” มีความหมายว่า ตัวตน, ของตน ส่วน “ลัษณัณ” หมายถึง สมบัติเฉพาะตัว หากมองเพียงแค่รูปศัพท์ “อັดลัษณัณ” จึงเหมาะจะนำมาใช้หมายถึงลักษณะเฉพาะตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกว่า ส่วนคำว่า “เอกลัษณัณ” มีคำว่า “เอก” ซึ่งหมายถึง หนึ่งเดียว จึงน่าจะหมายความว่าลักษณะหนึ่งเดียว (ของหลายๆ สิ่ง) หรือลักษณะที่ของหลายๆ สิ่งมีร่วมกัน ซึ่งเป็นความหมายแรกตามพจนานุกรมนั้นเอง

(<http://www.nationjobs.com/citylife/content.php?ContentID=1451>. ออนไลน์ 20 พฤษภาคม 2556)

ในแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในงานออกแบบผลิตภัณฑ์คือการสื่อความหมายที่ทำให้ผู้ใช้งานได้รับรู้ถึงสิ่ง ๆ นั้นให้มีความเข้าใจและการใช้งานที่ตรงกัน สัญลักษณ์ และ อັดลัษณัณ ก็ต้องเป็นส่วนประกอบในงานการออกแบบ

เนื่องด้วย มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีการคบหาสมาคมกันในกิจการใดกิจการหนึ่ง ในระยะเวลาหนึ่งจนทำให้เกิดความผูกพัน ชอบพ้อขึ้นในความรู้สึก และเป็นพื้นฐานทำให้เกิดความอยากจะปะทะสัมพันธ์กันในมนุษย์ระหว่างมนุษย์ หรือเกิดความผูกพันขึ้นระหว่างมนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ เหตุการณ์ วัตถุ ฯลฯ อันนำไปสู่ความทรงจำและการระลึกถึง ในเมื่อกิจกรรมร่วมนั้นได้ล่วงพ้นไป

ความต้องการที่จะให้ความทรงจำที่เกี่ยวข้องนี้ ปรากฏขึ้นในความรู้สึกอย่างปะติดปะต่อกัน แม้เวลาจะล่วงเลยไปแล้วก็ตาม หรือความต้องการที่จะให้มีการปะทะสัมพันธ์กันอยู่เรื่อย ๆ ไป เนื่องจากอยู่ใกล้กันทำให้โอกาสที่จะทำให้พบปะกันมีได้น้อย ความคุ้นเคยกัน การที่มีรสนิยมและผูกพันร่วมกัน ความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกัน ความมีลักษณะเสริมซึ่งกันและกันของกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

คน ตลอดรวมไปจนกระทั่งการกระทำที่มีลักษณะการให้รางวัลเป็นการตอบแทน เมื่อเกิดความพึงพอใจหรือเกิดถูกใจแก่กัน ตลอดทั้งสาเหตุอื่นๆ อีกนัยนัยการ เหล่านี้ล้วนอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ของทีระลึกขึ้น เพื่อมอบให้แก่กันและกันได้ทั้งสิ้น แต่ที่สำคัญ ขณะที่มนุษย์มีสมองใช้บันทึกเรื่องราว เหตุการณ์ บุคคล ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้สัมผัสรับรู้ในลักษณะของความทรงจำ การทับถมกันของประสบการณ์เหล่านั้นย่อมก่อให้เกิดความสับสนปนเปยากแก่การลำดับ และเมื่อเวลาผ่านไปความทรงจำในสิ่งที่ได้ปะทะสัมผัสระหว่างนั้น อาจเกิดการลืมเลือนไปได้ในที่สุด ดังนั้น มนุษย์จึงพยายามหาวิธีการกระตุ้นความทรงจำในเรื่องราวที่ได้เกี่ยวข้อง โดยการออกแบบสร้างสรรค์สื่อหรือสิ่งใด ๆ ขึ้น เพื่อใช้เป็นตัวกระตุ้นจิตใจให้เกิดการระลึกถึงเรื่องราวที่ได้เกี่ยวข้องอยู่เสมอๆ สื่อหรือสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อจุดประสงค์ในการกระตุ้นเตือนหรือเน้นย้ำความทรงจำนี้ เรียกว่า “ของที่ระลึก” (<http://souvenirbuu.wordpress.com/about/ความรู้เบื้องต้นเกี่ยว/ความหมายของของที่ระลึก>. ออนไลน์ 2 พฤษภาคม 2556)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเดิมชื่อ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นศูนย์การศึกษาที่สมบูรณ์จึงได้นำส่วนราชการระดับภาควิชา ทางสาขาวิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งสังกัดอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ ในขณะนั้นแยกออกมารวมเข้าด้วยกันจัดตั้งเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยได้ลง นามอนุมัติ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 ทำหน้าที่ผลิตครูอาชีวศึกษาสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่าง ๆ ให้การศึกษา ค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และทำหน้าที่การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้กับคณะต่าง ๆ ในสถาบันฯ

ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้น เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2531 โดยรวบรวมภาควิชาและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ แยกออกมาจากคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและ วิทยาศาสตร์ จัดตั้งเป็นคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เดิมเปลี่ยนชื่อเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า 44 เล่ม 105 ตอนที่ 206 วันที่ 8 ธันวาคม 2531 ตั้งแต่ปี พ. ศ. 2520 เป็นต้นมา (<http://www.indeed.kmitl.ac.th/Home/index.php/-mainmenu-64/12-2008-12-05-15-48-36.html>. ออนไลน์ 22 พฤษภาคม 2556)

ในการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งมีการพบปะ แลกเปลี่ยน รวมทั้งการศึกษาดูงานยังสถานศึกษา สถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน หรือแม้กระทั่งการทำกิจกรรมภายในคณะและสถาบันเอง ของทีระลึกจึงเป็นส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก ที่จะช่วยให้สื่อสารให้บุคคลทั้งเข้าใจภายในและภายนอกเข้าใจ ภาพลักษณ์และอัตลักษณ์ความเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผ่านทางของทีระลึกที่จะสื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี

โครงการวิจัยนี้ จึงเป็นสิ่งที่ลึกลับให้ผู้ที่วิจัยมีแนวคิดที่จะออกแบบของทีระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เพื่อเป็นสัญลักษณ์และแสดงความเป็นตัวตนหรืออัตลักษณ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม อันเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในทางการ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมด้วยของทีระลึกท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.2.2 เพื่อออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม

1.2.3 เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กลุ่มคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
จำนวน 50 คน

1.3.2 ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ รูปแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม ที่ได้รับการออกแบบแล้วสามารถสร้างภาพลักษณ์ และหนทางที่ดีในการประชาสัมพันธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 กำหนดปัญหาที่จะดำเนินการวิจัย

1.4.2 กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย

1.4.3 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคทฤษฎี ภาคเอกสาร งานวิจัย และภาคสนาม

1.4.4 กำหนดกรอบแนวคิดและตั้งสมมติฐาน นิยามศัพท์

1.4.5 กำหนดแบบการวิจัย

1.4.6 กำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

1.4.7 สร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1.4.8 การรวบรวมข้อมูล (แหล่งปฐมภูมิ, แหล่งทุติยภูมิ)

1.4.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.10 การนำเสนอผล (การเสนอรายงานการวิจัย)

1.5 สมมติฐานการวิจัย

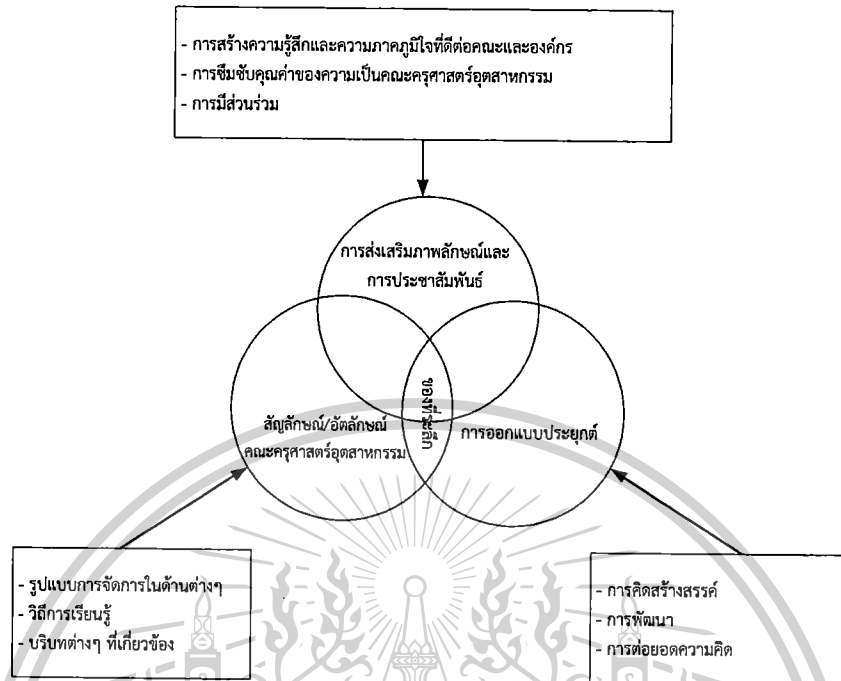
ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ออกแบบและสร้างขึ้นมีรูปแบบที่เป็น สัญลักษณ์
และอัตลักษณ์ ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.6 กรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของโครงการวิจัย

1.7.1 ได้ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.7.2 ได้รูปแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.7.3 ได้รูปแบบของที่ระลึกที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวแทนของสิ่งหนึ่งซึ่งหมายถึงสิ่งที่เป็นตัวแทนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ของที่ระลึก หมายถึง ของที่ระลึกที่แสดงถึงอัตลักษณ์และสัญลักษณ์ที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ประชากร หมายถึง นักศึกษา คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อัตลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่แสดงความเป็นตัวตนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินงานเพื่อศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบในการศึกษาเพื่อใช้ในการวิจัยของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งหัวข้อวรรณกรรมและทฤษฎีต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ ดังหัวข้อต่อไปนี้

2.1 ประวัติคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.2 การศึกษาการสร้างอัตลักษณ์องค์กร

2.3 การศึกษาอัตลักษณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

2.4 การศึกษาตัวอย่างของที่ระลึกในลักษณะต่าง ๆ

2.5 การศึกษารูปแบบของสถานที่และสิ่งอื่นๆ ภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่สามารถนำมาเป็นแนวคิดในการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.6 หลักการออกแบบของที่ระลึก

2.7 สุนทรียะทางทัศนศิลป์

2.8 การศึกษาวัสดุในงานออกแบบของที่ระลึก

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 ด้วยความคิดริเริ่มของศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เพียรวิจิตร รองอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (ตำแหน่งในขณะนั้น) ศาสตราจารย์ประสม รังสีโรจน์ คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ตำแหน่งในขณะนั้น) และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกศล เพ็ชรสุวรรณ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ตำแหน่งในขณะนั้น) เพื่อให้ “สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา ให้การศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์” เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้นำส่วนราชการระดับภาควิชาทางสาขาวิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งสังกัดอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ในขณะนั้น แยกออกมารวมเข้าด้วยกัน จัดตั้งเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ได้ลงนามอนุมัติเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 รับผิดชอบการผลิตครูอาชีวศึกษาสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่าง ๆ ให้การศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้กับคณะต่าง ๆ ในสถาบัน

คณบดีคนแรกของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญส่ง ศิวโมกษธรรม

คณาจารย์รุ่นบุกเบิกที่โอนจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์มาสังกัดกับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์มีจำนวน 51 ท่าน มาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 23 ท่าน และคณะวิศวกรรมศาสตร์ 28 ท่าน เป็นคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิด้านการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้ามมิให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ต่อมาเมื่อมีการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ คณาจารย์ทางด้านวิทยาศาสตร์ได้โอนไปสังกัดกับคณะวิทยาศาสตร์

ภาพที่ 2.1 แสดงอาคารครุศาสตร์อุตรดิตถ์

การแบ่งส่วนงาน

พ.ศ. 2520 เมื่อเริ่มจัดตั้ง (10 พฤศจิกายน 2520) มีการแบ่งส่วนราชการในคณะครุศาสตร์อุตรดิตถ์ และวิทยาศาสตร์ ดังนี้

1. สำนักงานเลขานุการคณะ
2. ภาควิชาครุศาสตร์อุตรดิตถ์
3. ภาควิชาภาษาและสังคม
4. ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2531 ทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้น เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2531 โดยรวบรวมภาควิชา และบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์แยกออกจากคณะครุศาสตร์อุตรดิตถ์และวิทยาศาสตร์ จัดตั้งเป็นคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนคณะครุศาสตร์อุตรดิตถ์และวิทยาศาสตร์เดิม เปลี่ยน

ชื่อ

เป็นคณะครุศาสตร์อุตรดิตถ์ มีส่วนราชการต่าง ๆ ดังนี้

1. สำนักงานคณบดี
2. ภาควิชาครุศาสตร์อุตรดิตถ์
3. ภาควิชาภาษาและสังคม
4. โครงการภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
5. โครงการภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

พ.ศ. 2534 คณะครุศาสตร์อุตรดิตถ์ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งภาควิชาใหม่

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เพิ่มขึ้น 3 ภาควิชา คือ

1. ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
2. ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
3. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงมีส่วนราชการรวมทั้งสิ้น 6 หน่วยงานดังนี้

1. สำนักงานคณบดี
2. ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
3. ภาควิชาภาษาและสังคม
4. ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
5. ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
6. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

วัตถุประสงค์เมื่อเริ่มก่อตั้ง

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ

1. จัดการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานสำหรับนักศึกษาทุกคณะในสถาบัน และจัดการศึกษาวิชาการศึกษาทั่วไป
2. ผลิตบุคลากรด้านการบริหารอาชีวศึกษา และครูอาชีวศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก เพื่อเป็นผู้บริหารงานอาชีวศึกษา และคณาจารย์สอนวิชาชีพและเทคโนโลยีในโรงเรียนมัธยม วิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่าง ๆ
3. ให้บริการทางวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมแก่อาจารย์ นักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป และการบริการชุมชน

ความก้าวหน้าด้านโครงสร้างทางกายภาพ

พ.ศ. 2519 เริ่มโครงการจัดตั้งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ขอยืมอาคารเรียน (อาคาร 4) จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และอาคาร 2 ชั้น (ตึกกิจกรรมนักศึกษา) จากคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นสำนักงานชั่วคราว

พ.ศ. 2522 (1 ตุลาคม 2522) ได้รับงบประมาณแผ่นดิน หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างจำนวนประมาณ 42 ล้านบาท สร้างอาคารเรียน 5 ชั้น เป็นที่ทำการของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์(คณะวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน)

พ.ศ. 2524 สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์ วาสนมหาเถร) เสด็จวางศิลาฤกษ์อาคารเรียนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2524 เวลา 9.00 น.

พ.ศ. 2525 ย้ายที่ทำการจากอาคาร 4 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และอาคาร 2 ชั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์ มาอยู่ที่อาคาร 5 ชั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2531 (1 ตุลาคม 2531) ได้รับงบประมาณแผ่นดิน หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จำนวน 47,750,000 บาท ก่อสร้างอาคารเรียนและห้องปฏิบัติการคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อ 1 มิถุนายน 2533

พ.ศ. 2535 รับมอบอาคารเรียนหลังใหม่เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2535 และเริ่มย้ายเข้ามาอยู่เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2535 นับเป็นอาคารเรียนหลังแรกนับตั้งแต่เปลี่ยนชื่อเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

พ.ศ. 2536 เปิดอาคารเรียนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเป็นทางการ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2536

พ.ศ. 2538 ได้รับงบประมาณ 120 ล้านบาท ก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติงานหลังที่ 2

พ.ศ. 2544 สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระญาณสังวร สกลมหาสังฆปริณายก เสด็จเป็นองค์ประธานพิธีเปิดอาคารเรียนและปฏิบัติการคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหลังที่ 2 และ ทรงโปรดประธาน นามว่า “อาคารปฏิบัติการพิเศษจอมไตร” เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2544

ปัจจุบันคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีอาคารเรียนและปฏิบัติการจำนวน 2 หลัง อาคารฝึกงานนักศึกษา 2 หลัง และโรงอาหารจำนวน 1 หลัง มีพื้นที่ใช้สอย (ไม่รวมโรงอาหาร) รวม 20,273 ตารางเมตร นอกจากนี้มีสนามกีฬาอเนกประสงค์ให้นักศึกษาออกกำลังกายและทำกิจกรรม

การจัดการศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดหลักสูตรผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

พ.ศ. 2521 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อใน 3 สาขาวิชา รับนักศึกษา

เข้าศึกษาสาขาละ 10-15 คน ดังนี้

1. สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
2. สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
3. สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม

การเรียนวิชาชีพให้เรียนร่วมกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ส่วนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ คณะจัดสอนเอง รวมทั้งจัดสอนบริการพื้นฐานให้กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ด้วย

พ.ศ. 2522 เปิดหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม รับนักศึกษาปีละ 20-25 คน การสอนวิชาชีพเฉพาะได้เชิญคณาจารย์ประจำจากภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคมของคณะวิศวกรรมศาสตร์มาสอนบริการ รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ครุภัณฑ์และห้องปฏิบัติการด้วย

พ.ศ. 2524 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) เพิ่มขึ้นอีก 2 สาขาวิชารับนักศึกษาเข้าศึกษาสาขาละ 20-25 คน คือ

1. สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช
2. สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

การสอนวิชาชีพเฉพาะได้เชิญคณาจารย์ประจำจากภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืชและภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์จากคณะเทคโนโลยีการเกษตรมาสอนบริการ รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการด้วย

พ.ศ. 2528 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

พ.ศ. 2530 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2535 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

- พ.ศ. 2536 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชา
การศึกษาวิทยาศาสตร์
- พ.ศ. 2537 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ครุศาสตร์เกษตร
- พ.ศ. 2539 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
การศึกษาทางการอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา
- พ.ศ. 2540 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต
- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา และหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ได้เปลี่ยนเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
วิทยาศาสตร บัณฑิต เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรมเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (4 ปี)
- สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร
- พ.ศ. 2541 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
- พ.ศ. 2542 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
- สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
- พ.ศ. 2543 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
- สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (4 ปี)
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ
- พ.ศ. 2545 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 3
สาขาวิชา
- สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
- พ.ศ. 2549 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
- สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (5 ปี) 3
สาขาวิชา
- สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
- สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ
- สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน
- พ.ศ. 2551 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (5 ปี) 2 สาขาวิชา
- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร และ
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- ศศม.ภาษาศาสตร์ประยุกต์-ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- พ.ศ. 2552 เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ

เอกสารนี้เป็นประโยชน์ทางการศึกษารับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีโทษทางกฎหมายและต้องรับผิดชอบต่อผู้คนที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1. สอนบริการวิชาพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะในสถาบันฯ และจัดการศึกษาวิชาการศึกษิตตามหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต

2. ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 7 สาขาวิชา

- สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
- สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
- สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

3. ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต 3 สาขาวิชา

คือ

- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์

ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (2535-2539) คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีการผลิตบัณฑิตระดับต่าง ๆ เพิ่มขึ้นดังนี้

1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 4 สาขาวิชาคือ

- สาขาวิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทางอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

2. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต 3 สาขาวิชาคือ

- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
- สาขาวิชาการผลิตเทคโนโลยีทางการอาชีวและเทคนิคศึกษา
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

3. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต 2 สาขาวิชา คือ

- สาขาวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุขภูบัณฑิต 1 สาขาวิชาคือ

- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ช่วงระหว่าง ปี พ.ศ.2542-2550 ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีทางการสื่อสาร กอปรกับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูประบบ การศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้มุ่งมั่น ทุ่มเท เพื่อพัฒนาการดำเนินงานในทุกด้าน เพื่อให้ เกิดคุณภาพทางการศึกษาสอดคล้องกับแนวนโยบาย พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์การศึกษาของ เอกสารนี้ประเทศ การที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ด้านการจัดการศึกษา ได้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ครอบคลุมตามความต้องการ ทั้งระดับปริญญาตรี-โท-เอก โดยเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาเอก 1 สาขาวิชา ระดับปริญญาโท (เดิม) 10 สาขาวิชา ได้เปิดหลักสูตรเพิ่มอีก 1 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการวิจัยนวัตกรรมการศึกษา ด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องตามมาตรฐานได้แก่ หลักสูตรสาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2550) และหลักสูตรสาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ – ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2549) การจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี 17 สาขาวิชา และทุกสาขาวิชาได้ดำเนินการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยครบทุกหลักสูตร และตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 นอกจากนี้ คณะได้เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต ค.อ.บ. (หลักสูตร 5 ปี) 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ และสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ภาพที่ 2.2 แสดงผลงานนักศึกษาของแต่ละหลักสูตร

ด้านความร่วมมือการวิชาการกับต่างประเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับ Tokai University ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นข้อตกลงในระดับสถาบันฯ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา สำหรับการฝึกงานภาคฤดูร้อน สำหรับนักศึกษาสาขาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 คน ไปศึกษาช่วงสั้นที่ Tokai University เป็นเวลา 30 วัน

นอกจากนี้ โครงการความร่วมมือทุนการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ณ Beppu University เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมกับมหาวิทยาลัย Beppu ซึ่งในแต่ละปีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจัดส่งนักศึกษาไปเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นประมาณปีละ 10 คน เป็นเวลาประมาณ 1 เดือน โดยทางมหาวิทยาลัย Beppu จะดูแลค่าใช้จ่ายบางส่วน โครงการผู้เชี่ยวชาญจากประเทศญี่ปุ่นมาประจำอยู่ที่สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตรเป็นเวลา 2 เดือน ในปีงบประมาณ 2548 คณะผู้บริหารจาก Mokpo National University จากประเทศเกาหลีเข้าเยี่ยมชม ศึกษาดูงาน และเจรจาความร่วมมือทางวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.3 แสดงผลงานด้านความร่วมมือการวิชาการกับต่างประเทศ

ด้านงานวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ด้านงานวิจัย เป็นภารกิจสำคัญหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ในแต่ละปีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้จัดสรรเงินสนับสนุนให้คณาจารย์พัฒนา ด้านงานวิจัย เช่นในปีงบประมาณ 2550 ประมาณ 9 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2549 ประมาณ 5 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2548 ประมาณ 3 ล้านบาท และขณะเดียวกันคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้ออกประกาศหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการขอรับเงินสนับสนุนทำวิจัย เพื่อกระตุ้นให้เกิดนักวิจัยรุ่นใหม่ และคณะฯ ได้ดำเนินการสนับสนุนคณาจารย์ ผู้วิจัย นำผลงานไปเผยแพร่ที่ประชุมวิชาการทั้งในและ ต่างประเทศ

ภาพที่ 2.4 แสดงการนำเสนอผลงานด้านการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในโลกของการศึกษายุคใหม่ รูปแบบและกระบวนการได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกระดับของการศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติการจริง คณะครู ศาสตราจารย์อุตสาหกรรมได้พัฒนาระบบบริหารจัดการและการจัดเรียนการสอน โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในกิจกรรมต่างๆอย่างกว้างขวาง ทั้งด้านการบริหารและการจัดการ วิชาการ การจัดการเรียนการสอน โดยการจัดหา ติดตั้งและใช้ประโยชน์เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกับสถาบันฯ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และทรัพยากรเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นต้น ในช่วงปีพ.ศ. 2542-2548 คณะครูศาสตราจารย์อุตสาหกรรมได้จัดหาคอมพิวเตอร์ที่จำเป็น เพื่อการเรียนการสอน จำนวนมากกว่า 250 เครื่อง ด้านทรัพยากรเทคโนโลยีทางการศึกษา ให้เพียงพอต่อความต้องการ (คณะครูศาสตราจารย์อุตสาหกรรม. 2554 : 13-19)

ภาพที่ 2.5 แสดงเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

2.2 การศึกษาการสร้างอัตลักษณ์องค์กร

(สมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 13) ได้ให้คำนิยามของการส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กรว่า ในการดำเนินกิจการใด ๆ ทุกหน่วยงานหรือองค์กร ต่างก็มีความมุ่งหวังที่จะให้หน่วยงาน หรือองค์กรของตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากผู้อื่น รวมทั้งได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป และการที่องค์กรจะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ นอกเหนือ จากการมีระบบการบริหารงานที่ดี มีบุคลากรและสภาพแวดล้อมที่ดีแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วคือ การมีระบบเอกลักษณ์องค์กรที่ดี ซึ่งจะเป็นส่วนเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กร

คำว่าอัตลักษณ์องค์กร หมายถึงการแสดงออกให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่ปรากฏต่อสายตาผู้อื่นพร้อม ๆ กับการแสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ขององค์กรนั้น โดยอาศัยองค์ประกอบกราฟิกหรืออากถาวรอย่างง่าย ๆ คือ การสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เพื่อสร้างความ เป็นอัตลักษณ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมทั้งสร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดแก่องค์กร

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ผู้ที่นำข้อมูลนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ถือว่าผิดกฎหมาย

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กรโดยเฉพาะในโลกที่มีการแข่งขันกันอย่างมากเช่นปัจจุบัน เนื่องจากโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ต่างก็มีความต้องการที่จะสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งโครงการ เช่น การสร้าง CI (Corporate Identity) ก็เหมือนกับการที่เรารู้จักปรุงแต่งรูปร่างหน้าตา การแต่งกายให้สวยงาม เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน เพื่อดึงดูดความสนใจให้ผู้อื่นใคร่ยากู้จัก เช่นเดียวกับองค์กรที่มี CI (Corporate Identity) ที่ดี ได้รับการออกแบบที่ดี ผลลัพธ์สินค้าหรือบริการมีรูปลักษณ์ที่สวยงาม ก็จะสามารถดึงดูดหรือก่อให้เกิดความสนใจใคร่ลองใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ ยิ่งถ้ามีคุณภาพดีด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้สินค้าหรือบริการนั้นประสบความสำเร็จในการเพิ่มยอดขายยิ่งขึ้น (สมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 14-15)

ความสำคัญของ CI (Corporate Identity) นั้นถือได้ว่าต้องมีการจัดระเบียบที่ดี เพราะแม้ว่าองค์กรจะมีภาพลักษณ์ที่ดีเพียงใด แต่หากภาพลักษณ์นั้นไม่ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน ภาพลักษณ์ที่ดีนั้นย่อมไม่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อองค์กร เหตุที่องค์กรส่วนใหญ่ต้องการ CI (Corporate Identity) นั้นมักมีที่มาจากเหตุ 2 ประการ คือ

1. องค์กรนั้นเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาใหม่และมีคู่แข่งธุรกิจนั้นเป็นจำนวนมาก จึงต้องสร้างอัตลักษณ์เฉพาะตัวสำหรับองค์กร

2. องค์กรนั้นเป็นองค์กรที่ตั้งมานานพอสมควร และเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนารูปแบบ CI (Corporate Identity) เสียใหม่ (สมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 21-22)

ผลที่องค์กรจะได้รับจากการมีอัตลักษณ์ที่ดี คือ การที่องค์กรได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งการยอมรับจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยระยะเวลาที่ผลิตภัณฑ์นั้น ๆ สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงคุณภาพที่ดี และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ขององค์กร ผู้บริโภคล้วนต้องการความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ขององค์กรผ่านทางสินค้าหรือบริการขององค์กรนั้น ๆ รวมไปถึงความรู้สึกเชื่อมั่นในความมีประสบการณ์และความเก่าแก่ขององค์กร ผู้บริโภคจึงมีความคุ้นเคยกับชื่อของสินค้าหรือองค์กรที่มีความเก่าแก่และมีภาพลักษณ์ที่ดี แสดงให้เห็นถึงการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง การสร้างภาพลักษณ์ต้องอาศัยระยะเวลานานพอสมควร ในการที่จะแสดงให้เห็นถึงความสม่ำเสมอในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องขององค์กรนั้น ๆ บางครั้งภาพลักษณ์ขององค์กรอาจไม่จำเป็นไปตามที่องค์กรนั้น ๆ ต้องการให้เป็นอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ขององค์กรอาจไม่จำเป็นในทิศทางเดียวกันอันเนื่องมาจากการมองปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาไม่ถูกต้อง หรืออาจเกิดจากการได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน การกระตุ้นให้บุคลากรมีส่วนร่วม การที่องค์กรมี CI (Corporate Identity) ที่ดีจะมีผลต่อกระบวนการคิดในองค์กร บางครั้งผู้บริหารองค์กรจะคิดถึงแต่เฉพาะเรื่องของผลกำไร หรือประโยชน์ที่องค์กรจะได้รับแต่เพียงอย่างเดียว โดยลืมนึกถึงจุดมุ่งหมายขององค์กรนั้น ๆ ไป ส่วนที่มีความสำคัญที่สุดของระบบ CI (Corporate Identity) คือการเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิดในองค์กร โดยระบบ CI (Corporate Identity) จะเป็นตัวตั้งคำถามบุคลากรในองค์กร ได้บุคลากรที่เป็นบุคลากรที่เป็นบุคคลขั้นหวักะทิ เมื่อองค์กรที่มีระบบ CI (Corporate Identity) ที่ดี องค์กรนั้นย่อมจะมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสายตาของบุคคลทั่วไป จึงมักจะได้บุคลากรที่มีความรู้สามารถมาร่วมงาน เนื่องจากทุกคนย่อมปรารถนาที่จะได้ทำงานในองค์กรที่ประสบความสำเร็จ ในทางกลับกันองค์กรจะตีชื่อเสียงได้ก็ย่อมต้องอาศัยบุคลากรที่มีความสามารถเช่นกัน การสร้างเครือข่ายได้ง่ายเมื่อองค์กรมีระบบ CI (Corporate Identity) ที่ดี จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ผลที่ตามมาคือการมี

เอกสารนี้เป็นเครือข่ายที่เนื่องจากผู้จัดจำหน่าย หรือตัวแทนจำหน่าย ต่างก็ต้องการประกอบธุรกิจกับองค์กร ซึ่งมีการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งนี้ยังพึงเห็นแต่เพียงเนื้อหา และต้องใช้อย่างตั้งใจของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะทำได้ง่าย และสุดท้ายคือการแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะขององค์กรนั้น การสร้างสร้างอัตลักษณ์องค์กรที่ดีนั้น สามารถบ่งชี้ถึงคุณลักษณะขององค์กร และระบุกลุ่มผู้บริโภคได้อย่างชัดเจน (สมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 28-30)

2.3 การศึกษาอัตลักษณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

2.3.1 การศึกษาอัตลักษณ์

ทิตกร สอนภาษา (2551) ได้ให้ความหมายของอัตลักษณ์ ว่า “อัตลักษณ์” ไม่มีบันทึกไว้ในพจนานุกรม แต่มีคำหลายเล่มให้ความหมายคำว่า “อัตลักษณ์” ไว้ว่าคุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของลักษณะเฉพาะของบุคคล สังคม ชุมชน หรือประเทศนั้น ๆ เช่น เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม ท้องถิ่น และศาสนา ฯลฯ ซึ่งมีคุณลักษณะที่ไม่ทั่วไปหรือสากลกับสังคมอื่น ๆ พูด่งง่าย ๆ คือลักษณะที่ไม่เหมือนกับของคนอื่น ๆ “อัตลักษณ์” มาจากภาษาบาลีว่า อุตต + ลักษณะ โดยที่ “อุตต” มีความหมายว่า ตัวตน, ของตน ส่วน “ลักษณะ” หมายถึง สมบัติเฉพาะตัว หากมองเพียงแค่ว่า “อัตลักษณ์” จึงเหมาะจะนำมาใช้หมายถึงลักษณะเฉพาะตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกว่า ส่วนคำว่า “เอกลักษณ์” มีคำว่า “เอก” ซึ่งหมายถึง หนึ่งเดียว จึงน่าจะหมายความว่าลักษณะหนึ่งเดียว (ของหลาย ๆ สิ่ง) หรือลักษณะที่ของหลาย ๆ สิ่งมีร่วมกัน ซึ่งเป็นความหมายแรกตามพจนานุกรมนั้นเอง

อย่างไรก็ดี คนไทยโดยส่วนใหญ่ยังนิยมใช้คำว่า “เอกลักษณ์” ในความหมายว่าลักษณะเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใครอย่างกว้างขวาง ส่วนคำว่า “อัตลักษณ์” นั้นมักจะใช้ในวงแคบ ๆ เช่น แวดวงวิชาการเท่านั้น และบางครั้งก็ใช้แบบมีนัยยะแฝง เช่น “เอกลักษณ์” เป็นสิ่งตายตัวไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ส่วน “อัตลักษณ์” สามารถเปลี่ยนแปลงได้

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ใช้ในทางการสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้านชื่อ ซึ่งเป็นชื่อที่ประกอบไปด้วย

1. ชื่อบุคคล ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น ชื่อผู้ก่อตั้ง ชื่อบุคคลในประวัติศาสตร์ ชื่อในเทพนโยบายหรือวรรณคดี หรือชื่อบุคคลทั่วไปเป็นต้น
2. ชื่อที่อธิบายถึงคุณลักษณะ ชื่อประเภทนี้ จะเป็นชื่อที่อธิบายถึงลักษณะธุรกิจของบริษัท ซึ่งข้อดีก็คือ เข้าใจได้ง่าย แต่บางครั้งก็อาจก่อให้เกิดปัญหาในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้หากชื่อนั้นเป็นชื่อทั่วไป
3. ชื่อที่เกิดจากการสร้างชื่อใหม่ ชื่อลักษณะนี้เป็นการนำสระพยัญชนะมาผสมกันเป็นคำใหม่ที่แม้จะไม่มีมีความหมายแต่ก็สามารถสร้างข้อกำหนดเฉพาะได้
4. ชื่อที่มีความหมาย ชื่อประเภทนี้เป็นชื่อที่มีความหมายหรือคำแปลที่ชัดเจนตามพจนานุกรมซึ่งมีข้อได้เปรียบ คือ มีความหลากหลายและสามารถจดจำได้ง่าย
5. ชื่อตามสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ชื่อประเภทนี้จะป็นชื่อเรียกตามชื่อเมือง อำเภอ หรือตำบล ที่มีการผลิตสินค้านั้น ๆ
6. ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับตัวสินค้า ชื่อประเภทนี้จะแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของสินค้านั้น ซึ่งง่ายต่อการทำให้เห็นภาพและสื่อความหมายให้เข้าใจได้
7. ชื่อที่ตัดทอนจากชื่อเต็ม ชื่อลักษณะนี้จะป็นชื่อที่นำชื่อเต็มขององค์กรมาตัดทอนเพื่อให้เรียกได้ง่ายขึ้น ซึ่งถึงแม้ชื่อเหล่านี้จะมีชื่อที่จดทะเบียน แต่เราสามารถนำชื่อลักษณะนี้ในการ

เอกสารนี้เป็นสร้างอัตลักษณ์ได้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

8. ชื่อและตัวเลข คือการนำชื่อย่อของสินค้าหรือตัวเลขใด ๆ มาใช้เป็นชื่อของสินค้า ซึ่งการตั้งชื่อประเภทนี้นับเป็นรูปแบบที่ยากที่สุดในการสร้างให้เกิดการรับรู้และจดจำ (สุมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 52-54)

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ใช้ในทางการสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้านเครื่องหมาย 'ไม่ว่าจะเป็นองค์กรใหญ่หรือเล็กเครื่องหมายนับเป็นกุญแจสำคัญที่ก่อให้เกิดระบบอัตลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพ เครื่องหมายที่สร้างขึ้นอาจจะเป็นเพียงการใช้ชื่อ ตัวอักษร หรือ อาจจะเป็นการผสมผสานระหว่างภาพกับตัวอักษร หรือภาพที่เกิดจากองค์ประกอบกราฟิกเพียงลำพังก็ได้ ในการใช้งานของเครื่องหมายในเชิงจิตวิทยาที่มีต่อผู้บริโภค หลายคนยอมรับว่าสิ่งที่เรียบง่ายและดูธรรมดาที่สุดมักจะประสบความสำเร็จในการใช้งานมากกว่าสิ่งที่ดูซับซ้อนสวยงาม (สุมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 55)

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ใช้ในทางการสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้านตัวอักษร ในการวางระบบอัตลักษณ์จำเป็นต้องมีการกำหนดแบบตัวอักษรที่ใช้ในงานทั้งระบบ โดยทั่วไปแล้วนักออกแบบจะกำหนดแบบตัวอักษร ที่ใช้กับสัญลักษณ์ และเลือกแบบอื่น ๆ ที่เข้ากันได้ดีกับแบบตัวอักษรนั้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เตรียมเผื่อไว้สำหรับการใช้งานร่วมกับตัวอักษรที่ใช้เป็นสัญลักษณ์อีก 3-4 แบบ เพื่อกำหนดโครงสร้างรวมในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแก่องค์กร (สุมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 55)

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ใช้ในทางการสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้านสีอัตลักษณ์ สีจัดว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้เป็นตัวแทนองค์กรได้เป็นอย่างดี มักมีที่มาจากสีของสัญลักษณ์ที่นักออกแบบสร้างให้เกิดการจดจำขึ้นในผู้บริโภค ดังนั้นในการวางระบบอัตลักษณ์ นักออกแบบจึงกำหนดสีอัตลักษณ์และโครงสร้างอื่น ๆ ที่ใช้ร่วมกับสีอัตลักษณ์นั้นขึ้นจำนวนหนึ่งเพื่อทำให้ออกแบบมีความยืดหยุ่นได้บ้างแต่ขณะเดียวกันก็ยังคงไว้ซึ่งโครงสร้างอัตลักษณ์เดียวกัน (สุมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 57)

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ใช้ในทางการสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้านข้อความประกอบ ข้อความประกอบนี้จะประกอบเป็นข้อความสั้น ๆ ที่อธิบายถึงความเป็นองค์กรที่วางอยู่ได้ชื่อหรือสัญลักษณ์ เพื่อเป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะเฉพาะขององค์กร สินค้าหรือบริการนั้น ๆ (สุมิตรา ศรีวิบูลย์. 2547 : 57)

2.3.2 การศึกษาสัญลักษณ์ต่าง ๆ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2555 ได้ให้ความหมายของ สัญลักษณ์ (Symbol) ว่าคือ สิ่งที่กำหนดนิยามกันขึ้นเพื่อให้ใช้หมายความแทนอีกสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน. <http://www.royin.go.th/dictionary/search.php>. ออนไลน์ 2 ธันวาคม 2556)

ดังนั้นสัญลักษณ์จึงถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่เป็นนามธรรมมาสู่สิ่งที่เป็นรูปธรรมและทำให้บุคคลทั่วไปมีความเข้าใจตรงกันในสัญลักษณ์ที่ปรากฏ

ความสำคัญของสัญลักษณ์มีมากมายในหลาย ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญต่อประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม แม้ว่าแต่ละประเทศนั้นจะต้องการสื่อความหมายที่เป็นสากลที่เข้าใจให้ตรงกัน แต่ลักษณะงานศิลปะสามารถบ่งบอกถึงแบบอย่างของสัญลักษณ์ของแต่ละประเทศได้ ดังนั้นการออกแบบจึงขึ้นอยู่กับช่วงเวลาในแต่ละสมัย

2. สัญลักษณ์ที่มีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาสากล เมื่อความยุ่งยากอันเกิดจากการมีภาษาในทั่วโลกที่มีอย่างมากมาย หลากหลายภาษา ดังนั้นภาษาภาพจึงเป็นการสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ที่สร้างความเข้าใจต่อคนทั่วโลกได้ง่าย เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสำคัญของสัญลักษณ์ในเชิงเศรษฐกิจ สัญลักษณ์ที่เป็นเครื่องหมายการค้าเริ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่การจ้างออกแบบซึ่งมีราคาสูง ในปัจจุบันเมื่อเผยแพร่สัญลักษณ์นั้นเป็นที่รู้จักก็มีมูลค่าในตัวเองและยังสามารถขายลิขสิทธิ์ในเครื่องหมายร่วมได้

4. ความสำคัญต่อสังคม การออกแบบสัญลักษณ์เป็นงานศิลปะการออกแบบให้เกิดคุณค่า ความงาม ความน่าเชื่อถือ เป็นการยกระดับทางสุนทรียะของสังคมได้วิธีหนึ่ง ส่วนประกอบของสัญลักษณ์เป็นความงาม การออกแบบสัญลักษณ์มีการกำหนดใช้ในกิจกรรมต่างๆ เรื่องของการบอกกล่าวข่าวสารชี้เตือนให้ระมัดระวังป้องกันภัย ซึ่งเป็นการจัดระเบียบของสังคมให้เกิดความเรียบร้อย

5. ความสำคัญต่อประชาชนในฐานะผู้บริโภค การใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์การใช้บริการจากอาคารบริการจากหน่วยงานช่วยให้สะดวกรวดเร็วเข้าใจง่าย โดยไม่ต้องติดต่อสอบถาม เพราะสัญลักษณ์ประเภทนี้สามารถบ่งบอกถึงข้อกำหนด กิจกรรม วิธีปฏิบัติและปริมาณการใช้สัญลักษณ์

6. ความสำคัญต่อการบริหารและการปกครอง สัญลักษณ์ประเภทพระราชลัญจกร เป็นสัญลักษณ์แทนพระมหากษัตริย์ที่แสดงถึงพระราชอำนาจในการปกครอง หากจะมอบอำนาจให้บุคคลใดก็จะมอบสัญลักษณ์ให้เป็นอาญาสิทธิ์ด้วย ดังนั้นสัญลักษณ์จึงใช้ในฐานะแทนบุคคล แทนตำแหน่งในการที่จะสั่งการในการบริหารขององค์การ

7. ความสำคัญทางศิลปะ สัญลักษณ์เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่ต้องเพียรพยายามเสาะหาข้อมูลแล้วใช้ความคิดความสามารถทางศิลปะสร้างสรรค์ออกมาจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรม จึงได้ผลที่มีคุณค่าทางเนื้อหาหมายความหมายทำให้ผู้พบเห็นเกิดจินตนาการ อารมณ์ความรู้สึก ได้ทั้งความมั่นคง ความนุ่มนวล การเคลื่อนไหว เป็นต้น (ทองเจือ เขียวทอง. 2548 : 13-16)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

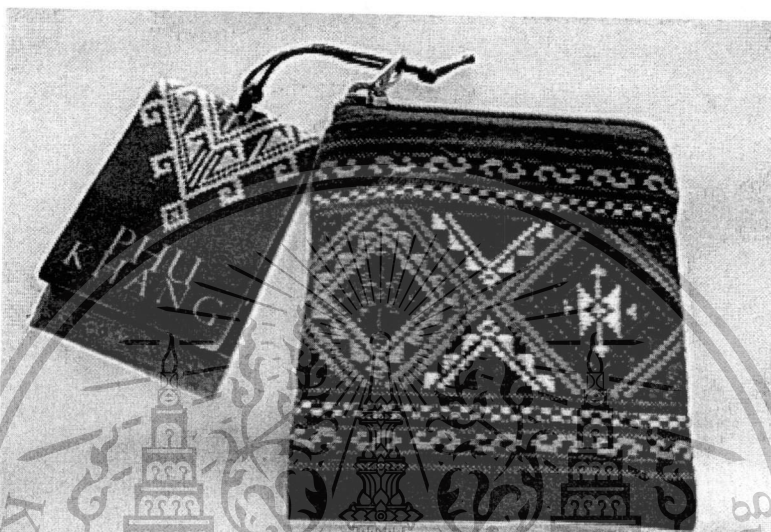
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2.4 การศึกษาตัวอย่างของที่ระลึกในลักษณะต่าง ๆ

ในการศึกษาตัวอย่างของที่ระลึกในลักษณะต่าง ๆ นั้น ก็เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษารูปแบบและลวดลายที่นิยมนำมาใช้ในการออกแบบของที่ระลึก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.4.1 ถุงใส่เหรียญสตางค์ เป็นของที่ระลึกประเภทผ้าทอที่ใช้ความงามทางหัตถกรรมมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เนื่องด้วยมีสีสันลวดลายที่สวยงาม สามารถแสดงถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มชน

ภาพที่ 2.6 แสดงของที่ระลึกที่ทำจากผ้าของชนเผ่าในประเทศไทย

2.4.2 ถุงผ้าและเครื่องปั้นดินเผา ของที่ระลึก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี ที่ได้รับการออกแบบขึ้นมาใหม่เพื่อสร้างสิ่งที่เป็นจุดเด่นและเป็นที่ยึดเหนี่ยวให้กับตลาดสามชุกของคนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เนื่องด้วย ตลาดสามชุก เป็นตลาดสำคัญในการติดต่อค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าที่สำคัญในอดีต ตั้งแต่เมื่อ 100 กว่าปีก่อน ตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีน จังหวัดสุพรรณบุรี แต่เมื่อถนนคือ เส้นทางจราจรทางบกที่เข้ามาแทนที่การเดินทางทางน้ำ ทำให้คนหันหลังให้กับแม่น้ำท่าจีน ความสำคัญของตลาดแลกเปลี่ยนสินค้าริมน้ำเริ่มลดลง บรรยากาศการค้า ขายในตลาดสามชุกเริ่มซบเซา และเมื่อต้องแข่งขันกับห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ และตลาดนัดภายนอก ทำให้ร้านค้าภายในตลาดต้องหาทางปรับตัว และเมื่อราชพัสดุ เจ้าของที่ดินที่ชาวบ้านเช่าที่ดินมายาวนาน ดำริจะรื้ออาคารตลาดเก่า สร้างตลาดใหม่ จึงทำให้ชาวบ้านพ่อค้าที่อยู่ในตลาดสามชุก ครูอาจารย์ที่เห็นคุณค่าตลาดเก่า รวมตัวเป็นคณะกรรมการพัฒนาตลาดสามชุกเชิงอนุรักษ์ระดมความคิดเห็น หาทางอนุรักษ์ตลาดและที่อยู่ของตนไว้ และหาทางฟื้นคืนชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้ง เป็นที่มาของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ใช้การท่องเที่ยวศึกษาวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม ประวัติศาสตร์ชุมชน เป็นเครื่องมือการพัฒนาอาคารไม้เก่าแก่ ในตลาดสามชุก ที่ก่อสร้างเป็นแนวตั้งฉากกับแม่น้ำท่าจีน เป็นสิ่งบอกให้รู้ว่าเป็นลักษณะของตลาดจีนโบราณ เป็นชุมชนชาวไทย-จีน ที่ยังคงอยู่มาจนถึงปัจจุบัน ลวดลายฉลุไม้ที่เรียกว่าลายขนมปังขิง ซึ่งเท่าที่พบในตลาดนี้มีถึง 19 ลาย คือ ศิลปะตกแต่งอาคารไม้โบราณ ที่หาดูได้ยากแล้วในปัจจุบัน หาก

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ การใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ถือว่าผิดกฎหมาย

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

การค้าขายที่ยังคงรักษาวิถีแบบดั้งเดิมเช่นใน อดีต และบรรยากาศน้ำใจอภัยภัยไมตรีของแม่ค้า ข้าวของเครื่องใช้ ขนมอาหารที่นำมาตั้งขายในตลาด เป็นสิ่งยังคงอยู่จนถึงปัจจุบัน ไม่ใช่สิ่งที่จำลองมาเพื่อให้ผู้ชมได้ดูชั่วคราวชั่วคราว แต่เหล่านี้คือ วัฒนธรรมที่สืบเนื่องจากอดีต บ่มเพาะมาเป็น 100 ปี (ตลาดสามชุก. <http://www.samchuk.in.th/history.html>. ออนไลน์ 5 ธันวาคม 2556)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกมักเป็นของที่สื่อถึงวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ นำเป็นแนวคิดในการออกแบบ

ภาพที่ 2.7 ถ้วยผ้าและเครื่องปั้นดินเผา ของที่ระลึก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี

2.4.2 ตึกตาปูนพลาสติกหทารเรือหญิง ของที่ระลึกกองทัพเรือ เป็นการออกแบบที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของทหารเรือได้อย่างชัดเจน เนื่องด้วยใช้เครื่องแบบที่ใช้ในราชการจริงมาประกอบในการออกแบบของที่ระลึก ทำให้ผู้ซื้อและผู้รับสามารถมีความเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าของที่ระลึกชิ้นนี้เป็นของที่ระลึกจากที่ใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.8 แสดงตุ๊กตาปูนปลาสเตอร์ทหารเรือหญิง

2.4.3 ของที่ระลึกประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีความโดดเด่นทางด้านประเพณีและวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องวัฒนธรรมการแต่งกายและวัฒนธรรมการกิน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าของที่ระลึกส่วนใหญ่จะเป็นของที่ระลึกที่ได้แนวคิดมาจากชุดประจำชาติ และนำไปออกแบบลงบนผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ เช่น วัสดุประเภทเครื่องปั้นดินเผา ยาง พลาสติก กระดาษ เป็นต้น

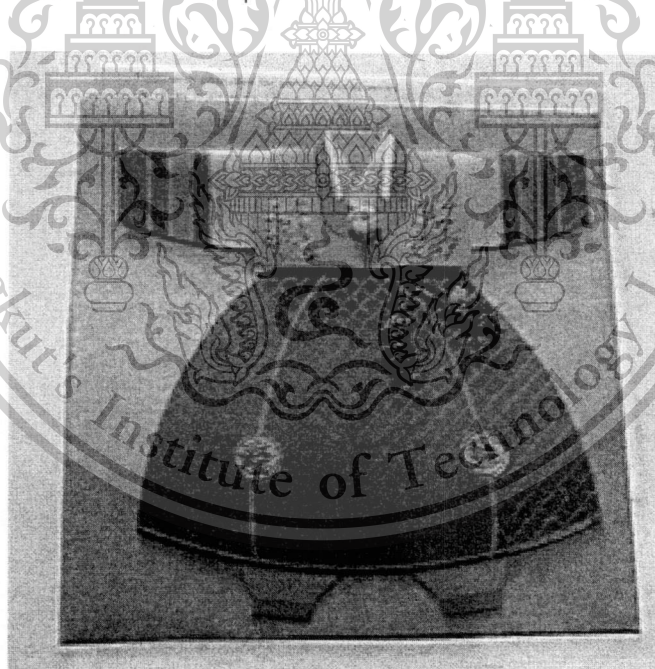
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.9 ชุดฮันบกที่เป็นแนวความคิดในการสร้างของที่ระลึกประเทศเกาหลีใต้
(ชุดฮันบก. <http://55010919589.blogspot.com/2014/04/blog-post.html>. ออนไลน์ 7
กุมภาพันธ์ 2557.)

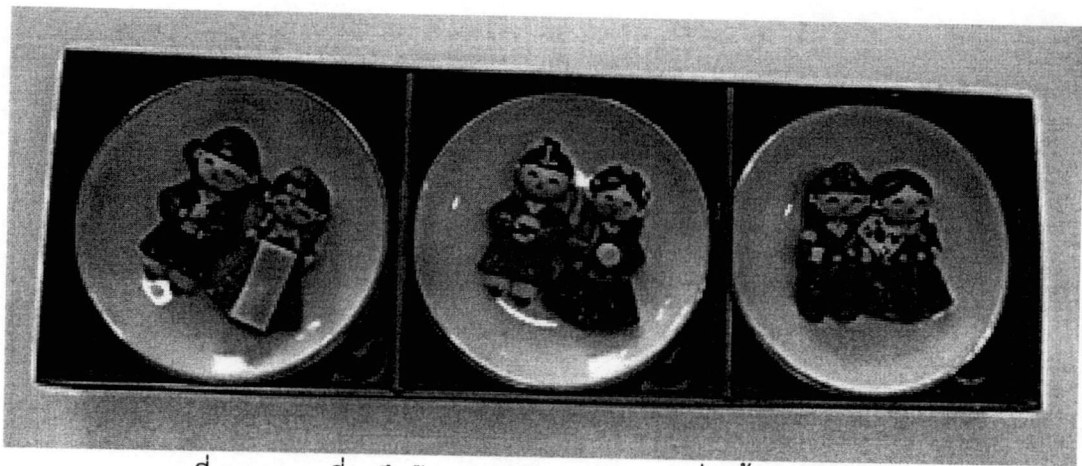

ภาพที่ 2.10 ของที่ระลึกของจดหมายประเภทกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.11 ของที่ระลึกตุ๊กตาชุดฮั่นบกประเภทเครื่องปั้นดินเผาและยาง

ภาพที่ 2.12 ของที่ระลึกตุ๊กตาติดตู้เย็นชุดฮั่นบกประเภทยาง

ภาพที่ 2.13 ของที่ระลึกตะเกียบบรรจุอยู่ในถุงผ้าไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2.4.4 ของที่ระลึกประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา หรือประเทศพม่าเป็นเมืองเพื่อนบ้านของประเทศไทย ที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน อิทธิพลทางด้านศิลปกรรมต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดจากพม่าเข้ามาสู่ดินแดน ล้านนาตั้งแต่สมัยโบราณในราชวงศ์พุกาม พม่าเริ่มต้นขึ้นจากพวกพยูเป็นเชื้อสายต้นตระกูลพม่าเมือง หลวงชื่อว่า ศรีเกษตร ตั้งอยู่ใกล้เมืองแปรติดฝั่งตะวันออกของแม่น้ำอิรวดีในพม่าตอนกลาง ขณะเดียวกันมอญก็ได้ตั้งอาณาจักรของตนเองในพม่าตอนกลาง ทั้งพยูและพม่าเป็นอาณาจักรที่เริ่ม รัับอิทธิพลวัฒนธรรมและศาสนาจากอินเดียในราว 200 ปี ถัดมา พม่าจึงตั้งเป็นอาณาจักรพุกาม เมือง พุกามตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำอิรวดีในพม่าตอนบน การเลือกที่ตั้งเมืองพุกามจากเหตุผลความ เชื่อทางศาสนาโบราณ คนพม่าเชื่อเรื่องภูตผีก่อนจะได้รับอิทธิพลพุทธศาสนา ซึ่งจะมีลักษณะเช่น อาณาจักรทริภุชชัย ที่นับถือภูตผีก่อนจะได้รับอิทธิพลพุทธศาสนาอันนำมาสู่ความเจริญรุ่งเรืองใน แคว้นทริภุชชัย ความก้าวหน้าทางด้านศิลปะสถาปัตยกรรมในสมัยพระเจ้าจันลีททา ถือได้ว่าเป็น จุดเริ่มต้นของการก่อสร้างสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่ของพม่า ชาวพม่ามีความชำนาญพิเศษด้าน สถาปัตยกรรม วัสดุส่วนใหญ่ใช้อิฐและปูนปั้นประกอบ ตลอดงานสลักลวดลายไม้ ในสมัยพระเจ้า จันลีททามีการสร้างเจดีย์สำคัญ 2 องค์ คือ เจดีย์ชเวสิกอง และอานันท์เจดีย์ ซึ่งเป็นแบบฉบับการ ก่อสร้างของพม่า จนกระทั่งตอนหลังมารับแบบอิทธิพลของมอญตอนหลัง ดังเช่นแบบรูปทรงของ เจดีย์ชเวดากอง ซึ่งเป็นแบบที่จะเห็นได้ทั่วไปในอาณาจักรล้านนา และอารามที่มอญเข้ามาสร้างใน ภาคกลางของประเทศไทย (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, 2544 : 3-6)

เมื่อสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเป็นเมืองที่มีศิลปวัฒนธรรมที่เก่าแก่ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ของที่ระลึกส่วนใหญ่แล้วจะเป็นของที่ระลึกที่ได้แนวคิดและใช้สถาปัตยกรรมที่มีชื่อเสียงของพม่า ทั้งหมดในการสร้างผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก วัสดุที่ใช้ทำของที่ระลึกส่วนมากมักจะเป็นปูนปลาสเตอร์ โลหะชุบ และแผ่นยางพลาสติก

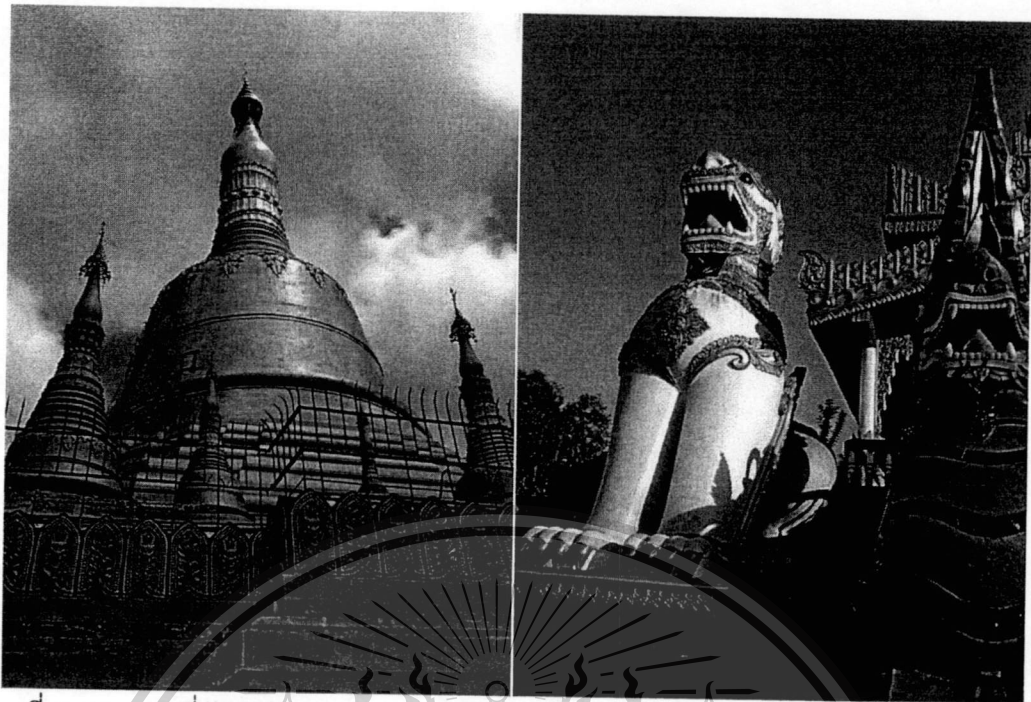

ภาพที่ 2.14 สถานที่อันสำคัญของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาอันได้แก่ มหาเจดีย์ชเวดากองและพระราชวังบุเรงนอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.15 สถานที่อันสำคัญของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาอันได้แก่ พระมหาเจดีย์
ชเวมอดอ (พระธาตุมุเตา) และสิงห์คู่หน้าวัด

ภาพที่ 2.16 ภาพของที่ระลึกประเภทโลหะชุบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.17 ภาพของที่ระลึกแผ่นติดตู้เย็นประเภทกระเบื้องดินเผาแกะลาย

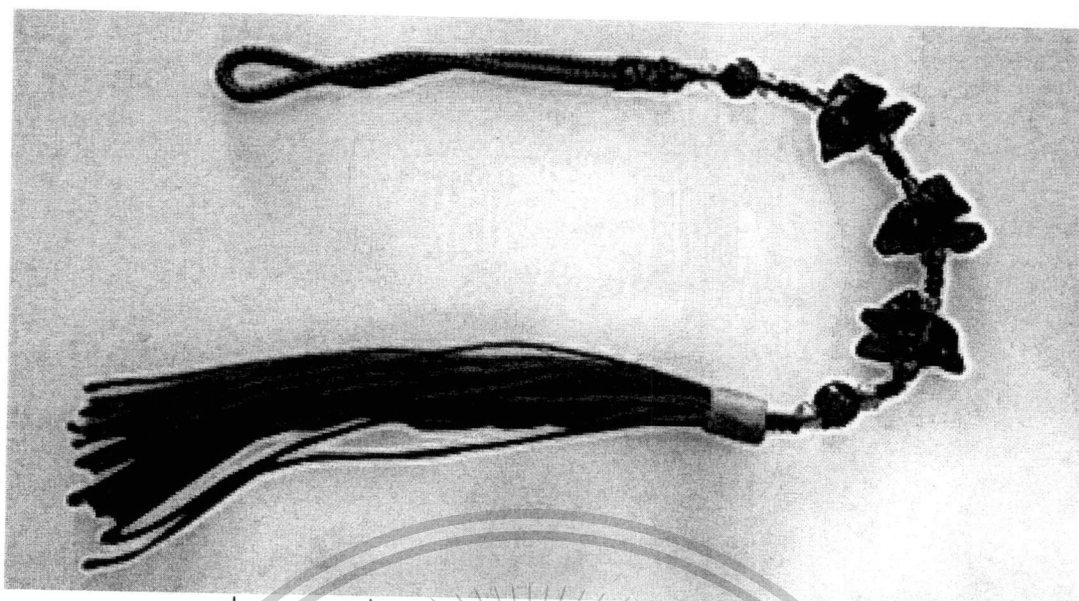

ภาพที่ 2.18 ภาพของที่ระลึกแผ่นติดตู้เย็นประเภทแผ่นยางพลาสติก

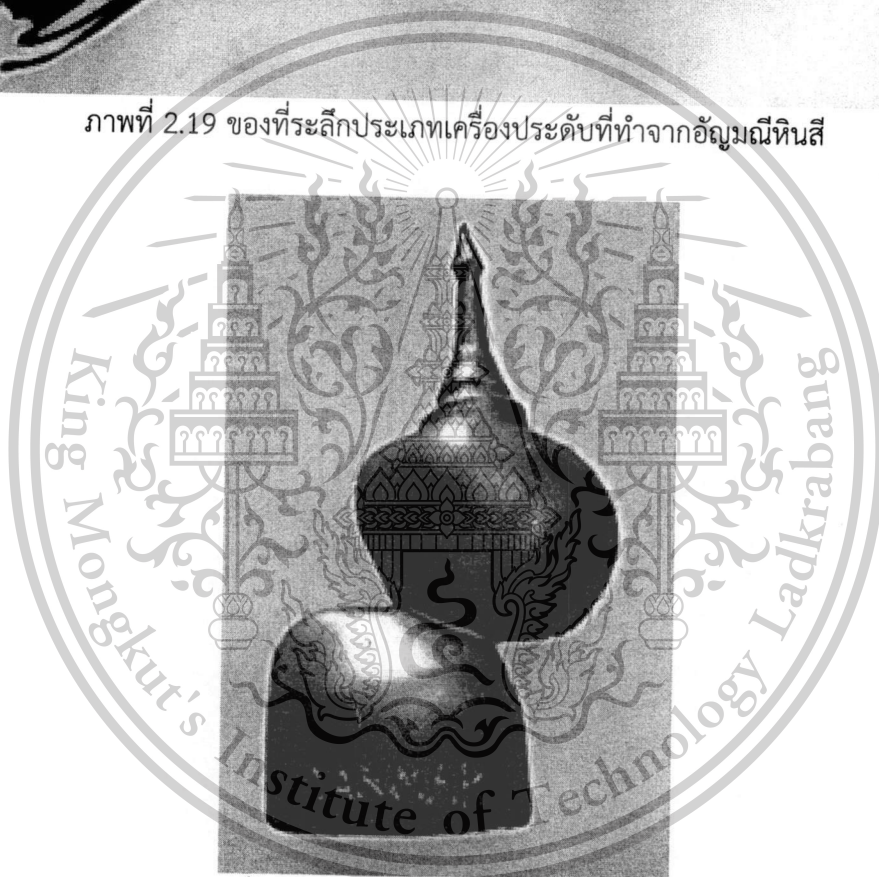
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.19 ของที่ระลึกประเภทเครื่องประดับที่ทำจากอัญมณีหินสี

ภาพที่ 2.20 ของที่ระลึกที่ทำจากปูนปลาสเตอร์

2.4.5 ของที่ระลึกประเทศกัมพูชา

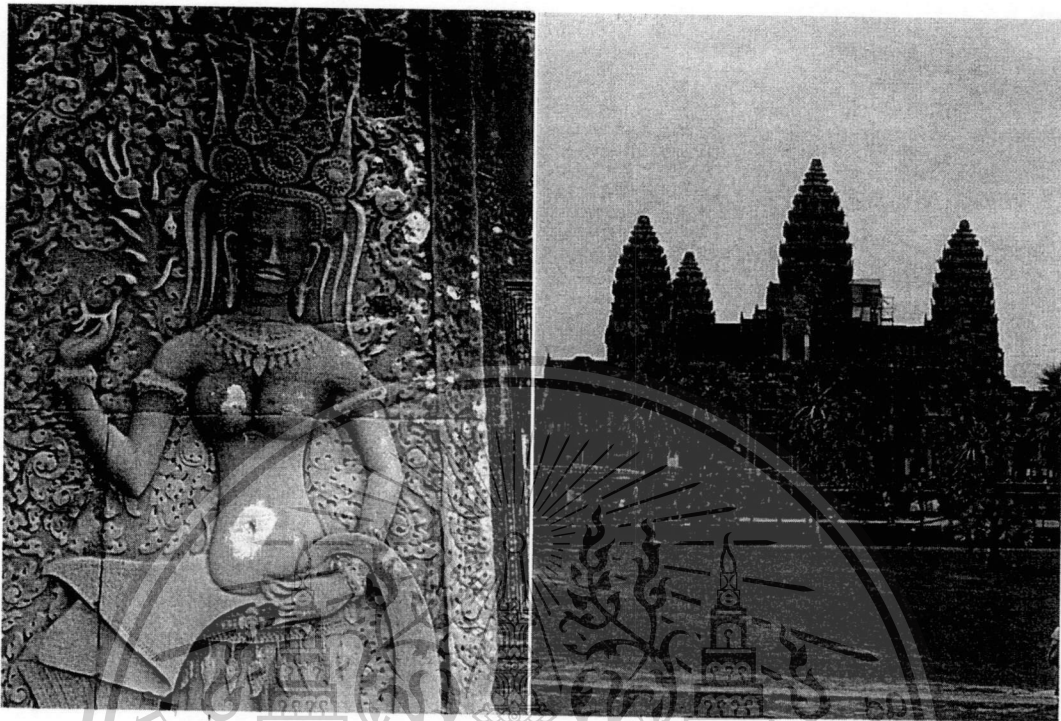
ประเทศกัมพูชาเป็นอาณาจักรที่เคยเป็นมหาอำนาจในสมัยโบราณที่มั่งคั่งกันในชื่ออาณาจักรขอมหรือจักรวรรดิขอม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทยกับเวียดนาม คนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นคนเชื้อสาย ขแมร์ หรือมักเรียกกันว่าเขมรหรือขอม โดยก่อนที่จะเกิดอาณาจักรขอม นั้นดินแดนแห่งนี้เคยมีอารยธรรมที่สร้างอำนาจขึ้นมาก่อนแล้ว 2 แห่งคือ อาณาจักรฟูนัน และอาณาจักรเจนละ (ดวงจิตา ราเมศวร์. 2537 : 175-176) ด้วยที่เป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมและโบราณสถานอัน

เก่าแก่ จึงแปลกเสียทีของที่ระลึกที่สร้างนั้นมักจะได้นำแนวคิดจากโบราณสถานเพื่อใช้ในการออกแบบด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ของที่ระลึก ลวดลายโบราณสถานที่ปรากฏบนของที่ระลึกนั้นได้แก่ เสือยัด จานตั้งโซว์ แผ่นติดตู้เย็น หรือแม้กระทั่งพวงกุญแจ ต่างก็ใช้ลวดลายเหล่านี้ทั้งสิ้นเพื่อใช้ในการสร้างของที่ระลึก

ภาพที่ 2.21 ภาพแสดงนางอัปสรและนครวัดที่ปรากฏบนของที่ระลึก

ภาพที่ 2.22 ภาพแสดงปราสาทขยานและนางอัปสรที่ปรากฏบนของที่ระลึก

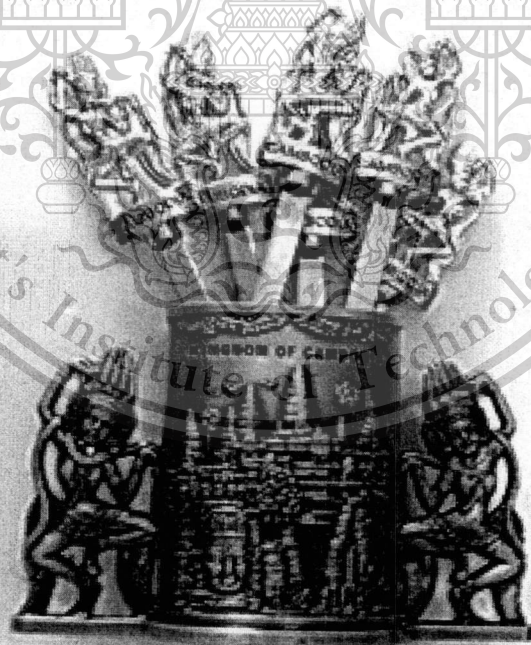
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.23 แสดงของที่ระลึกประเภทงานโซว์ที่ใช้ลวดลายนครวัดด้านในผลิตภัณฑ์และรายรอบด้วยปราสาทบายนและปราสาทตาพรหมรวมทั้งนางอัปรา

ภาพที่ 2.24 แสดงของที่ระลึกประเภทชุดซ้อนส้อมที่ใช้ลวดลายนครวัดด้านในผลิตภัณฑ์และรายรอบด้วยปราสาทบายนและปราสาทตาพรหมรวมทั้งนางอัปรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.25 แสดงของที่ระลึกประเภทพวงกุญแจที่ใช้สวดสายการร้ายรำของนางอัปรา

2.4.6 ของที่ระลึกประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียเป็นแหล่งรวมของวัฒนธรรมอันหลากหลาย ทั้งมาเลย์ จีน อินเดีย และ ไทย รวมทั้งอีกหลายกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งผสมผสานเข้ากัน อย่างลงตัวคุณ จะได้สัมผัสกับความตื่นตาตื่นใจ เพลิดเพลินไปกับทุกแง่มุมและทิวทัศน์ของความ เป็นเอเชีย ณ ที่นี้ทีเดียว คุณจะสัมผัสกับไออุ่นของชนชาติมาเลเซียต้องที่นี้มาเลเซีย ประเทศมาเลเซีย หรือ เรียกชื่อทางการว่า สหพันธรัฐมาเลเซีย ตั้งอยู่ทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พื้นที่ประเทศส่วนหนึ่งอยู่บนแหลมมาลายู และ พื้นที่อีกส่วนหนึ่งอยู่บนเกาะบอร์เนียว ประเทศมาเลเซีย มีพรมแดนประเทศติดกับประเทศอินโดนีเซียและทางทะเลติดกับทะเลจีนใต้ทางตอนใต้ ของเวียดนาม ทางทิศเหนือติดกับประเทศไทย สถานที่สำคัญที่เป็นที่รู้จักและมักเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในของที่ระลึกด้วยกันคือ หอสูงฝาแฝดเปโตรนัส ซึ่งเป็นอาคารแฝดที่สูงที่สุดในโลก ตึกสูงถึง 88 ชั้น เป็นอาคารสำนักงาน และเป็นแหล่ง ช้อปปิ้ง ที่สำคัญของกรุง กัวลาลัมเปอร์ รวมทั้งเป็นศูนย์รวมของการแสดงศิลปะ และการแสดง เคแอลทาวเวอร์ หรือ หอโทรคมนาคม มีความสูง ถึง 421 เมตร สูงเป็นอันดับหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นอันดับ 4 ของโลก บนชั้น TH01 หรือ Tower Head เป็น จุดชมวิวเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการชมวิวในมุมสูง (มาเลเซีย. http://www.baanjomiyut.com/library_2/asean_community/malaysia/04.html. ออนไลน์ 5 มกราคม 2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.26 แสดงหอสูงฝาแฝดเปโตรนัสที่ปรากฏอยู่บนของที่ระลึก

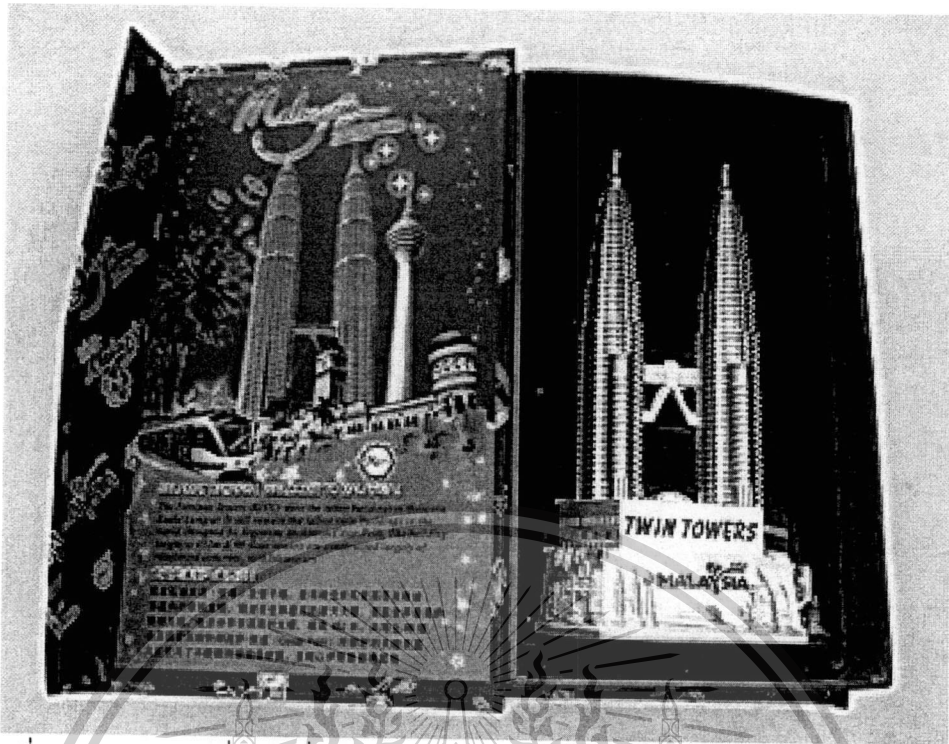

ภาพที่ 2.27 แสดงของที่ระลึกที่เสียกระดาดชนิดประเภทโลหะชุบที่ได้แนวคิดมาจากหอสูงฝาแฝดเปโตรนัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.28 แสดงของที่ระลึกที่ประทับกระตาศประเภทโลหะชุบที่ได้แนวคิดมาจากหอสูงฝาแฝด
เปโตรนัส

ภาพที่ 2.29 แสดงของที่ระลึกพวงกุญแจประเภทโลหะชุบที่ได้แนวคิดมาจากหอสูงฝาแฝดเปโตรนัส
และพระราชวังสุลต่านมาเลเซียแห่งใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

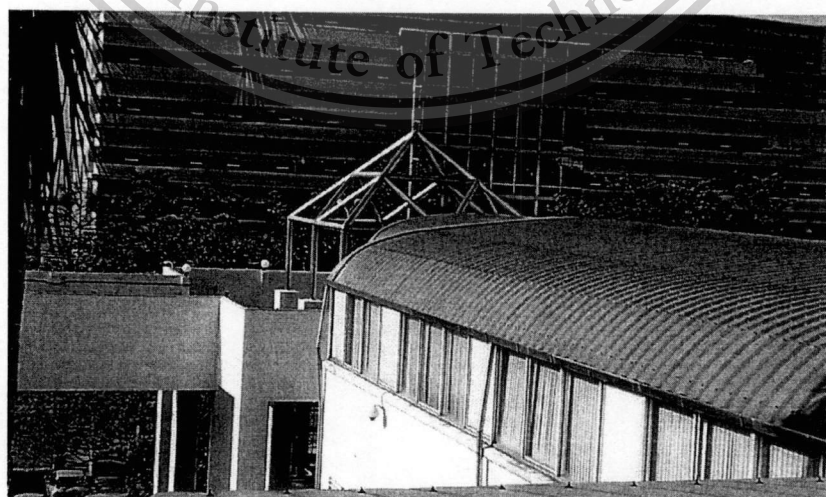
2.5 การศึกษารูปแบบของสถานที่และสิ่งอื่นๆ ภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่สามารถนำมาเป็นแนวคิดในการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เมื่อเข้ามายังคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สิ่งที่จะเห็นเป็นอันดับแรกคืออาคารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหลังเดิมที่เป็นสถานที่ตั้งของคณะ และเป็นที่ยืนยงของผู้ที่เข้ามาติดต่อประสานงาน จากสภาพอาคารอันเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาพที่ 2.30 แสดงอาคารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ด้านบนส่วนของอาคารด้านหน้าจะสังเกตเห็นสัญลักษณ์สามเหลี่ยมแห่งปัญญาซึ่งประกอบด้วย ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐานแห่งการเป็นครูที่ดี จึงทำให้สัญลักษณ์ได้ถูกนำไปใช้ในการออกแบบของที่ระลึกครั้งที่ผ่านๆ มา เช่น สมุด หนังสือ เครื่องแก้ว เป็นต้น

ภาพที่ 2.31 แสดงสัญลักษณ์สามเหลี่ยมแห่งปัญญาบนส่วนยอดของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

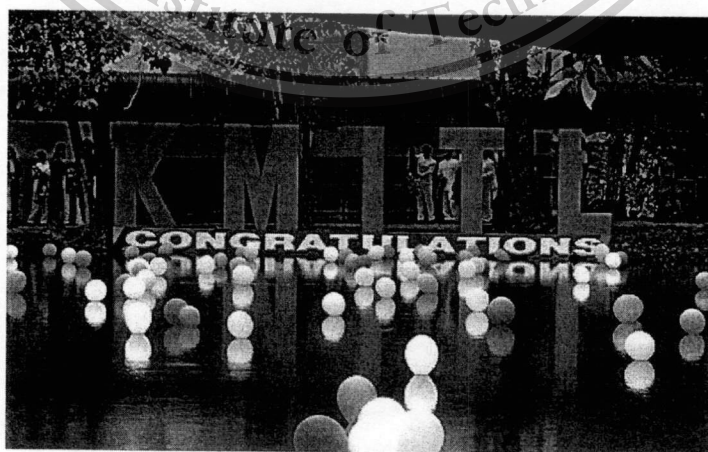
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ถัดเข้ามาในอาคารด้านโถงด้านซ้ายมือ มองไปด้านนอกอาคารจะสังเกตเห็นจุดสังเกต ที่อาจเรียกได้ว่าเป็น จุดสัญลักษณ์ (Landmark) ที่เห็นต้งเด่นสง่า ซึ่งการสร้างสิ่งนี้เปรียบได้กับแท่งเทียนที่ส่องสว่างความรู้จากครูไปสู่ลูกศิษย์

ภาพที่ 2.32 แสดงสัญลักษณ์แท่งเทียนแห่งปัญญา

สิ่งต่อไปที่คนจะจำความเป็นคณะครุศาสตร์พระจอมเกล้าลาดกระบังได้คือ อักษร “KMITL” ซึ่งอักษรนี้ต้องปรากฏบนของที่ระลึกอื่น ๆ ทุกครั้งไป เนื่องด้วยบุคคลภายนอกสามารถจดจำพระจอมเกล้าลาดกระบังได้จากสัญลักษณ์อักษรนี้

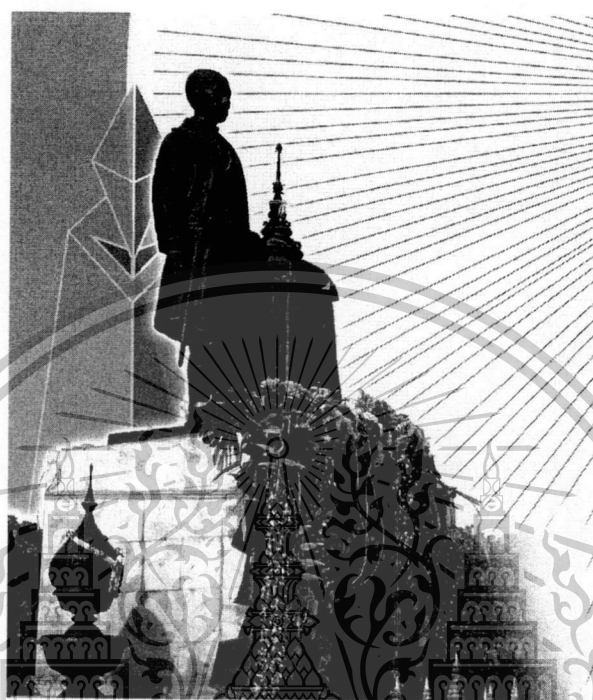
ภาพที่ 2.33 สัญลักษณ์อักษร KMITL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สัญลักษณ์ถัดไปเป็นสัญลักษณ์ทางบุคคลที่คนภายนอกและภายในสามารถจดจำได้เป็นอย่างดีคือ อนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ตั้งเด่นสง่าบนถนนฉลองกรุงด้วยรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร ดังนั้นของที่ระลึกที่ได้ทำการออกแบบที่ผ่านมาจึงได้ใช้รูปภาพของอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมาใช้ในงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

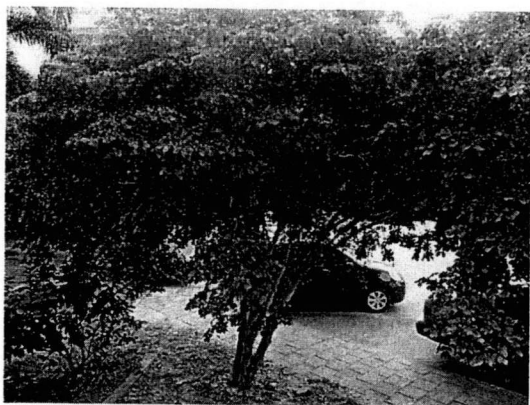
ภาพที่ 2.34 ภาพอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ต้นแก้วเจ้าจอมที่ใช้เป็นดอกไม้ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ต้นแก้วเจ้าจอมนำเข้ามาเมื่อครั้ง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเสด็จประพาสอินโดนีเซียมีลักษณะดอกคล้ายดอกแก้ว แต่มีสีที่แตกต่างออกไป คือ สีฟ้าอมม่วง มีลักษณะใบประกอบเป็นคู่ 2 คู่ หรือ 3 คู่ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกรุณาปลูกไว้เพื่อเป็นที่ระลึกในการสูญเสียสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ พระบรมราชเทวี พระปิยมเหสีในพระองค์ ต่อมา ศาสตราจารย์เต็ม สมิตินันท์ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านพฤกษศาสตร์ ได้เป็นผู้ตั้งชื่อไม้ชนิดนี้ว่า “แก้วเจ้าจอม” หรือ “น้ำอบฝรั่ง” เมื่อครั้งการบริหารงานคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ แบ่งแยกส่วนราชการออกจากกัน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้ย้ายมาอยู่ที่อาคารปฏิบัติการคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมปัจจุบันคุณหญิงวนิดา ฐปะเตมีย์ และคณะผู้บริหารในสมัยนั้น ได้นำดอกไม้ชื่อ แก้วเจ้าจอม มาเป็นสัญลักษณ์แห่งครุศาสตร์ฯ ลาดกระบัง และต้นไม้นี้ได้ปลูกไว้ที่หน้าคณะและมีอยู่ถึงทุกวันนี้ (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. มปท.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

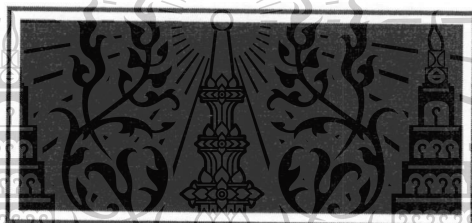
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.35 แสดงต้นแก้วเจ้าจอมและดอกแก้วเจ้าจอม

สีประจำคณะ สีที่ใช้ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมคือสีชมพู ซึ่งได้ใช้เป็นตัวแทนของสีในการออกแบบของที่ระลึก ไม่ว่าจะเป็นเสื้อยืด สมุด ชุดเครื่องปั้นดินเผา เนคไทน์ เป็นต้น

ภาพที่ 2.36 แสดงสีประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อัตลักษณ์เฉพาะของนักศึกษาคณะครุศาสตร์คือ เป็นผู้มีทักษะทางด้านวิชาชีพและวิชาชีพช่าง เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถไปประกอบอาชีพเป็นครูทั้งในระดับ อาชีวศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา นักวิชาการ รวมทั้งสายงานที่ได้ศึกษาเล่าเรียน

ภาพที่ 2.37 แสดงภาพนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2.6 หลักการออกแบบของทีระลิก

เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบของทีระลิก จึงต้องทำความเข้าใจก่อนว่าของทีระลิก มีกี่ประเภท จึงจะสามารถทำการออกแบบได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ออกแบบ ดังนั้นจึงแยกออกได้เป็นข้อดังนี้

2.6.1 ประเภทของทีระลิก

ของทีระลิกเป็นเสมือนสัญลักษณ์หรือเป็นตัวแทนเหตุการณ์ เรื่องราว หรือสถานที่นั้นๆ ที่ผู้คนไปเยือน ของทีระลิกจึงมักเป็นสิ่งที่กระตุ้นความทรงจำของผู้ไปเยือนและผู้ได้รับของทีระลิก

การจัดแบ่งประเภทของทีระลิกในรูปลักษณะต่างๆ แล้วสามารถกำหนดแบ่งได้ดังนี้

1. การกำหนดแบ่งจากจุดประสงค์ในการสร้าง รูปลักษณะที่แตกต่างกันออกไปของ ของทีระลิกนั้น บางอย่างสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยให้สอดคล้องกับความต้องการการใช้งานหรือตอบสนองความศรัทธาทางด้านจิตใจ รูปลักษณะบางอย่างสร้างขึ้นตามประเพณีนิยม คือการสืบเนื่องรูปแบบและการจัดทำต่อ ๆ กันมา ก่อนหน้านี้อาจจะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอย แต่ปัจจุบันเป็นการสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว แต่รูปแบบยังคงความเป็นท้องถิ่นอย่างชัดเจน รูปลักษณะที่สร้างขึ้นตามสมัยนิยม ซึ่งแปลค่ามาจากเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ความนิยมในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ออกมาเป็นรูปแบบหรือสัญลักษณ์ของเหตุการณ์ ความนิยมจึงเปลี่ยนหมุนเวียนไปตามเหตุการณ์หรือช่วงระยะเวลาที่เราเรียกว่าสมัย รูปลักษณะที่สร้างขึ้นเฉพาะ ของบริเวณ ของอุปโภค เครื่องประดับหรือวัตถุทางศิลปะที่สร้างขึ้นเฉพาะจะถูกสร้างขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายให้เป็นของทีระลิกโดยตรง ซึ่งรูปแบบอาจจะได้รับการออกแบบสร้างเพื่อเฉพาะบุคคล เหตุการณ์หรือสถานที่เฉพาะงาน เช่น การสร้างของทีระลิกเฉพาะบุคคล อาจจะเป็น รูป โล่ เหรียญ ถ้วย ธง เป็นต้น การสร้างของทีระลิกเฉพาะงาน เป็นการสร้างเพื่อให้แจกแจก ซื้อมาในงานนั้น ๆ โดยตรง เช่นงานแสดงสินค้า งานประกวด งานมงคล งานอวมงคล เป็นต้น การสร้างของทีระลิกรูปแบบเฉพาะ เหตุการณ์ อาจเป็นเหตุการณ์ที่ดี ที่ร้ายแรง ที่เป็นตำนาน เป็นประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2. การกำหนดแบ่งจากวัสดุและเทคนิควิธีสร้าง การกำหนดแบ่งของทีระลิกโดยกำหนดยึดความแตกต่างของวัสดุที่นำมาสร้างหรือวัสดุชนิดเดียวกันแต่อาจสร้างเป็นรูปลักษณะขึ้นด้วยเทคนิคหรือวิธีการที่ต่างกัน อาจกำหนดแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 ของทีระลิกที่สร้างขึ้นหรือดัดแปลงขึ้นจากวัสดุธรรมชาติ ของทีระลิกประเภทนี้อาจนำเอาวัสดุในธรรมชาติมาเสริมเติมแต่ง ประกอบดัดแปลง ซึ่งบางลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้นจากวัสดุธรรมชาติยังคงรูปต้นแบบของธรรมชาติเดิม

2.2 ของทีระลิกที่สร้างขึ้นจากวัสดุสังเคราะห์ วัสดุสังเคราะห์แต่ละประเภทที่มนุษย์ค้นพบและรู้จักนำมาใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ ทำให้เกิดรูปแบบที่ต่างกันเนื่องด้วยคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุแต่ละชนิดนั้นต่างกัน

2.3 ของทีระลิกที่สร้างขึ้นจากเศษวัสดุ เศษวัสดุอาจเป็นวัสดุจากธรรมชาติหรือวัสดุสังเคราะห์ที่ถูกนำมาใช้งานแล้วเหลือหรือเกิน

3. การกำหนดแบ่งจากรูปลักษณะที่ปรากฏ เป็นการกำหนดแบ่งจากรูปลักษณะที่พบเห็นโดยทั่วไป ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นข้อดังนี้

3.1 สำหรับรูปลักษณะตัวอักษร เป็นการนำอักษรย่อหรือคำเต็มของบุคคล สถานที่ มาจัดทำเป็นของทีระลิก

3.2 รูปลักษณะเรขาคณิต เป็นการนำเอารูปและลวดลายทางเรขาคณิต มาสร้างเป็นสื่อสัญลักษณ์ในรูปแบบของสิ่งต่าง ๆ

3.3 รูปลักษณะตามลัทธิความเชื่อ เป็นการนำเอาสมมติเทพ เทวรูป รูปสัตว์ในวรรณคดีหรือสิ่งบูชาอื่น ๆ มาสร้างเป็นของที่ระลึก

3.4 รูปลักษณะธรรมชาติ เป็นการนำเอาสิ่งที่มีหรือสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ นำมาทำเป็นรูปแบบของที่ระลึก ซึ่งอาจจะเป็นรูปคน สัตว์ ทิวทัศน์ โลก จักรวาล เป็นต้น

3.5 รูปลักษณะผลิตและเครื่องมือเครื่องใช้ เป็นการนำเอาผลิตภัณฑ์สินค้าประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องประดับ ของบริโภค มาจัดทำให้อยู่ในลักษณะของที่ระลึก

3.6 รูปลักษณะอิสระ เป็นรูปลักษณะที่สร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยความคิดในจินตนาการ

4. การกำหนดแบ่งตามคุณค่าแห่งการนำไปใช้ เป็นการจัดแบ่งโดยถือเอาเป้าหมายการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้เป็นสำคัญ คือ

4.1 ของที่ระลึกประเภทบริโภค คือของที่ระลึกที่อยู่ในลักษณะของอาหาร ในสมัยก่อนอาจจะเป็นอาหารที่อยู่ในลักษณะที่คงรูปแบบธรรมชาติ แต่ปัจจุบันปรับรูปแบบให้เข้ากับสมัยนิยม

4.2 ของที่ระลึกประเภทประโยชน์ใช้สอย เครื่องมือเครื่องใช้นั้นมักจะถูกนำไปเป็นของที่ระลึกและประดับมากกว่าการนำมาใช้

4.3 ของที่ระลึกประเภทประโยชน์ตกแต่ง เครื่องมือเครื่องใช้มักถูกสร้างขึ้นเพื่อสนองต่อความต้องการทางด้านร่างกาย แต่สิ่งที่ยังประโยชน์ในด้านการตกแต่งมักจะถูกสร้างเพื่อสนองต่อจิตใจเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งของที่ระลึกประเภทนี้มีทั้งใช้ในการตกแต่งร่างกายอันได้แก่เครื่องประดับ สิ่งตกแต่งอาคาร สิ่งตกแต่งสถานที่ เป็นต้น

4.4 ของที่ระลึกประเภทวัตถุทางศิลปะ ของที่ระลึกประเภทนี้ส่วนใหญ่สร้างสรรค์ขึ้นโดยศิลปินออกแบบและสร้างสรรค์ขึ้นโดยคนคนเดียว ศิลปวัตถุเหล่านี้แต่เดิมเป็นการถ่ายทอดสร้างสรรค์ของศิลปินเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกอันเป็นมากกว่าจะมุ่งสร้างเพื่อประโยชน์ในทางซื้อขายแลกเปลี่ยน (ประเสริฐ ศิลรัตน์, 2531 : 27-63)

2.6.2 ลำดับขั้นตอนของการออกแบบของที่ระลึก

1. กำหนดประเภทของรูปแบบ คือการกำหนดเป้าหมายเบื้องต้นในเรื่องรูปแบบว่าจะให้มีแนวโน้มไปในลักษณะใด เช่น อาจกำหนดให้มีรูปแบบในลักษณะตามประเพณีนิยมก็อาจออกแบบจำกัดให้ชัดเจนไปได้ดีกว่ารูปแบบประเพณีนิยมนั้นจะเป็นประเพณีนิยมแบบสากลทั่วไปหรือเป็นรูปแบบประเพณีนิยมเฉพาะของท้องถิ่น ของภูมิภาค ของหมู่บ้าน ฯลฯ หรืออาจกำหนดสร้างให้มีรูปแบบในลักษณะตามสมัยนิยมก็อาจออกแบบจำกัดให้ชัดเจนไปได้ว่าจะจะเป็นรูปแบบที่กำลังนิยมอยู่โดยทั่วไปในปัจจุบันหรือรูปแบบที่กำลังจะเป็นที่นิยมและรูปแบบที่พยายามจะสร้างให้กลายเป็นความนิยมขึ้นใหม่ในอนาคตต่อไปและถ้าจะกำหนดเป้าหมายในเรื่องรูปแบบให้เป็นลักษณะเฉพาะนั้นเป็นรูปแบบเฉพาะของอะไร ของบุคคล เหตุการณ์ งาน สถานที่ ฯลฯ

2. เก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบสร้างสื่อสัญลักษณ์สิ่งแทนบุคคล เหตุการณ์ เอกสารนี้เป็นสถานที่หรือแทนสิ่งใด ๆ ก็ตาม ผู้ออกแบบควรเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ เพื่อไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นแนวทางในการในการออกแบบให้มีลักษณะสอดคล้องกับความเป็นสิ่งนั้นอย่างแท้จริง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจจะเป็นประวัติเรื่องราว รายละเอียด รูปภาพ หลักฐานเอกสารสิ่งตีพิมพ์ ฯลฯ

3. **สำรวจค่านิยม** ในปัจจุบันของที่ระลึกมีส่วนผูกพันกับค่านิยม รสนิยมของบุคคลอยู่มาก คำว่า “ค่านิยม” อาจหมายถึงความสนใจ ความพึงพอใจ ความชอบ ความนิยม หน้าที่ ความปรารถนา ความอยาก ความต้องการ ความเหน็ดเหนื่อยและความตึงเครียดหรือความรู้สึกรู้สึกอื่นที่มนุษย์มีต่อผลผลิต มีต่อการกระทำ สิ่งเหล่านี้มนุษย์ยึดถือไว้สำหรับเป็นแนวทางในการใช้เลือกหรือแนวทางในการจัด การรวบรวมองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันด้วยวิธีการที่เหมาะสม

จากคำจำกัดความของคำว่า “ค่านิยม” คำเดียว บางครั้งก็ให้ความหมายต่อการทำงานของมนุษย์เป็นอย่างมากในการออกแบบ เพราะมีส่วนผูกพันกับค่านิยมทั้งตัวนักออกแบบเอง แล้วรวมไปถึงผู้ใช้ผู้บริโภคด้วย ค่านิยมจึงเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการออกแบบสร้างของที่ระลึกอย่างกว้างขวาง ผู้ที่สร้างสรรค์ต้องใช้การสังเกตและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมของผู้บริโภคไว้เป็นพื้นฐานประกอบการตัดสินใจในการออกแบบ

4. **การจับประเด็นสำคัญของข้อมูลเพื่อกำหนดรูปแบบ** จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมผู้ออกแบบจะต้องนำมาคัดเลือกกรองเอาแต่เฉพาะช่วงตอนที่เป็นประเด็นสำคัญ เพื่อถ่ายทอดสร้างสรรค์เป็นรูปแบบการจับประเด็นสำคัญในข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบต้องการเน้นย้ำในด้านใด ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดอาจเป็นเรื่องราวของความรัก ความพลัดพราก ความปีติยินดี ความตาย ความกล้าหาญ ความเชื่อความศรัทธา ความกล้าหาญวีรกรรม ฯลฯ

ซึ่งเรื่องราวอันก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจจากข้อมูลเหล่านี้ ย่อมสามารถกระตุ้นเตือนหรือเน้นย้ำความทรงจำได้ต่างกัน หากเรื่องราวเป็นที่ประทับใจ ความทรงจำก็จะฝังแน่นยาวนานกว่าเรื่องราวที่เป็นปกติธรรมดา ดังนั้น ผู้ออกแบบจึงควรมีความเข้าใจในการแยกแยะข้อมูลและจับประเด็นความรู้สึกอันถูกกระตุ้นเร้าจากข้อมูลที่ได้ผนวกกับ “ค่านิยม” แปลค่าออกมาเป็นสัญลักษณ์สิ่งแทน

5. **กำหนดคุณค่าและการนำไปใช้** การจับประเด็นของข้อมูลที่เป็นเนื้อหาเรื่องราวเพื่อกำหนดถ่ายทอดเป็นรูปแบบให้สอดคล้องกับค่านิยมนั้น สามารถกระตุ้นเร้าทางความรู้สึกให้เกิดความประทับใจอันเป็นคุณค่าทางความรู้สึกหรือคุณค่าภายใน

ส่วนอีกคุณค่าอีกประการหนึ่งที่ผู้ออกแบบควรคำนึงควบคู่กันไปด้วยคือ คุณค่าภายนอกหรือคุณค่าทางกายภาพของวัตถุ คุณค่านี้อาจเกิดจากการนำวัสดุที่มีคุณค่าในตัวเองอยู่บ้างแล้วมาสร้างสรรค์เป็นของที่ระลึก เช่น อัญมณี งาม แก้ว ทอง ฯลฯ หรือค่าของงานอยู่ที่ความเก๋ กะทัดรัด แปลกตา สวยงาม มีคุณค่าต่อการมองสมารถบันดาลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีสง่าราศี เป็นต้น

และคุณค่าอีกลักษณะหนึ่งก็คือคุณค่าที่เกิดจากการนำไปใช้ ในปัจจุบันของที่ระลึกมักออกมาในรูปของสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องประดับ ที่ได้รับการออกแบบให้มีความหมายว่าเป็นของที่ระลึก นับว่าเป็นความคิดที่ดี ผู้รับสามารถใช้ประโยชน์จากของที่ระลึกได้ด้วยซึ่งดีกว่าตั้งไว้เพื่อคุณค่าทางจิตใจหรือคุณค่าทางความงามเฉย ๆ ซึ่งรูปแบบที่ใช้ในการออกแบบอาจดัดแปลงแปรรูปจากสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องประดับที่มีปรากฏอยู่แล้วให้เป็นของที่ระลึก เช่น เอาถ้วยชาม ซ้อนส้อม จาน ฯลฯ ย่อขนาดและสัดส่วนลงให้พอเหมาะแล้วกำหนดสัญลักษณ์ของที่ระลึกลงไปก็เป็นของที่ระลึกได้โดยสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ข้อควรคำนึงในด้านการผลิตและการตลาด ไม่อนุญาตให้ที่ระลึกที่จะออกแบบนั้นเป็นการค้า เกี่ยวข้องกับการจัดจำหน่ายโดยผลิตขึ้นเป็นจำนวนมาก ผู้ออกแบบอาจต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ อีกดังนี้

- ของที่ระลึกนั้นจำเป็นหรือมีคนนิยมหรือไม่ใช้ประโยชน์ได้หรือไม่
 - ของที่ระลึกนั้นผลิตขึ้นมาได้ง่ายหรือไม่ วัสดุที่จะนำมาประดิษฐ์นั้นมีอยู่เพียงพอและหาได้ยากง่ายประการใด
 - จะใช้วัสดุอะไร สีอะไร การขัดเงาเคลือบผิวอย่างไร
 - การนำออกโชว์ การขนส่งทำได้ง่ายหรือไม่ จะต้องจัดใส่หีบห่อหรือจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษประการใด
 - วัตถุดิบอะไร ชิ้นส่วนมากน้อยเพียงใด ต้องใช้เครื่องมืออะไร เครื่องแรงงานเป็นอย่างไร ออกแบบแล้วผลิตขึ้นได้หรือไม่ จะผลิตให้ถูก มีคุณสมบัติดีและรวดเร็วขึ้นได้อย่างไร
 - จะซื้อวัสดุได้หรือไม่ ควบคุมคุณภาพได้อย่างไร จะใช้วัสดุอะไรแทนกันได้บ้างและสามารถผลิตวันละเท่าไร เดือนหรือปีละเท่าใด
 - ตลาดสินค้าของที่ระลึกนั้น ๆ สำหรับคนไทยหรือชาวต่างประเทศ
 - ตลาดมีขอบเขตกว้างแค่ไหน เป็นตลาดท้องถิ่น ทัวประเทศหรือตลาดต่างประเทศ
 - จะนำสินค้าออกสู่ตลาดโดยวิธีใด
 - ลูกค้าชอบและไม่ชอบอะไร เช่น สี วัสดุ รูปร่าง ลูกค้าต้องการอะไร จำเป็นต้องใช้อะไร มีความสามารถซื้อได้หรือไม่
 - ของที่ระลึกประเภทเดียวกันนี้มีผู้ผลิตแข่งขันรายอื่นหรือไม่ มีอยู่แพร่หลายเพียงไร ราคาเป็นอย่างไร คุณภาพเป็นอย่างไร และรูปร่างเป็นอย่างไร
- (<http://souvenirbuu.wordpress.com/about/ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวลำดับขั้นตอนการออกแบบออนไลน์> 20 ธันวาคม 2556)

2.7 สุนทรียะทางทัศนศิลป์

ในการออกแบบใด ๆ ก็ตาม ส่วนประกอบสำคัญของสร้างสรรค์ผลงานที่ขาดไม่ได้ นั่นคือ ความงาม ความหมายของความงามนั้นแม้ว่าการตีความจะมีความหลากหลายนั้น ก็ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้รับรูทางความงาม แต่กระนั้นก็ตาม นักออกแบบควรตระหนักถึงคุณค่าทางความงาม เพื่อให้ผลงานนั้นสร้างสรรค์ออกมาเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้งาน การมองความงามนั้นจะต้องประกอบด้วยสิ่งที่มีมากระทบกับสายตาที่ประกอบด้วย เส้น สี รูปทรง รูปร่าง เป็นต้น ดังนั้นจึงต้องอาศัยการจัดวางองค์ประกอบที่ดี ซึ่งการจัดวางองค์ประกอบนั้นประกอบด้วย เอกภาพ ความสมดุล จุดเด่น พื้นที่บวกลบ จังหวะ นัยยะ และความสัมพันธ์

เอกภาพ เป็นการจัดองค์ประกอบโดยคำนึงถึงภาพรวมของงานให้มีความเป็นหนึ่งเดียว และมีความลงตัว เป้าหมายสูงสุดของความงามอยู่ที่ความเป็นเอกภาพ การมองด้วยเหตุผลเป็นการมองความงามในเชิงเหตุผลมากกว่าอารมณ์ความรู้สึกล้วน ๆ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับเอกภาพ คือ การเลือกใช้องค์ประกอบพื้นฐานอันได้แก่ จุด เส้น ระนาบ รูปร่าง รูปทรง ขนาด สี พื้นผิว แสงเงาอย่างพอเหมาะสมกับงาน (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 96-97)

ความสมดุล เป็นการจัดองค์ประกอบโดยคำนึงถึงน้ำหนักในความรู้สึกขององค์ประกอบระหว่างที่ถูกเปรียบเทียบ ความสมดุลสามารถแบ่งได้เป็นสองแบบใหญ่ ๆ ความสมดุลแบบเท่ากัน และความสมดุลแบบไม่เท่ากัน เมื่อดูมุมมองของการใช้ความสมดุลแบบเท่ากันนั้น จึงมักนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงานเป็นเอกสารตัวอย่างภายใต้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดที่ผู้สนใจนำเนื้อหาไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต หากเป็นรูปแบบความสมดุลแบบไม่เท่ากันมักนำไปใช้การทำงาน

ทางศิลปะ หรือไม่ก็งานทางการตกแต่ง เพื่อให้งานนั้นออกมามีความแปลกใหม่ ดูไม่ซ้ำซาก ดังนั้นนักออกแบบจึงต้องคำนึงถึง บรรยากาศ ความรู้สึก ความต้องการ การเลือกใช้ความสมดุลให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ รวมถึงน้ำหนักและตำแหน่งขององค์ประกอบที่เลือกใช้ในงาน (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 104-108)

จุดเด่น เป็นการจัดองค์ประกอบโดยคำนึงถึงจุดเด่นในตัวงาน ศิลปินและนักออกแบบมักสร้างผลงานด้วยการสร้างจุดเด่นให้กับผลงาน โดยจุดเด่นจะต้องทำหน้าที่เป็นจุดเด่นจริง ๆ หากการทำงานเราสร้างจุดเด่นหลาย ๆ ที่ในงานมากเกินไปจนเกิดการแข่งขันกันเองในงาน จะทำให้งานนั้นขาดเอกภาพไปในที่สุด สิ่งที่ต้องคำนึงเกี่ยวกับการใช้จุดเด่นคือ เราจะใช้จุดเด่นเล่นเรื่องราวที่ต้องการในงานอย่างไร ตัวเอกและตัวประกอบในงานเป็นอย่างไร จะใช้องค์ประกอบพื้นฐานใดในการสร้างจุดเด่น และจะวางจุดเด่นไว้ในตำแหน่งใดของภาพหรือของงานออกแบบ (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 110-112)

พื้นที่บวกลบ เป็นการจัดองค์ประกอบที่คำนึงถึงส่วนพื้นที่บวกลบ (ส่วนภาพ) กับส่วนพื้นที่ลบ (ส่วนพื้น) ศิลปินและนักออกแบบสามารถสร้างผลงานให้มีเอกภาพ ให้มีสัดส่วนที่สวยงาม ส่วนที่เป็นภาพคือส่วนที่ถูกรายล้อมด้วยส่วนที่เป็นพื้น จึงมีธรรมชาติที่เด่นกว่าพื้น ทำหน้าที่เล่าเรื่อง ในขณะที่พื้นทำหน้าที่เป็นฉากของเรื่อง ในกรณีที่เป็นภาพรูปธรรม ภาพคือส่วนของรูปร่างที่ทำให้ผู้ดูรับรู้ได้ว่าเป็นรูปของอะไร แต่ถ้าเป็นภาพจะมียุคประกอบบางอย่างที่เด่นกว่าส่วนของพื้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับพื้นที่บวกลบ คือ องค์ประกอบใดทำหน้าที่เป็นภาพ และเป็นพื้น สัดส่วนที่ลงตัวระหว่างภาพและพื้น จะให้ส่วนที่เป็นภาพหรือส่วนที่เป็นพื้นกลายเป็นจุดเด่น และการสลับภาพและพื้นสามารถสร้างให้งานดูน่าสนใจมากขึ้น (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 116-118)

จังหวะ เป็นการจัดองค์ประกอบโดยคำนึงถึงจังหวะของส่วนประกอบต่าง ๆ ในงานมนุษย์มีความสัมพันธ์กับจังหวะตลอดเวลาและมีความสำคัญต่อชีวิตเป็นอย่างมาก ศิลปะก็มีจังหวะ การนำองค์ประกอบพื้นฐานมาเรียงกันทำให้เกิดจังหวะที่หลากหลาย สร้างเอกภาพและความน่าสนใจให้กับผลงาน การซ้ำคือการนำองค์ประกอบเดียวกันมาทำซ้ำแล้ววางต่อ ๆ กันให้เกิดเป็นจังหวะ ลวดลายคือการนำองค์ประกอบตั้งแต่ 1 อย่างขึ้นไป มาเรียงซ้ำจนเกิดเป็นลวดลายที่สวยงาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับจังหวะคือ จะใช้องค์ประกอบใดมาสร้างจังหวะ จะใช้จังหวะแบบใดในการนำเสนอผลงาน และ จะใช้จังหวะใดในการเล่าเรื่องราวอย่างไร (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 121-123)

นัยยะ เป็นการนำองค์ประกอบอย่างหนึ่งมาจัดวางเพื่อให้นักถึงหรือเห็นเป็นองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่ง เช่นการใช้จุดมาเรียงต่อกันเพื่อให้เห็นเป็นเส้น หรือเห็นเป็นระนาบ นัยยะเป็นวิธีการจัดองค์ประกอบที่สร้างความน่าสนใจให้กับงาน เนื่องจากไม่บอกตรง ๆ ว่าสิ่งนั้นคืออะไร แต่ต้องตีความ ทำให้สามารถ ช้อนข้อความ หรือชี้นำบางอย่างได้ เช่น ความหมาย การเชื่อมโยง หรือทิศทาง ดังนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับนัยยะ คือ จะใช้องค์ประกอบใดมาสร้างนัยยะให้สื่อความหมายที่ต้องการ จะช้อนความหมายด้วยนัยยะอย่างไร ให้ผู้ชมสามารถตีความได้ หรือเข้าใจสิ่งที่ศิลปินและนักออกแบบต้องการที่จะนำเสนอ และจะนำสายตามผู้ชมด้วยการใช้นัยยะแสดงทิศทางได้อย่างไร (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 125-127)

ความสัมพันธ์ เป็นการจัดวางองค์ประกอบโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ

2 สิ่งขึ้นไป มนุษย์ก็เช่นกัน เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีความหลากหลายทางความสัมพันธ์ เมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เปรียบเทียบกับศิลปะกับความงามก็ต้องมีความสัมพันธ์ที่ลงตัวเหมาะสมระหว่างองค์ประกอบสองอย่างขึ้นไป การสร้างความสัมพันธ์สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดกลุ่ม การวางจุด การเกี่ยวคล้องไปใช้

สิ่งที่ต้องคำนึงเกี่ยวกับการใช้ความสัมพันธ์ คือ จะจับองค์ประกอบใดมาสร้างความสัมพันธ์ จะใช้ความสัมพันธ์แบบไหนมาทำให้เกิดลูกเล่นที่น่าสนใจ และจะใช้ความสัมพันธ์เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการอย่างไร (ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. 2557 : 130-132)

2.8 การศึกษาวัสดุในงานออกแบบของที่ระลึก

สาเหตุที่ทำให้ให้ของที่ระลึกมีรูปแบบที่แตกต่างกันนั้นมีหลายสาเหตุ เช่น วัสดุที่ใช้ทำเทคนิคการทำ และค่านิยมหรือประเพณีนิยมในท้องถิ่น การที่วัสดุในท้องถิ่นไม่เหมือนกันทำให้สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั้นแตกต่างกันด้วย แม้ว่าในท้องถิ่นเดียวกันจะนำวัสดุในท้องถิ่นชนิดเดียวกันมาใช้เป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์งาน แต่รูปแบบอาจแตกต่างกันไป แล้วแต่เงื่อนไขที่ประกอบด้วยประโยชน์และหน้าที่ในการนำไปใช้เป็นสำคัญ ความแตกต่างอันเนื่องมาจากเทคนิคการทำ อุปกรณ์เครื่องมือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้รูปแบบของที่ระลึกนั้นมีเทคนิคการทำที่แตกต่างกัน คุณค่าต่างๆ ของสิ่งที่สร้างสรรค์งานขึ้นมาก็แตกต่างกันไปตามฝีมือของช่างผู้ผลิตด้วย ความแตกต่างอันเนื่องมาจากค่านิยมหรือประเพณีนิยมในท้องถิ่น เพราะแต่ละท้องถิ่นสภาพดินฟ้าอากาศ ทรัพยากร และวัสดุมีไม่เหมือนกัน การสืบทอดวัฒนธรรมทางรูปแบบโดยการสร้างสมในทางปฏิบัติกันการยุคหนึ่งสู่อีกยุคหนึ่ง (ประเสริฐ ศีลรัตน์. 2531 : 8-15)

ในทางอุตสาหกรรมจะจำแนกวัสดุออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

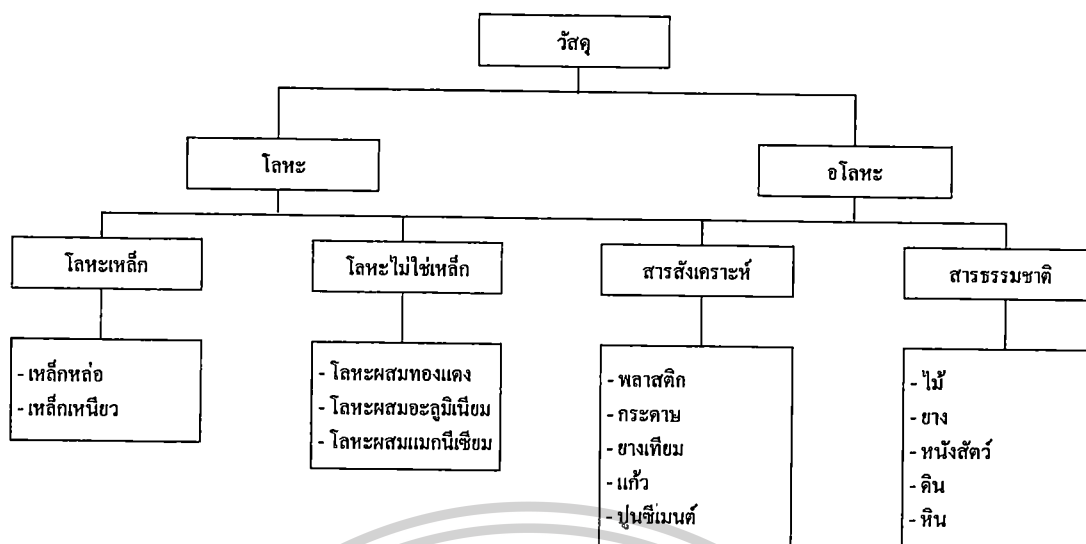
1. โลหะ ซึ่งโลหะสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พวกโลหะเหล็ก และพวกโลหะไม่ใช่เหล็ก โลหะเหล็กมีหลายชนิด ตามปกติจะหล่อเป็นแท่ง หรือรูปร่างอื่น ๆ ตามความต้องการคุณสมบัติของโลหะเหล็กแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติทางกายภาพแตกต่างกันเนื่องจากปริมาณส่วนผสมของคาร์บอนที่มีอยู่ในเนื้อโลหะมากน้อยต่างกัน ได้แก่ เหล็กอ่อน เหล็กกล้า เหล็กหล่อ เป็นต้น โลหะไม่ใช่เหล็ก ได้แก่ โลหะหรือโลหะผสมที่ไม่ใช่เหล็กเกี่ยวข้องอยู่ด้วย เช่น โลหะผสมทองแดง ได้แก่ ทองเหลือง และ บรอนซ์ นอกจากนี้ยังมีอีกหลายชนิด เช่น โลหะผสมอะลูมิเนียม และโลหะผสมแมกนีเซียม เป็นต้น

2. อโลหะ จำแนกได้เป็น 2 พวกใหญ่ คือ สารสังเคราะห์ และสารธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่มากมายในวงการอุตสาหกรรมทั่ว ๆ ไป สารสังเคราะห์ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันที่ได้ชัดและเป็นที่รู้จัก เช่น พลาสติก โยเทียม ยางเทียม และ ซีเมนต์ เป็นต้น ส่วนสารธรรมชาติ เช่น ไม้ ยางธรรมชาติ หนังสัตว์ หิน และ ดิน เป็นต้น (สาคร คันธโชติ. 2529 : 1-4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 2.38 ผังประเภทวัสดุ

การเลือกใช้วัสดุ สิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนากรรมวิธีการผลิต ผลิตภัณฑ์ คือทำอย่างไรที่จะมีวิธีการนั้นใช้ต้นทุนต่ำที่สุด คือการเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมนั่นเอง กระบวนการคัดเลือกจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ คือ

1. วิเคราะห์ปัญหาการใช้งานของวัสดุ จะต้องศึกษาถึงตัวผลิตภัณฑ์ที่ต้องการผลิต เช่น หน้าที่ของผลิตภัณฑ์ คุณสมบัติทางกายภาพ และการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้งาน
2. การเปลี่ยนวัสดุให้มีคุณสมบัติตามความต้องการที่จะนำไปใช้งาน
3. การเลือกวัสดุให้มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน
4. การตีราคาของวัสดุ ขั้นตอนนี้เพื่อดูว่าวัสดุที่เลือกใช้มีคุณสมบัติเฉพาะที่ดีที่สุดสำหรับการใช้งานหรือไม่ โดยทั่วไปการตีราคาของการดำเนินมี 3 ช่วง คือ การกรอง การคัดเลือก และข้อมูลการออกแบบ (สาคร คันธโชติ. 2529 : 10-11)

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปนัดดา มนุรุษฎา (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเพื่อจำหน่ายในร้านค้าพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ (มิวเซียมสยาม) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้และสำรวจความต้องการผู้บริโภค 2) เพื่อออกแบบสินค้าของที่ระลึกจำหน่ายในร้านค้าพิพิธภัณฑ์ที่ตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายและ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบ โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดสอบถามเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์และเก็บข้อมูลความต้องการผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายสมาชิกมิวเซียมสยามเฟซบุ๊กแฟนเพจใช้เวลา 2 สัปดาห์ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 100 คน ตอบครบ 88 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ใช้ในงานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2) สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญประจำพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้จำนวน 2 คน ใช้วิธีเลือกโดยจงใจ (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า

3) สอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ผู้วิจัยออกแบบได้แก่สมาชิกมิวเซียมสยามเฟสบุ๊คแฟนเพจใช้เวลา 2 สัปดาห์มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 100 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติความถี่และร้อยละเพื่อวัดผลความพึงพอใจของผู้บริโภค แล้วจึงนำมาแปรผลโดยการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่าผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ที่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจมากที่สุดมี 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 64.7 เท่ากัน คือ 1) ชิ้นงาน “เกาะรัตนโกสินทร์” นาฬิกาแขวนผนังรูปจำลองสถานที่สำคัญในเกาะรัตนโกสินทร์ เช่นพระบรมมหาราชวังเสาชิงช้าอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เป็นต้น วัสดุที่ใช้ทำจากพลาสติกอะคริลิกผลิตโดยการตัดเลเซอร์ตัดเครื่องนาฬิกาและตัวแขวนด้านหลัง 2) ชิ้นงาน “สยามไอคอน” ชุดแม่เหล็กสำหรับตั้งรูปหรือติดตู้เย็น วัสดุที่ใช้ทำจากพลาสติกอะคริลิก ผลิตโดยการตัดเลเซอร์ตัดแม่เหล็กด้านหลังสัญลักษณ์ตัวแทนกรุงเทพฯ เช่น เสาชิงช้าเรือสุพรรณหงส์ยักษ์และรถตุ๊กตุ๊ก

มานะ อินพรมมี (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝาก ของที่ระลึกกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยในการทำวิจัยมีวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีการดำเนินการอยู่แล้วได้แก่ ผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าวเป็นของฝากของที่ระลึกโดยใช้แนวคิดจากงานศิลปกรรมในท้องถิ่น ประกอบการออกแบบแล้วตรวจสอบคุณลักษณะที่ต้องการและประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยใช้แบบสอบถาม แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean)

1. สรุปผลการประเมินการออกจากผู้เชี่ยวชาญภาพรวมทุกด้านของผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 แบบ มีความเหมาะสมมาก ($X = 4.10$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความมีเอกลักษณ์มีความเหมาะสมมาก ($X = 4.03$) 2) ด้านความสวยงามมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.00$) 3) ด้านความสะดวกในการใช้งานมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.11$) 4) ด้านความปลอดภัยมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.10$)

2. สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของผู้สนใจและนักท่องเที่ยวภาพรวมทุกด้านของผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 แบบมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.42$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความมีเอกลักษณ์มีความเหมาะสมมาก ($X = 4.29$) 2) ด้านความสวยงามมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.43$) 3) ด้านความสะดวกในการใช้งานมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.49$) 4) ด้านความปลอดภัยมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.46$)

3. สรุปผลการประเมิน จากคณะอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบภาพรวมทุกด้านของผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 แบบมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.12$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความมีเอกลักษณ์มีความเหมาะสมมาก ($X = 4.11$) 2) ด้านความสวยงามมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.15$) 3) ด้านความสะดวกในการใช้งานมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.11$) 4) ด้านความปลอดภัยมีความเหมาะสมมาก ($X = 4.10$) ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 แบบ มีคุณลักษณะทุกด้านมีความเหมาะสมมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานวิจัยด้านวัฒนธรรมและคณะ (2553) ได้ทำการศึกษาและพัฒนาเอกลักษณ์การค้า
ลวดลายบ้านเชียงเพื่อประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปพื้นที่ภาค เพื่อพัฒนารูปแบบเป็น
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีมติให้แบ่งงานนี้ให้ และต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกสิ่งทุกอย่าง

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกจังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์เอกลักษณ์ลวดลายบ้านเชียง ในการนำมาประยุกต์ร่วมกับผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปพื้นที่บาติกได้ 2) เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปพื้นที่บาติกจังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ ให้มีความสวยงามเหมาะสมกับเอกลักษณ์ลวดลายบ้านเชียง 3) เพื่อประเมินผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปพื้นที่บาติกที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าที่ออกแบบและพัฒนานำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนจังหวัดอุดรธานี 100 คน สอบถามให้ได้มาซึ่งเอกลักษณ์ลวดลายบ้านเชียงที่เหมาะสมในการประยุกต์ร่วมกับผ้าแปรรูปพื้นที่บาติก แล้วประเมินรูปแบบ โดย ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบในการประยุกต์ร่วมกับผลิตภัณฑ์ จากนั้นสร้างต้นแบบแล้วประเมินผลวัดระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าแปรรูปพื้นที่บาติกที่ได้จากการออกแบบผลการวิจัยพบว่า 1) เอกลักษณ์ลวดลายบ้านเชียง ที่สามารถสื่อถึงเอกลักษณ์บ้านเชียงได้ชัดเจนมากที่สุด คือ ลวดลายขดกันหอยของบ้านเชียง ผู้บริโภคมีความต้องการผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกจังหวัดอุดรธานีจากผ้าแปรรูปพื้นที่บาติกลายบ้านเชียงประเภทชุดผ้าปูที่นอน มากที่สุด รองมาคือ คือ เฟอร์นิเจอร์ เก้าอี้ และโคมไฟประดับบ้านตามลำดับ 2) ผลการวิเคราะห์การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปโดยผู้เชี่ยวชาญการออกแบบ รูปแบบของชุดผ้าปูที่นอน เก้าอี้ และโคมไฟ ที่ออกแบบและพัฒนานั้นมีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย เหมาะสมกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต มีความสวยงามและลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าแปรรูปพื้นที่บาติก มีความพึงพอใจเก้าอี้ที่นั่งเล่นมากที่สุด รองลงมาคือ ชุดผ้าปูที่นอน และโคมไฟประดับบ้าน ตามลำดับ

สมสกุล จีระศิลป์ และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการออกแบบร้านค้าและของที่ระลึกเพื่อการพัฒนานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา : กรณีศึกษาเปรียบเทียบเมืองเก่าพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทยและ เมืองเก่าเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ (1) เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบร้านค้าและของที่ระลึก และการวางโซนร้านค้าของที่ระลึกของเมืองเก่าพระนครศรีอยุธยา ที่สอดคล้องกับการพัฒนาแบบบูรณาการเชิงอนุรักษ์และเชิงพาณิชย์(2) เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาในรูปของร้านค้าและของที่ระลึก การศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็นสามข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารต่าง ๆ และข้อมูลจากภาคสนาม จากการศึกษาสำรวจเปรียบเทียบเพื่อนำมาวิเคราะห์คุณค่าทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบ การเปรียบเทียบวิเคราะห์ SWOT จากสถานที่จริงและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และการแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1395 ตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 533 คน (2) ผู้ประกอบการร้านค้าในพื้นที่จำนวน 90 คน และ(3) นักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 739 คน จากการสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญ และตอบแบบสอบถาม เพื่อทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านค้า การจัดพื้นที่ร้านค้า สภาพแวดล้อมร้านค้า การสัญจร ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกและปัจจัยที่มีผลต่อความพอใจและการเลือกผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึก และตอบแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์เกี่ยวกับร้านค้าและของที่ระลึกในพื้นที่ทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพและร้านค้า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรเพิ่มขนาดพื้นที่กว้างของทางเท้า ควรจัดเป็นถนนคนเดิน ควรกำหนดเส้นทางเดินให้ผ่านกิจกรรมและสถานที่สำคัญ กำหนดทิศทางการเข้าออกของเส้นทางสัญจร กำหนดชนิดและความเร็วของพาหนะ เพื่อเข้าสู่พื้นที่ในแต่ละจุด ควรเน้นการสัญจรโดยการเดินและพาหนะที่จัดให้เข็นรถราง กำหนด

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นทางสัญจรที่ไม่่วางและสับสนและมีความต่อเนื่องกัน เรื่องการจัดระเบียบร้านค้า ควรจัดร้านค้าให้สอดคล้องกับเส้นทางเดิน และควรโยกย้ายร้านค้าในส่วนที่กระทบมุมมองของโบราณสถาน จัดกลุ่มร้านค้าให้เหมาะสมกับสถานที่ตั้ง มีการกระจายร้านค้าไม่ให้กระจุกตัวเป็นกลุ่มใหญ่ และควรมีตำแหน่งที่ตั้งใกล้จุดจอดรถ รูปแบบร้านค้าควรมีรูปแบบไทยโบราณ รองลงมาได้แก่ ไทยร่วมสมัย โดยความสูงของร้านค้าอยู่ระหว่าง 1-3 ชั้นหรือไม่เกินยอดปราสาท สำหรับในพื้นที่ด้านในส่วนอนุรักษ์ร้านค้าควรมีความสูง 1 ชั้น วัสดุก่อสร้างร้านค้า สี กราฟิ ก ลวดลาย ควรเลือกใช้อย่างกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมมากที่สุด สายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ ควรนาลงใต้ดิน หรือ นาลงใต้ดินในจุดที่มีความจาเป็นและกระทบมุมมอง และควรสร้างความร่มรื่นให้กับพื้นที่โดยการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น และอาจจัดให้มีทางเดินที่มีหลังคาคลุมในบางจุด

2. ด้านผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก พบว่าหมวดรูปแบบที่ได้รับความนิยมสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ หมวดขนมและอาหาร หมวดรูปแบบจากสัตว์สัญลักษณ์และหมวดรูปแบบจากสถาปัตยกรรมและอุทยาน สไตล์ของผลิตภัณฑ์ฯที่ได้รับพอใจ/นิยมสูงสุดได้แก่ สไตล์ไทยประเพณี สไตล์ไทยพื้นบ้าน ปัจจัยที่มีผลต่อความพอใจและการเลือกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ ความสวยงาม สีส่นและวัสดุ ความมีเอกลักษณ์ไทย ประโยชน์ใช้สอย รูปร่างแบบแปลกใหม่ ราคาที่เหมาะสม ความละเอียดประณีตของผลิตภัณฑ์ และขนาด-น้ำหนักของผลิตภัณฑ์ สำหรับการออกแบบร้านและของที่ระลึกฯ สามารถแบ่งออกเป็นส่วนตัวต่างดังนี้

1. การจัดโซนพื้นที่ที่ทำการศึกษาคือจะเป็นพื้นที่สองฝั่งที่เริ่มตั้งแต่จุดตัดของถนน ศรีสรรเพชญ์กับถนนป่าไทน์ มาตามแนวถนนนครจนถึงจุดตัดกับถนนชี่กุน ซึ่งเป็นเส้นทางพระราชดาเนินในอดีต กำหนดให้เป็นพื้นที่สวนใน ที่ใช้การสัญจรด้วยการเดินเท้าและทางรถรางเป็นหลัก และพื้นที่บริเวณสองฝั่งถนนชี่กุนบริเวณ หน้าวัดมหาธาตุ และวัดราชบูรณะ เป็นพื้นที่สวนนอกที่กำหนดให้เข้าถึงด้วยพาหนะอื่นที่ควบคุมความเร็ว เช่น รถส่วนบุคคล รถประจำทาง ฯลฯ

2. การจัดร้านค้า มีแนวความคิดจัดร้านค้าเป็นย่านการค้าเฉพาะที่มีลักษณะความแตกต่างและสอดคล้องตามทำเลที่ตั้ง ย่านร้านค้าจะเกาะไปตามแนวเส้นทางสัญจรหลักและจุดจอดรถ/สถานีรถราง 3. รูปแบบร้านค้าจะเน้นรูปแบบตามสถาปัตยกรรมไทยที่สอดคล้องกับทำเลที่ตั้ง เช่น เรือนไทย ศาลาไทย แฟรมน้ำ เรือขายของ อาคารพาณิชย์ ฯลฯ โดยเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติหรือวัสดุที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมโดยรวม

4. รูปแบบร้านค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ กำหนดจากจากรูปแบบของสถาปัตยกรรมร้านค้าที่แตกต่างในแต่ละที่ตั้ง เสริมด้วยเทคนิคการตกแต่งหน้าร้าน การออกแบบและใช้บรรจุภัณฑ์ การใช้กราฟิก การสร้างสัญลักษณ์และป้ายร้านค้า รวมถึงการออกแบบและนาผลิตภัณฑ์ที่เลือกสรรมาและเชื่อมโยงกับพื้นที่ มาจัดทำนาย 5. เอกลักษณ์ของย่านการค้า จากทำเลที่ตั้งและการกำหนดให้มีการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์เฉพาะที่แตกต่างกันในแต่ละย่าน กำหนดให้มีกิจกรรมและการแสดงทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมบรรยากาศในแต่ละย่านเป็นการเฉพาะ

แสนศักดิ์ ศิริพานิช และคณะ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในพื้นที่ภูเก็ต พังงา และกระบี่ โครงการการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงประเภทและรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองที่เหมาะสม ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ รวมทั้งศึกษาถึงความสนใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา

ไม่ว่าการณ์ได้ฯ พังงา อีกพื้นที่ที่มีเห็นเห็นแต่สิ่งนี้ที่ และต้องย ยิงเงงๆ ของเอ และความต้องการของ นำไปใช้

นักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองในจังหวัดภูเก็ต ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นของที่ระลึกพื้นเมืองเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวได้แก่ ผ้าทอพื้นเมือง ผลิตภัณฑ์เปลือกหอยและเครื่องประดับไข่มุก ด้วยการพัฒนาสินค้าโดยเน้นที่ ราคาเหมาะสม คุณภาพของสินค้าและการออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองในระดับปานกลางผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองจังหวัดพังงา ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นของที่ระลึกพื้นเมืองเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวได้แก่ ผลิตภัณฑ์เปลือกหอย ผ้าทอพื้นเมือง และเครื่องประดับไข่มุก ด้วยการพัฒนาสินค้าโดยเน้นที่ คุณภาพของสินค้าความสวยงาม และการออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองในระดับปานกลาง ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองจังหวัดกระบี่ ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นของที่ระลึกพื้นเมืองเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวได้แก่ ผ้าทอพื้นเมือง สิ่งประดิษฐ์แกะสลัก และภาพเขียนพิมพ์ ด้วยการพัฒนาสินค้าโดยเน้นที่ ความสวยงาม คุณภาพของสินค้า การออกแบบ และราคาเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองในระดับปานกลางแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกา กำหนดแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองที่เหมาะสมและสอดคล้องกับทรัพยากรท้องถิ่นและความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยอาศัยข้อมูลทางพฤติกรรมการณ์การซื้อสินค้าที่ผู้ผลิตจำเป็นต้องพิจารณาถึงความแตกต่างของนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน ตลอดจนควรให้การศึกษามากยิ่งขึ้นและการฝึกทักษะด้านอาชีพที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

อรุณวรรณ ตั้งจันทร์ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาสภาพทั่วไปของผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ 2.) ศึกษาสภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์ของฝากและของที่ระลึก 3.) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของฝากและของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ 4.) เพื่อประเมินความพึงพอใจ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ การศึกษาค้นคว้าเรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อยอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสาร เว็บไซต์ เพื่อความรู้พื้นฐาน สร้างแนวความคิดและกำหนดกรอบการศึกษาข้อมูล สภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ขั้นตอนที่ 2 ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลภาคสนามภายใต้กรอบแนวความคิดจากการศึกษาเอกสารเว็บไซต์และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยเข้าสู่พื้นที่แหล่งผลิตภัณฑ์ ที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ให้ความสนใจ รวมไปถึงแหล่งการจัดจำหน่าย ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารเว็บไซต์ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลจากการลงพื้นที่เพื่อกำหนดแนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนที่ 4 กระบวนการออกแบบและสร้างสรรค์ภายใต้กรอบแนวความคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง จากการกำหนดในเบื้องต้นมาออกแบบและสร้างผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนที่ 5 สรุปประเมินผล อภิปราย นำเสนอผลงาน แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย

เอกสารนี้ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลจากการวิจัยผู้วิจัยคาดหวังว่าการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ครั้งนี้จะสามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ให้แก่ผลิตภัณฑ์ของฝากและของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ได้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาและวิจัยเรื่องการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เป็น การศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อทำการกลั่นกรองข้อมูลและได้ผลสรุปเพื่อทำการออกแบบในขั้นต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยโดยได้แสดงเป็นขั้นตอนดังตารางแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอน	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
1. เพื่อออกแบบของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	การวิจัยเชิงคุณภาพ 1. ศึกษาและสังเคราะห์เอกสาร ที่เกี่ยวกับคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม 2. สืบหาสถานที่โดยรอบ รวมถึงผลิตภัณฑ์เดิมของคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม 3. สอบถามความคิดเห็น เบื้องต้นเกี่ยวกับของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1. ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับ บริบทต่างๆ ของคณะครุ ศาสตร์อุตสาหกรรม 2. ได้ข้อมูลประกอบและ สนับสนุนแนวทางในการ ออกแบบของที่ระลึก
2. เพื่อออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ ประจำคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	1. ร่างแนวคิดในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก 2. ปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้นตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3. นำรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้ผ่าน การแก้ไขตามคำแนะนำและ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญไปสร้าง เป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	1. ได้แนวคิดในการออกแบบที่ได้ จากการศึกษาค้นคว้า เอกสาร, ข้อมูลเชิงสำรวจ 2. ได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ ปรับเปลี่ยนแก้ไขตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3. ได้ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของและแสดง ถึงอัตลักษณ์อันโดดเด่นคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
3. เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี ต่อองค์กรคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	การกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์ ของที่ระลึกที่สามารถส่งเสริม ภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมในด้าน การใช้สิ่งของที่บ่งบอกความเป็น เอกลักษณ์ของครุศาสตร์ เท่านั้น อุตสาหกรรม	ผลความคิดเห็นของผู้ที่ได้เห็น รูปแบบของที่ระลึกที่ส่งเสริม ภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมในด้าน การใช้สิ่งของส่งเสริม ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้เพื่อการค้าหรือเพื่อประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 ออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยวิธีการศึกษาและสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สำรวจสถานที่โดยรอบ รวมถึงผลิตภัณฑ์เดิมของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และสอบถามความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ประกอบด้วยผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นทั้ง คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาจำนวน 20 คน

3.1.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การใช้สำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของที่ระลึก

3.1.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดหัวข้อในการสำรวจ

3.1.2.3 จัดทำร่างแบบสำรวจและรายการข้อคำถามแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 20 ชุด จากสุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบในการออกแบบขั้นตอนต่อไป ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผล โดยสามารถแสดงดังข้อมูลต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็น 40 %

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิง จำนวน 12 คน คิดเป็น 60 %

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม 16-25 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็น 20 %

26-35 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็น 30 %

36- 45 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็น 25 %

46-55 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็น 20 %

มากกว่า 55 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็น 5 %

สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็น 20 %

อาจารย์ จำนวน 12 คน คิดเป็น 60 %

เจ้าหน้าที่ จำนวน 4 คน คิดเป็น 20 %

สาขาวิชา/ส่วนงาน ศิลปะศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 8 คน คิดเป็น 40 %

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแบบครุศาสตร์สถาปัตยกรรมฯ จำนวน 2 คน คิดเป็น 10 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ครุศาสตร์เกษตร	จำนวน 2 คน คิดเป็น 10 %
ครุศาสตร์วิศวกรรม	จำนวน 2 คน คิดเป็น 10 %
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน 3 คน คิดเป็น 15 %
ส่วนบริหารงานทั่วไป	จำนวน 3 คน คิดเป็น 15 %

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1. หากกล่าวถึงของที่ระลึกที่เป็นทางการ ท่านต้องการของที่ระลึกประเภทใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1) จากผลสรุปข้อนี้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการเรียงตามอันดับดังนี้

- อันดับ 1 คือ ชุดปากกาพร้อมกระดาษโน้ต
- อันดับ 2 คือ นาฬิกา
- อันดับ 3 คือ ชุดเครื่องเบญจรงค์
- อันดับ 4 คือ พระบรมฉายาลักษณ์พร้อมบรรจุภัณฑ์
- อันดับ 5 คือ ชุดสมุดไดอารี่

2. หากกล่าวถึงของที่ระลึกที่ไม่เป็นทางการ ท่านต้องการของที่ระลึกประเภทใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1)

จากผลสรุปข้อนี้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการเรียงตามอันดับดังนี้

- อันดับ 1 คือ พวงกุญแจ
- อันดับ 2 คือ สมุดโน้ต
- อันดับ 3 คือ แฟรชไดรฟ์
- อันดับ 4 คือ ชุดกาแฟ
- อันดับ 5 คือ กระเป๋า

3.2 ชั้นตอนที่ 2 ออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ขั้นตอนการออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการนำข้อมูลทั้งจากการศึกษาภาพเอกสาร ภาคสนาม และการสำรวจจากแบบสอบถามเบื้องต้นเพื่อนำมาประมวลเป็นแนวคิดในการออกแบบ โดยรายละเอียดของการดำเนินการมีดังต่อไปนี้

3.2.1 สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ศึกษาทั้งภาคเอกสารและภาคสนามรวมทั้งการสำรวจความต้องการจากแบบสอบถามเบื้องต้น หลังจากนั้นได้นำข้อมูลนั้นมาทำการสังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อการออกแบบ

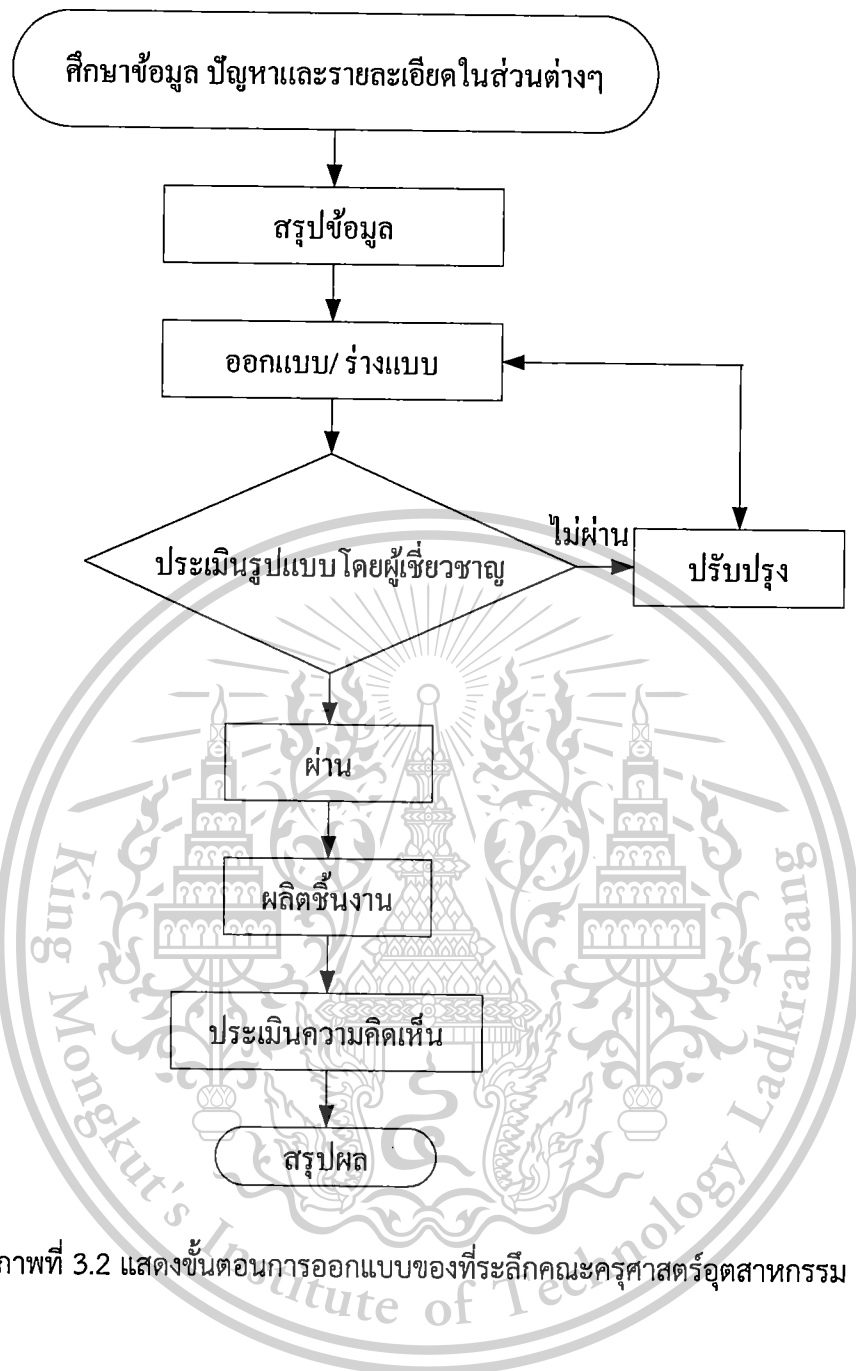
3.2.2 การออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ในขั้นตอนการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยการเริ่มตั้งแต่ การศึกษาข้อมูลปัญหาและรายละเอียดในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม การสรุปข้อมูลเพื่อเป็นแนวคิดในการออกแบบ เมื่อได้แนวคิดในการออกแบบ ผู้วิจัยได้ทำการร่างแบบความคิดโดยใช้ข้อมูลที่ได้ทำการสังเคราะห์แล้วมาเป็นส่วนประกอบในการออกแบบ หลังจากที่ได้ทำการออกแบบแล้ว นำแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ได้ทำการออกแบบนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบทำการประเมินรูปแบบและแก้ไขรูปแบบอีกครั้ง เมื่อทำการแก้ไขรูปแบบครั้งสุดท้ายจึงได้นำไปทำเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปทำการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมว่าของที่ระลึกที่ออกแบบมา สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ติดองค์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้หรือไม่ แล้วทำการประเมินผลในขั้นต่อไป ซึ่งในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาสามารถทำเป็นแผนภาพได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม เพื่อสอบถามความเหมาะสมของรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นแบบประเมินประเภทมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์
การให้คะแนนข้อคำถามดังนี้

คะแนน		ระดับความเหมาะสม
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.2.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมิน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.4.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
ออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

3.2.4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดประเด็นในการสอบถามเพื่อประเมิน
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

3.2.4.3 สร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมกับข้อมูลที่ต้องการประเมิน

3.2.4.4 นำร่างแบบประเมินที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและนำมา
ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3.2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.2.5.1 ผู้วิจัยได้ทำการขอหนังสือราชการเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลการวิจัย

3.2.5.2 ผู้วิจัยได้แจกแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้กับ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ทั้งหมด 3 คน

3.2.5.3 ผู้วิจัยได้รับแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบผลิตภัณฑ์กลับคืนมา
จำนวน 3 ฉบับ คิดเป็น 100 % หลังจากนั้นได้ทำการตรวจสอบ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลใน
ลำดับต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยได้มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์แบบประเมินรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการแปลความหมายของคะแนนเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรายข้อดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 100)

ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51-5.00	หมายถึง ดีมาก
3.51-4.50	หมายถึง ดี
2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง พอใช้
1.00-1.50	หมายถึง ควรปรับปรุง

ในการประเมินค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านจะต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ล้วน สายยศ. 2538 : 73) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (1)$$

เมื่อ \bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูล

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ, 2538, หน้า 79) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)} \quad (2)$$

เมื่อ S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
$\sum x^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

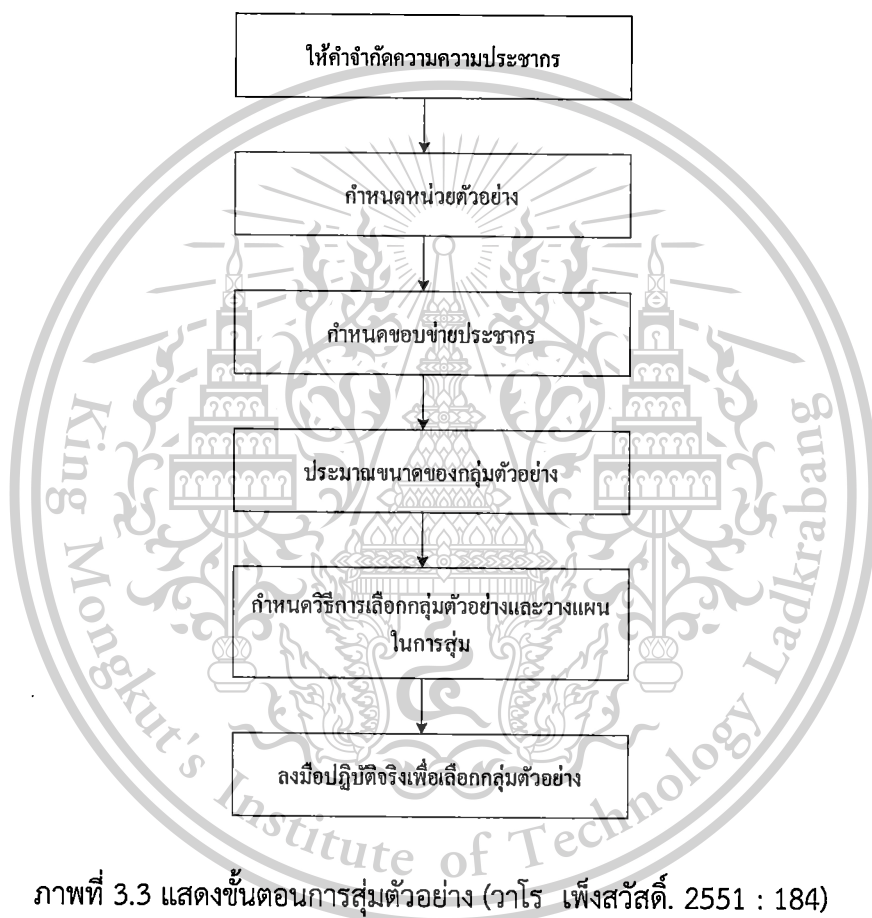
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.3 ขั้นตอนที่ 3 ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ขั้นตอนการสอบถามความคิดเห็นของ นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่มีต่อของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้แบบสอบถามความคิดเห็น โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการต่อไปนี้

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target population) ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ กลุ่มคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 50 คน โดยการประยุกต์ใช้ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างของ (วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2551 : 184)

ประชากร หมายถึง กลุ่มคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา จำนวน 100 คน
 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง กลุ่มคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา คณะครุศาสตร์
 อุตสาหกรรม จำนวน 50 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เป็นการสอบถามความคิดเห็นของคนในชุมชนที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะ ภาควิชา ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามดังนี้

คะแนน		ระดับความพึงพอใจ
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

3.3.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดประเด็นในการสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

3.3.3.3 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับข้อมูลที่ต้องการสอบถาม

3.3.3.4 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตรวจสอบความเหมาะสมและนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.3.4.1 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 50 ฉบับ ให้กับกลุ่มตัวอย่าง 50 คน

3.3.5.3 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 43 ฉบับ คิดเป็น 86 % หลังจากนั้นได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยได้มีวิธีดำเนินการดังนี้ ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยค่าสถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการแปลความหมายของคะแนนเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรายข้อดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 100)

ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ	
4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มาก
2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	น้อย
1.00-1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ล้วน สายยศ. 2538 : 73) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (5)$$

เมื่อ \bar{X}	หมายถึงค่าเฉลี่ย
$\sum x$	หมายถึงผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
N	หมายถึงจำนวนข้อมูล

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ. 2538 : 79) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)} \quad (6)$$

เมื่อ S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ
$\sum x^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	หมายถึง	จำนวนข้อมูล

ในการดำเนินการและกำหนดวิธีการวิจัย เพื่อเลือกเครื่องมือในการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่ออธิบายข้อมูลแต่ละส่วนให้ชัดเจน รวมถึงการค้นหาถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนต่าง ๆ ว่ามีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลในบทถัดไปจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม การได้มาซึ่งผลเฉลย

จากการกำหนดเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ที่อยู่ในรูปแบบของที่ระลึก การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในส่วนของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุใดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละส่วนเพื่อเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการค้นคว้าความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนต่าง ๆ และกลั่นกรองเพื่อหาข้อสรุปในการกำหนดสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ของของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยได้แบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์รูปแบบและลวดลายจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

4.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์สัญลักษณ์และอัตลักษณ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรวมถึงผลการประเมินความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง

4.1 การวิเคราะห์รูปแบบและลวดลายจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

4.1.1 การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของรูปแบบและลวดลายของสถานที่ที่ได้จากการศึกษาบริเวณโดยรอบคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและอัตลักษณ์ของนักศึกษาวิชาชีพระ

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้นที่มาของรูปแบบและลวดลายที่สื่อถึงสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ความโดดเด่นของสถานที่แต่ละมุมของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและการใช้สัญลักษณ์ร่วมเพื่อประกอบในการออกแบบลวดลายและรูปแบบของทีระลิก โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้จะนำไปกำหนดสัญลักษณ์และอัตลักษณ์สำหรับของทีระลิกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

อาคารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นอาคารที่มีรูปแบบโครงสร้างอาคารและการใช้สีที่มีความเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่นๆ ให้ความรู้สึกถึงความแข็งแรงของโครงสร้าง

ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ บริเวณโถงด้านหน้าอาคารมีสภาพที่โปร่งทำให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก ผนวกกับผนังอาคารที่ใช้อิฐมอญสีส้มที่เป็นสีสัญลักษณ์หลักของพระจอมเกล้าลาดกระบัง ทำให้ผู้คนที่มาเยือนยังคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมักต้องถ่ายภาพเก็บไว้เป็นที่ระลึกเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 4.1 อาคารด้านหน้าคณะวิศวกรรมศาสตร์อุดรธานี

ยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา
 ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงผู้จะเป็นครูได้นั้นต้องเป็นผู้มีภูมิรู้
 ภูมิธรรม ภูมิฐาน ที่เป็นคุณลักษณะที่ดีเบื้องต้นของการเป็นครู
 ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่ตั้งโดดเด่นอยู่บนยอดของอาคารด้านหน้า
 คณะ ทำให้ผู้ที่สัญจรไปมาสามารถทราบได้ว่าเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์อุดรธานี และด้วยโครงสร้างของ
 สัญลักษณ์ที่เรียบง่ายทำให้เกิดทัศนียภาพที่กลมกลืนกับรูปแบบอาคาร

ภาพที่ 4.2 ยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สัญลักษณ์รูปเทียนส่องสว่างแห่งปัญญา

ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงครูผู้เปรียบเสมือนเทียนส่องแสงนำทางลูกศิษย์ให้เป็นผู้เกิดปัญญา ปัญญาที่เกิดจากการเรียนรู้ สว่างทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา

ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่เลียนแบบแท่งเทียนที่ใช้วัสดุฐานสีดำ ปลายเป็นโลหะสีเงิน ที่มองแล้วเกิดความมั่นคง ปลายยอดแหลมเปรียบได้ดังผู้มีสติปัญญาอันเฉียบแหลมตั้งโดดเด่นอยู่เบื้องขวาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาพที่ 4.3 แสดงสัญลักษณ์รูปเทียนส่องสว่างแห่งปัญญา

ตัวอักษร KMITL (King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang)

ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่มองดูเป็นสากล เข้าใจง่าย ด้วยการใช้อักษรที่เรียบง่ายเรียงกันอย่างมีระเบียบ

ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่ตั้งโดดเด่นอยู่บนยอดของอาคารด้านหน้าคณะ ทำให้ผู้ที่สัญจรไปมาสามารถทราบได้ว่าเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และด้วยโครงสร้างของสัญลักษณ์ที่เรียบง่ายทำให้เกิดทัศนียภาพที่กลมกลืนกับรูปแบบอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

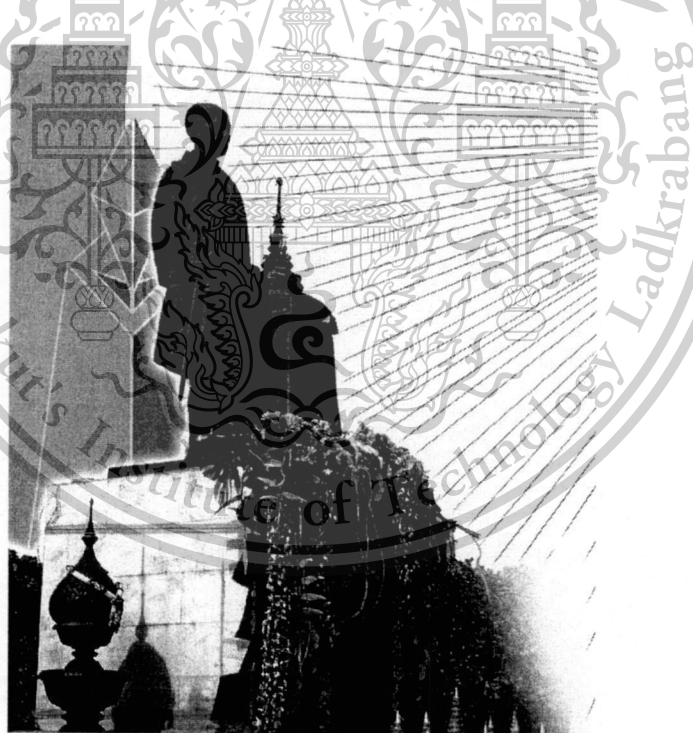
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 4.4 ตัวอักษร KMITL

อนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นศูนย์รวมจิตใจของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา
 รวมถึงศิษย์เก่าชาวพระจอมเกล้าลาดกระบัง
 ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ รูปแบบของอนุสาวรีย์ที่ดูโดดเด่นตั้งสง่างามน่าเกรงขาม
 อยู่บนพื้นที่โล่งกว้างสามารถมองเห็นได้ชัดเจนเป็นที่น่าเคารพของผู้ที่สัญจรผ่านไปมา

ภาพที่ 4.5 อนุสาวรีย์พระจอมเกล้าลาดกระบัง

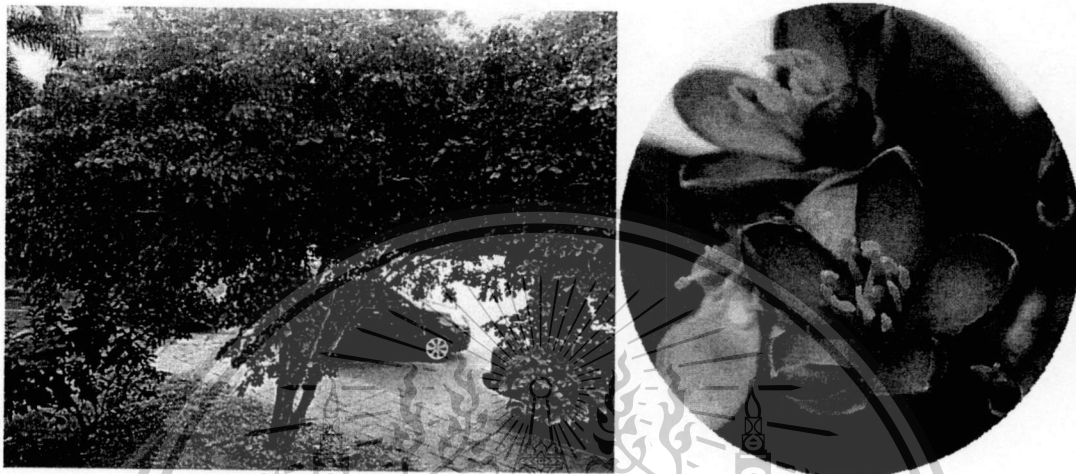
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ดอกแก้วเจ้าจอม

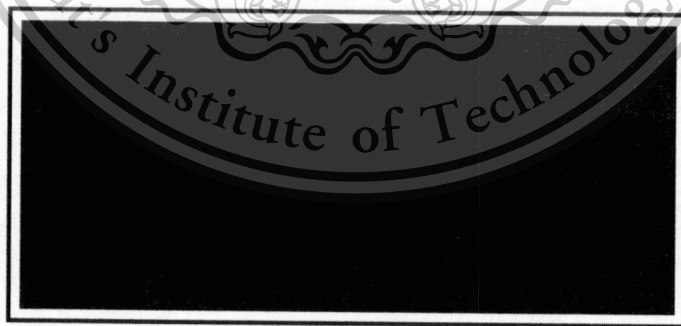
ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นดอกไม้ที่มีสีส้มที่สวยงามยามเบ่งบานทั่วทั้งต้น
 ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ โครงสร้างของต้นแก้วเจ้าจอมที่แผ่ขยายกิ่งก้าน มีใบที่ปกคลุมสวยงามให้ความร่มรื่น ส่วนดอกแก้วเจ้าจอมให้สีส้มที่สวยงาม ลักษณะดอกเป็นพุ่มเล็กหากรวมกันเป็นดอกช่อใหญ่จะมีความสวยงาม

ภาพที่ 4.6 ต้นแก้วเจ้าจอมและดอกแก้วเจ้าจอม

สีประจำคณะ

ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ สีส้มที่ดูสดใส หวาน ทำให้มองแล้วดูกระปรี้กระเปร่า
 ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ ลักษณะของสีที่มีความสดใสเมื่อนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ใดก็มีความสวยงามน่ารักอ่อนหวาน

ภาพที่ 4.7 สีประจำคณะ

นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลักษณะเด่นทางนามธรรม คือ เป็นว่าที่ครูผู้มีภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน

ลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่มีความใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ไม่ย่อมนย่อต่อภาระงานที่หนัก มีบุคลิกภาพที่ดี

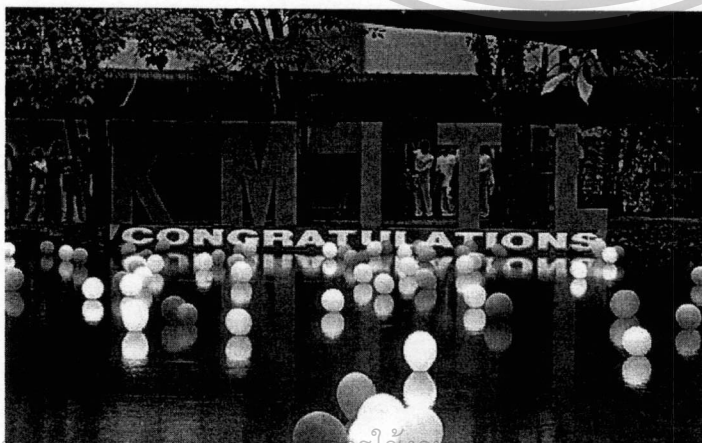
ภาพที่ 4.8 นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

4.1.2 การวิเคราะห์โครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบสัญลักษณ์และอัตลักษณ์

ในการวิเคราะห์โครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ ผู้วิจัยได้หลักการทางสุนทรียศาสตร์มาใช้ประกอบการออกแบบเพื่อให้ของที่ระลึกนั้น สามารถผลิตได้ง่าย รูปแบบเป็นที่จดจำ มีความสวยงามน่าใช้ จึงได้วิเคราะห์สวดลายดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ลักษณะของตัวอักษรที่ใช้ในงาน

ลักษณะของตัวอักษรที่นำมาใช้ในงานนั้นผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบของตัวอักษรที่สามารถสื่อสารและอ่านได้ง่าย

KMITL
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

Id Ed
KMITL

IDED
KMITL

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.9 การถอดรูปแบบตัวอักษร

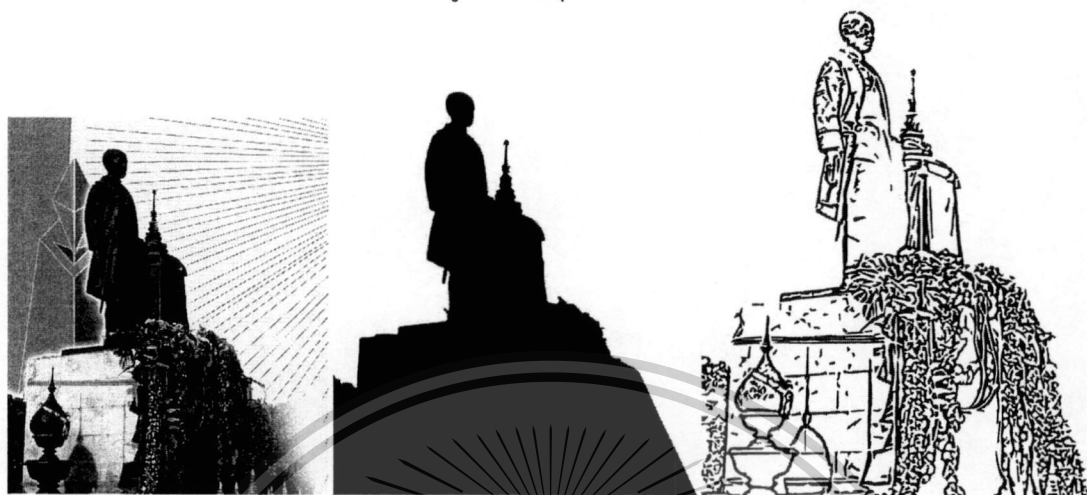
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

4.1.2.2 ลักษณะของลักษณะภาพอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าลาดกระบังที่ใช้ในงาน

ลักษณะของภาพกราฟิกนั้นผู้วิจัยได้เลือกใช้สองส่วนคือ กราฟิกที่เป็นภาพสีเติมเต็ม และภาพที่เป็นลายเส้น เนื่องด้วยลักษณะรูปแบบอนุสาวรีย์มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

ภาพที่ 4.10 การถอดรูปแบบอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าออกมาเป็นภาพกราฟิก

4.1.2.2 ลักษณะของรูปแบบดอกแก้วเจ้าจอมที่ใช้ในงาน

ลักษณะของดอกแก้วเจ้าจอมผู้วิจัยได้ถอดกราฟิกนำเอาแต่ส่วนที่ดอกไม้มาถอดเป็นกราฟิกที่สามารถใช้ลวดลายของดอกในงานออกแบบได้

ภาพที่ 4.11 การถอดรูปแบบดอกแก้วเจ้าจอมออกมาเป็นภาพกราฟิก

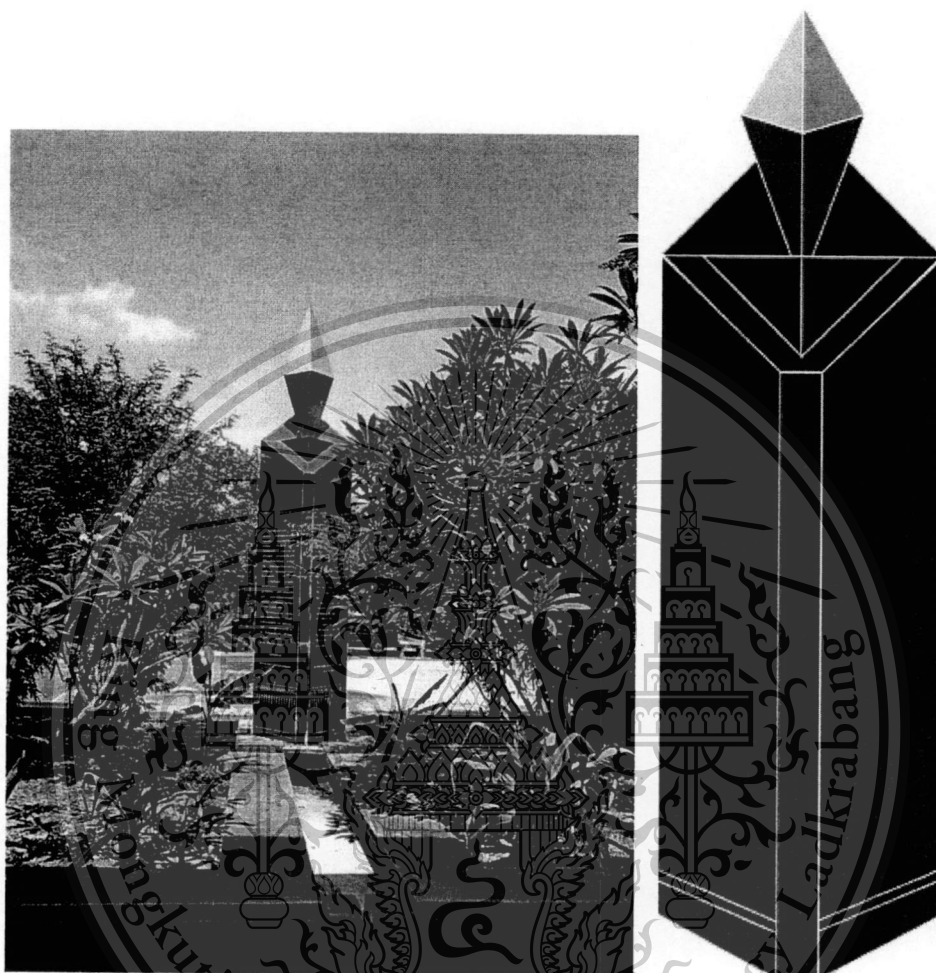
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

4.1.2.2 ลักษณะของจุดสังเกตของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (Landmark)

ลักษณะของจุดสังเกตของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (Landmark) ผู้วิจัยได้ทำการถอดรูปแบบออกมาเป็นลายเส้นเพื่อนำมาใช้ประกอบในงานผลิตภัณฑ์ได้สะดวกและง่ายต่อการผลิต

ภาพที่ 4.12 การถอดรูปของจุดสังเกตคณะ (Landmark) ออกมาเป็นภาพกราฟิก

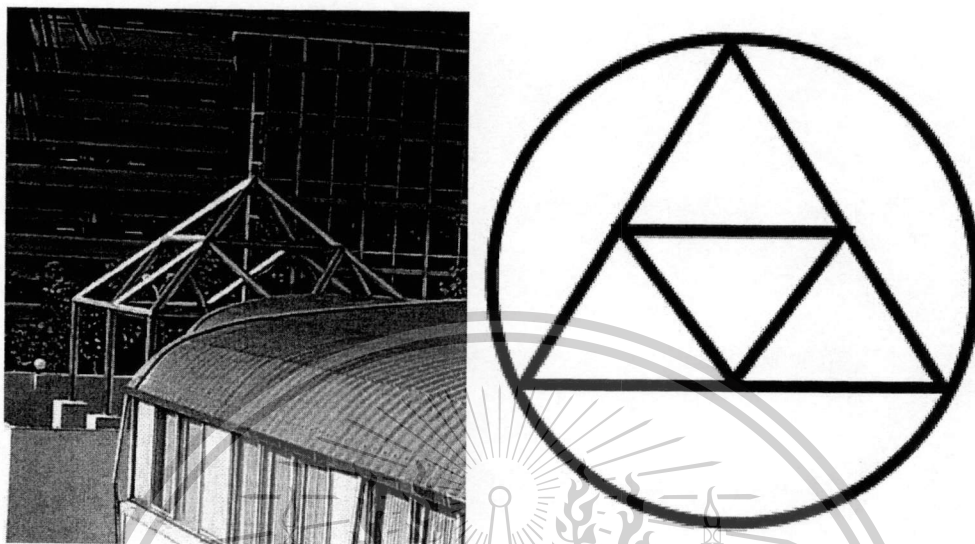
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

4.1.2.2 ลักษณะของยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา

ส่วนยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญาผู้วิจัยได้ถอดรูปแบบออกมาเป็นลวดลายกราฟิกที่เข้าใจง่ายและสามารถนำไปใช้ในงานผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกได้

ภาพที่ 4.13 การถอดรูปของยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญา ออกมาเป็นภาพกราฟิก

ส่วนสีในงานผลิตภัณฑ์โดยหลักๆ ใช้ทั้งสองสีคือ สี ชมพู และสีส้ม ซึ่งเป็นสีประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แต่ลักษณะของนักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยไม่ได้นำมาใช้งานออกแบบของที่ระลึกเนื่องด้วย การสื่อความหมายในงานสื่อถึงได้ยาก สามารถนำไปใช้ในงานประเภทอื่นๆ เหมาะสมกว่า เช่น สมุดจดบันทึกที่สื่อด้วยภาพได้ชัดเจน

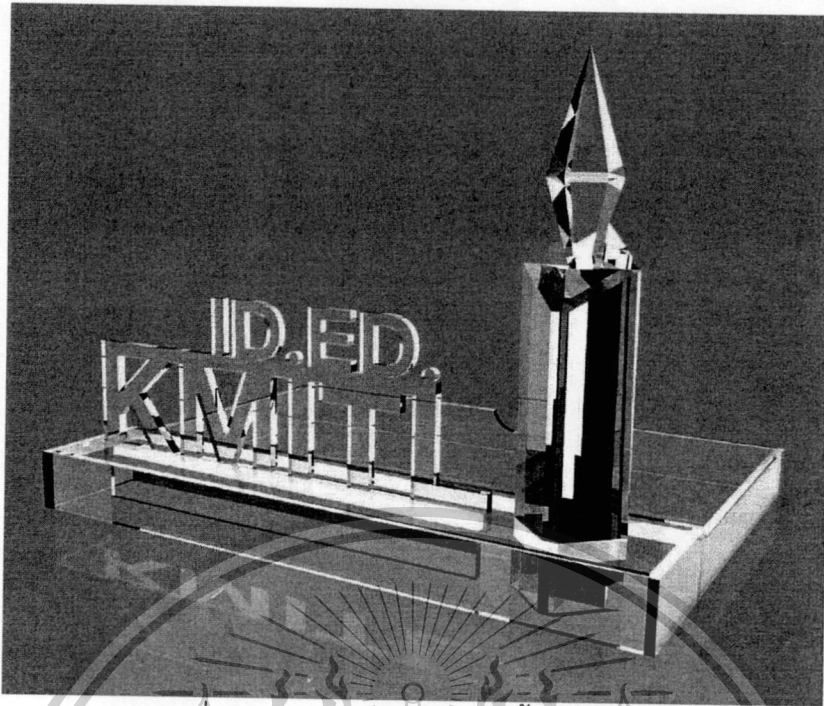
4.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ได้จากการวิเคราะห์สัญลักษณ์และอัตลักษณ์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรวมถึงผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1.1 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการแก้ไขรูปแบบเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

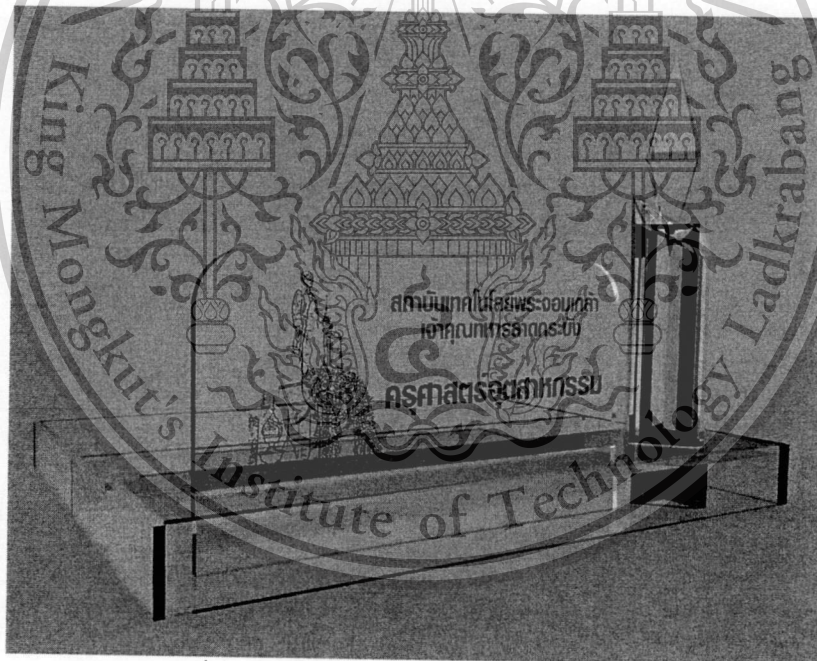
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 4.14 ชุดกระตาศจดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 1

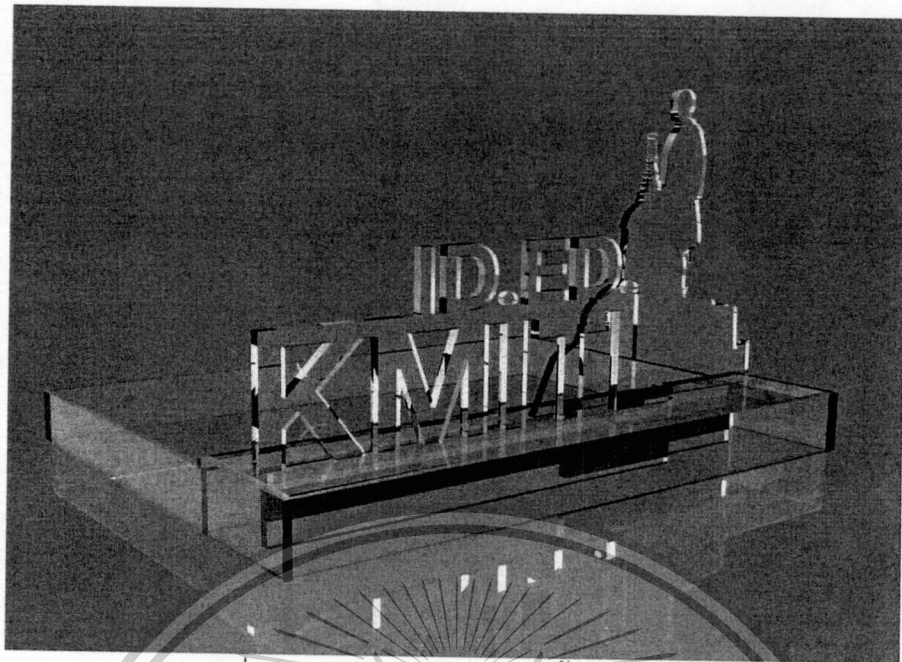

ภาพที่ 4.15 ชุดกระตาศจดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 2

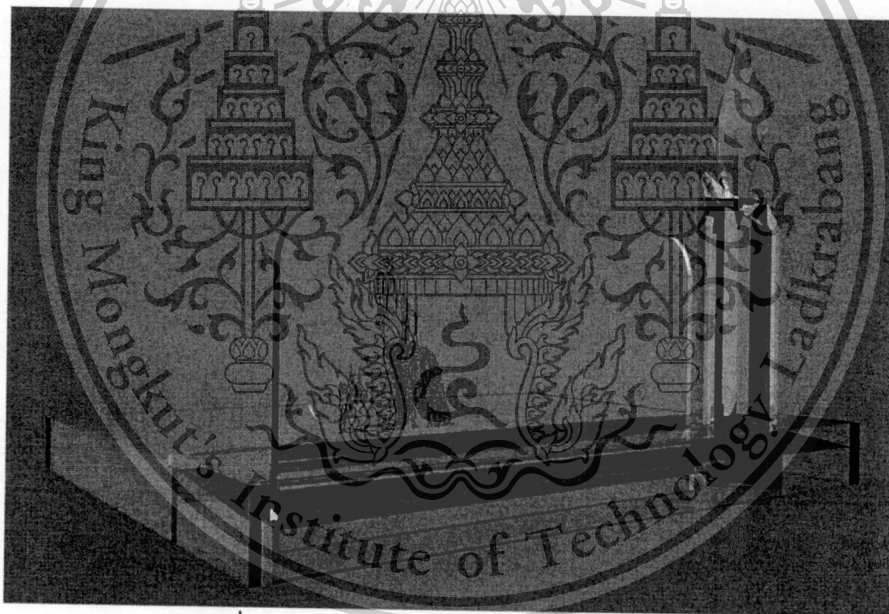
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ภาพที่ 4.17 ชุดกระดาษจัดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 3

ภาพที่ 4.18 ชุดกระดาษจัดบันทึกตั้งโต๊ะแบบที่ 4

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 43 คน แบ่งเป็นเพศหญิงจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 74 เพศชายจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ 16-25 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 53.49 อายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 อายุระหว่าง 36-45 ปีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.28 อายุระหว่าง 46-45 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 อายุมากกว่า 55 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม มีนักศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 ระดับ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ห้ามจำหน่ายหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
อาจารย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 เจ้าหน้าที่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สาขาวิชาของผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 67.44 สาขาครุศาสตร์เกษตร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 สาขาครุศาสตร์วิศวกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.63 ส่วนบริหารงานทั่วไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลผลประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	4.30	0.55	มาก
2. ความสวยงาม	4.58	0.62	มากที่สุด
3. วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม	4.23	0.81	มาก
4. การใช้สีในการออกแบบ	3.62	0.53	มาก
5. สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.67	0.56	มาก
6. นำพาได้สะดวก	3.65	0.57	มาก
7. ปลอดภัยต่อการใช้งาน	3.65	0.52	มาก
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	3.96	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.1 พบว่าความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อรูปแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.96 และมีข้อคิดเห็นรายข้อดังนี้ ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.58 รูปแบบที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.30 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.23 และข้อพิจารณาด้านอื่นๆ คือ สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นำพาได้สะดวก ปลอดภัยต่อการใช้งาน และ การใช้สีในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และนำเสนอข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

5.1.1 เพื่อออกแบบของที่ระลึกที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

การออกแบบของที่ระลึกที่สร้างการจดจำที่ดีให้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นคณะที่เปิดสอนวิชาชีพทางด้านครูช่างอุตสาหกรรม อันได้แก่ ด้านครุศาสตร์วิศวกรรม ครุศาสตร์เกษตร ครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม และศิลปศาสตร์ประยุกต์ สอบสร้างสรรคสังคัมและการเป็นครูที่มีความดีงามทั้ง กาย วาจา ใจ และเป็นผู้มีภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน มีอาคารที่เป็นเอกลักษณ์และมีสัญลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์ที่โดดเด่นเป็นที่จดจำ

5.1.2 เพื่อออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้มีการออกแบบ โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีความโดดเด่น และสามารถนำมาเป็นตัวแทนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้ ซึ่งได้แก่ การนำสีประจำคณะมาใช้ ซึ่งได้แก่สีชมพู การนำสัญลักษณ์ดอกไม้ประจำคณะมาใช้ซึ่งได้แก่ ดอกแก้วเจ้าจอม การนำรูปแบบของยอดสามเหลี่ยมแห่งปัญญาที่มีลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่ตั้งโดดเด่นอยู่บนยอดของอาคารด้านหน้าคณะ ทำให้ผู้ที่สัญจรไปมาสามารถทราบได้ว่าเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และด้วยโครงสร้างของสัญลักษณ์ที่เรียบง่ายทำให้เกิดทัศนียภาพที่กลมกลืนกับรูปแบบอาคาร รวมไปถึงการใช้สัญลักษณ์รูปเทียนสองสว่างแห่งปัญญา ที่มีลักษณะเด่นทางรูปธรรม คือ เป็นสัญลักษณ์ที่เลียนแบบแท่งเทียนที่ใช้วัสดุฐานสีดำ ปลายเป็นโลหะสีเงิน ที่มองแล้วเกิดความมั่นคง ปลายยอดแหลมเปรียบได้ดั่งผู้มีสติปัญญาอันเฉียบแหลมตั้งโดดเด่นอยู่เบื้องขวาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และที่จะขาดไม่ได้ในการออกแบบคือ การนำอนุสาวรีย์พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา รวมไปถึงศิษย์เก่าชาวพระจอมเกล้าลาดกระบังมาประกอบในงานออกแบบ

5.1.3 เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ได้ทำการออกแบบและสอบถามความพึงพอใจของ นักศึกษา อาจารย์และบุคลากรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่มีการออกแบบโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาทั้งภาคสนามและภาคเอกสารสามารถ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการใช้สัญลักษณ์ที่สามารถสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้สามารถเป็นตัวแทนในการออกแบบของที่ระลึกได้เป็นอย่างดี และผลจากการสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อรูปแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย เอกสารนี้ (x̄) เท่ากับ 3.96 และมีข้อคิดเห็นรายข้อดังนี้ ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (x̄) เท่ากับ 4.58 รูปแบบที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้ (x̄) เท่ากับ 3.96 และมีข้อคิดเห็นรายข้อดังนี้ ความสวยงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (x̄) เท่ากับ 4.58 รูปแบบที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

(\bar{x}) เท่ากับ 4.30 วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.23 และข้อพิจารณาด้านอื่นๆ คือ สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นำพาได้สะดวก ปลอดภัยต่อการใช้งาน และ การใช้สีในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เพื่อนำมาออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้น จะต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะสร้างขึ้นมาเพื่ออะไร เทคนิคและรูปแบบจะสามารถทำให้ทิศทางในการออกแบบของที่ระลึกมีความเป็นมาและตอบโจทย์การเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอัตลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร การนำหลักการออกแบบและสุนทรียภาพในการออกแบบมาเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการออกแบบเพราะของที่ระลึกเป็นของที่เป็นการมอบให้ดังนั้นจึงควรใส่ใจความหมายและความสวยงามของ ของที่ระลึกนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา จันทราสา และคณะ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาและพัฒนาเอกลักษณ์ลวดลายบ้านเชียงเพื่อประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปเพ้นท์บาติก เพื่อพัฒนารูปแบบเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกจังหวัดอุดรธานีโดยสิ่งที่ได้ออกแบบและพัฒนานั้นมีความต้องมีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย เหมาะสมกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต มีความสวยงามและลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์

5.2.2 การออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกโดยการวิเคราะห์ลักษณะเด่นทางนามธรรมและรูปธรรมของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทั้งหมดเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการออกแบบของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำคณะครุศาสตร์เป็นการใช้ชื่อที่ตัดทอนจากชื่อเต็ม ชื่อลักษณะนี้จะเป็นชื่อที่นำชื่อเต็มขององค์กรมาตัดทอนเพื่อให้เรียกได้ง่ายขึ้นสามารถใช้ชื่อลักษณะนี้ในการสร้างอัตลักษณ์ได้ และการใช้รูปภาพมาประกอบกับตัวอักษรเพื่อให้ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นที่น่าสนใจ จดจำได้มากยิ่งขึ้น

5.2.3 เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในการออกแบบของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ดังที่ (สมิตรา ศรีวิบูลย์, 2547 : 14-15) ได้กล่าวไว้ว่าองค์กรที่มี CI (Corporate Identity) ที่ดี ได้รับการออกแบบที่ดี ผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการมีรูปลักษณ์ที่สวยงาม ก็จะสามารถดึงดูดหรือก่อให้เกิดความสนใจใคร่ลองใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ ยิ่งถ้ามีคุณภาพดีด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้สินค้าหรือบริการนั้นประสบความสำเร็จในการเพิ่มยอดขายยิ่งขึ้น ผลที่องค์กรจะได้รับจากการมีอัตลักษณ์ที่ดี คือ การที่องค์กรได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งการยอมรับจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยระยะเวลาที่ผลิตภัณฑ์นั้น ๆ สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงคุณภาพที่ดี และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรมีการนำต้นแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้สร้างขึ้น นำไปผลิตจริงในระบบอุตสาหกรรม เพื่อใช้เป็นของที่ระลึกประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้

2. ผลการวิจัยสะท้อนความต้องการของ กลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ต้องการให้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีของที่ระลึกประจำคณะ เพื่อความสะดวกเมื่อเวลาศึกษาทำงานนอกสถานที่ และการต้อนรับแขกผู้มาเยือนคณะ สามารถใช้ของที่ระลึกนี้เป็นตัวแทนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้

3. รูปแบบและสวดลายที่จะสามารถนำมาประกอบในงานผลิตภัณฑ์ควรคำนึงถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้เป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาความหมายของที่มาของสวดลายนั้นเป็นอย่างดีและรัดกุม

3. ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ควรคำนึงถึงต้นแบบที่ได้ทำการสร้างขึ้นมา และรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปผลิตจริงอาจมีความแตกต่างกัน ด้วยข้อกำหนดในเรื่องของวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาข้อมูลทั้งภาคเอกสาร และภาคสนามให้เข้าใจบริบทของพื้นที่อย่างรอบคอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะทำการศึกษาในขั้นตอนต่อไปได้อย่างครบกระบวนการ

2. การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบควรเลือกรูปแบบที่สามารถสร้างได้จริง เนื่องด้วยบางรูปแบบขณะเป็นภาพร่างมีความเหมาะสมสวยงาม แต่สามารถสร้างเป็นชิ้นงานได้ยาก และไม่ปฏิบัติตามรูปแบบ

3. จากผลการวิจัยและศึกษาข้อเกี่ยวกับของที่ระลึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สามารถนำหลักการออกแบบของที่ระลึก มาประยุกต์ใช้กับสุนทรียภาพในงานออกแบบ รวมทั้งการสร้างอัตลักษณ์องค์กรเพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บรรณานุกรม

- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. (2554). 33 ปี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : มปท.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2544). พม่าประวัติศาสตร์และการเมือง. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงธิดา ราเมศวร์. (2537). ประวัติศาสตร์ประเทศในกลุ่มอาเซียน (1). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวธรรม.
- ทองเจือ เทียบทอง. (2548). การออกแบบสัญลักษณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สีปประพา.
- ธนภัทร รุ่งธนาภิรมย์. (2557). ทฤษฎีความงาม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แอมโพร์พรีนธ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- ปนัดดา มนุรัชฎา. (2556). “การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเพื่อจำหน่ายในร้านค้าพิพิธภัณฑการเรียนรู้ (มิวเซียมสยาม)”. หน้า 55-68. วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 3 ฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประเสริฐ ศรีลรัตน. (2531). ของที่ระลึก. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- มานะ อินพรมมี. (2555). รายงานการวิจัยการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝาก ของที่ระลึก กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดเพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- รจนา จันทราสา และคณะ. (2553). รายงานการวิจัยการศึกษาและพัฒนาเอกลักษณ์ลวดลายบ้านเชียงเพื่อประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปพันท์บาติก เพื่อพัฒนารูปแบบเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกจังหวัดอุดรธานี. ทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- สมสกุล จีระศิลป์และคณะ. (2553). รายงานการวิจัยแนวทางการออกแบบร้านค้าและของที่ระลึกเพื่อการพัฒนานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา : กรณีศึกษาเปรียบเทียบเมืองเก่าพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทยและ เมืองเก่าเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น. ทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สาคร คันทโชติ. (2529). วัสดุผลิตภัณฑ์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุมิตรรา ศรีวิบูลย์. (2547). พิมพ์ครั้งที่ 2. การออกแบบอัตลักษณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ CORE FUNTION.
- แสนศักดิ์ ศิริพานิช และคณะ. (2547). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกพื้นเมืองเพื่อการท่องเที่ยวยั่งยืนในพื้นที่ภูเก็ท พังงา และกระบี่. สำนักประสานงานการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อรุณวรรณ ตั้งจันทร. (2554). “การออกแบบผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์”. หน้า 91-102. วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 1 ฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะศิลปสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (2556). ความมุ่งหมาย รูปแบบการใช้ ประเภทและประโยชน์ของสัญลักษณ์. http://www.dnp.go.th/parkreserve/Np/Html/Tour/Interpretation/Symbol/Symbol_Goal.html. ออนไลน์ 22 พฤษภาคม 2556.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. (2556). ประวัติความเป็นมาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. <http://www.indeed.kmitl.ac.th/Home/index.php/-mainmenu-64/12-2008-12-05-15-48-36.html>. ออนไลน์ 22 พฤษภาคม 2556.
- ความหมายของของที่ระลึก. (2556). <http://souvenirbuu.wordpress.com/about/ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความหมายของของที่ระลึก>. ออนไลน์ 20 ธันวาคม 2556.
- ชุดชั้นบก. (2557). <http://55010919589.blogspot.com/2014/04/blog-post.html>. ออนไลน์ 7 กุมภาพันธ์ 2557.
- ตลาดสามชุก. (2556). <http://www.samchuk.in.th/history.html>. ออนไลน์ 5 ธันวาคม 2556.
- ทิตกร สอนภาษา. (2556). เอกลักษณ์-อัตลักษณ์. คมชัดลึก ฉบับที่ 445 วันที่ 23 มิ.ย. 2008. <http://www.nationejobs.com/citylife/content.php?ContentID=1451>. ออนไลน์ 20 พฤษภาคม 2556.
- มาเลเซีย. (2557). http://www.baanjomiyut.com/library_2/asean_community/malaysia/04.html. ออนไลน์ 5 มกราคม 2557.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). สัญลักษณ์. <http://www.royin.go.th/dictionary/search.php>. ออนไลน์ 2 ธันวาคม 2556.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

แบบสำรวจความคิดเห็นต่อของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้วิจัย นางสาวสุธาสิณี บุรีคำพันธ์

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความต้องการเกี่ยวกับของที่ระลึกคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม

โปรดทำเครื่องหมายลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ 16-25 ปี 26-35 ปี 36-45 ปี
 46-55 ปี มากกว่า 55 ปี
- สถานะ นักศึกษา อาจารย์ เจ้าหน้าที่
สาขาวิชา/ ส่วนงาน
- ศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
 ครุศาสตร์เกษตร ครุศาสตร์วิศวกรรม
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ส่วนบริหารงานทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1. หากกล่าวถึงของที่ระลึกที่เป็นทางการ ท่านต้องการของที่ระลึกประเภทใด (สามารถตอบได้
มากกว่า 1)

- เข็มกลัด ชุดสมุดไดอารี่ ชุดปากกาพร้อมกระดาดชาไนต์
 อัลบั้มรูป นาฬิกา พระบรมฉายาลักษณ์พร้อมบรรจุภัณฑ์
 เน็คไท ชุดเครื่องเบญจรงค์ อื่นๆ.....

2. หากกล่าวถึงของที่ระลึกที่ไม่เป็นทางการ ท่านต้องการของที่ระลึกประเภทใด (สามารถตอบได้
มากกว่า 1)

- ชุดกาแฟ เสื้อยืด พวงกุญแจ
 กระเป๋า สมุดโน้ต กล้องนามบัตร
 กระเป๋านามบัตร แฟรชไดรฟ์ อื่นๆ.....

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับควรใช้เฉพาะเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้วิจัย นางสาวสุธาสินี บุรีคำพันธ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความพึงพอใจเกี่ยวกับของที่ระลึกคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม

โปรดทำเครื่องหมายลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ 16-25 ปี 26-35 ปี 36-45 ปี
 46-55 ปี มากกว่า 55 ปี
- สถานะ นักศึกษา อาจารย์ เจ้าหน้าที่
สาขาวิชา/ ส่วนงาน
- ศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
 ครุศาสตร์เกษตร ครุศาสตร์วิศวกรรม
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ส่วนบริหารงานทั่วไป

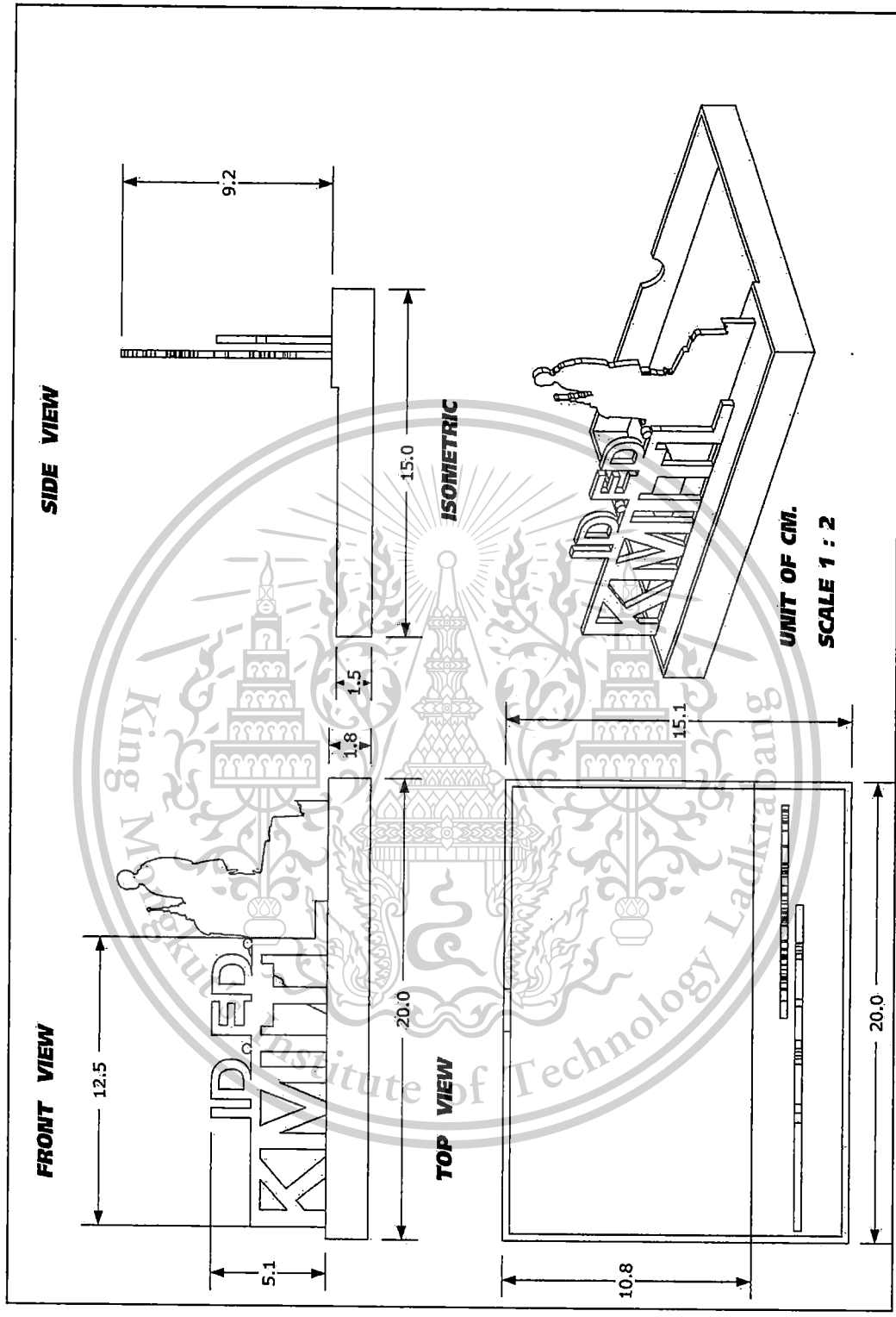
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อของที่ระลึก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (ไม่พอใจ)
1. รูปแบบที่สื่อถึงคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
2. ความสวยงาม					
3. วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม					
4. การใช้สีในการออกแบบ					
5. สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
6. นำพาได้สะดวก					
7. ปลอดภัยต่อการใช้งาน					
รวมทั้งหมด					

เอกสารนี้ขอเสนอแนะเพิ่มเติมไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

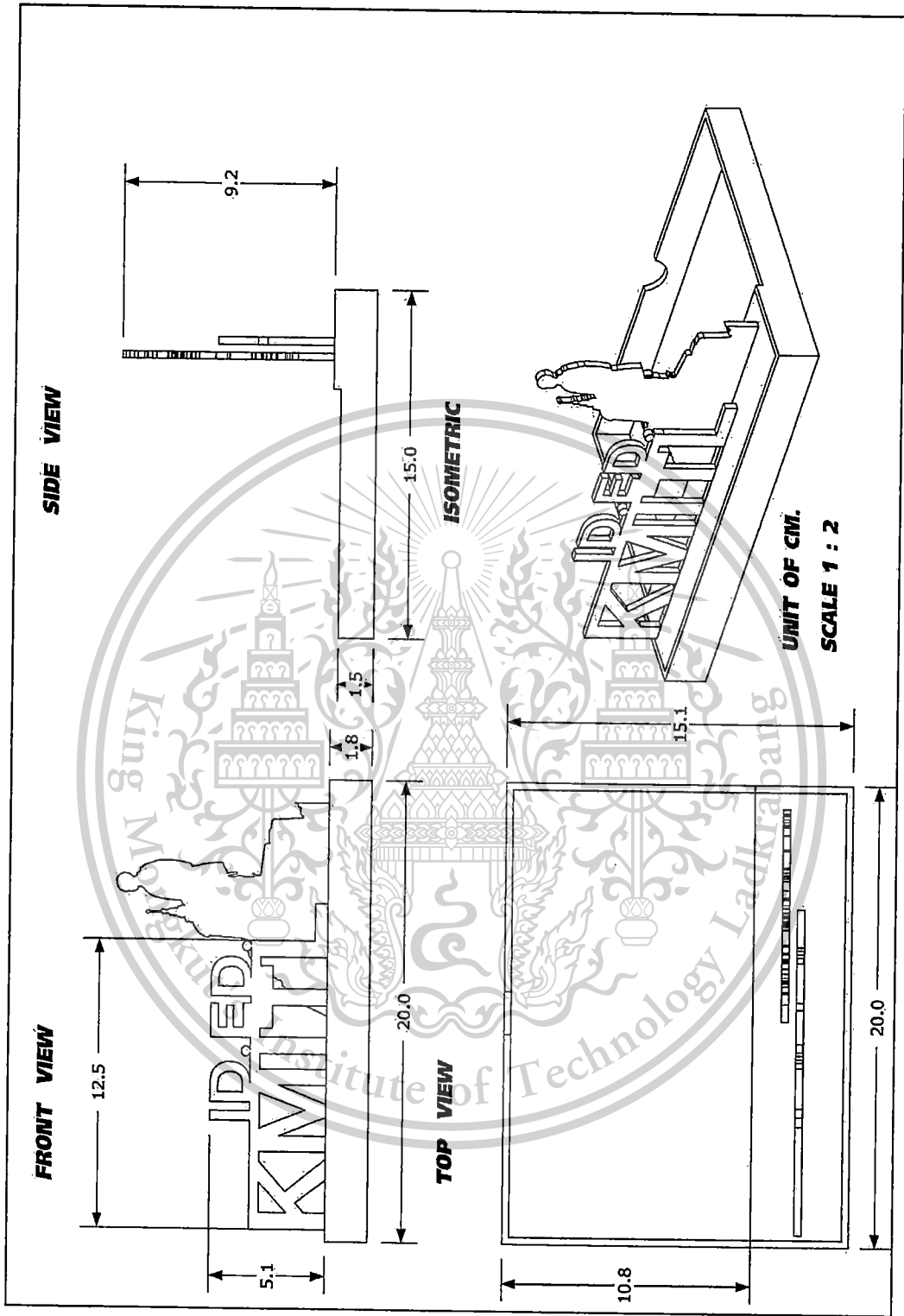
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

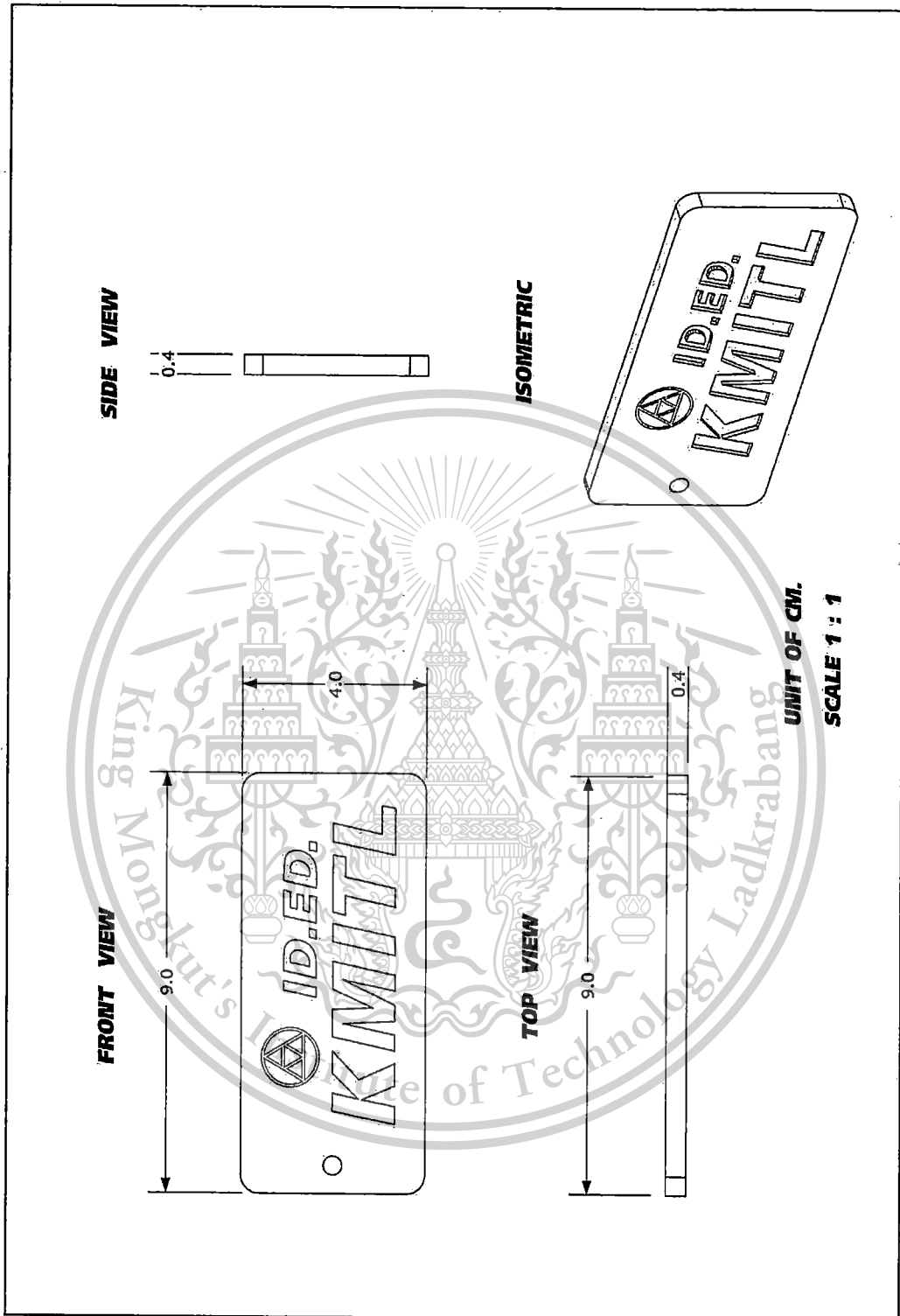
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

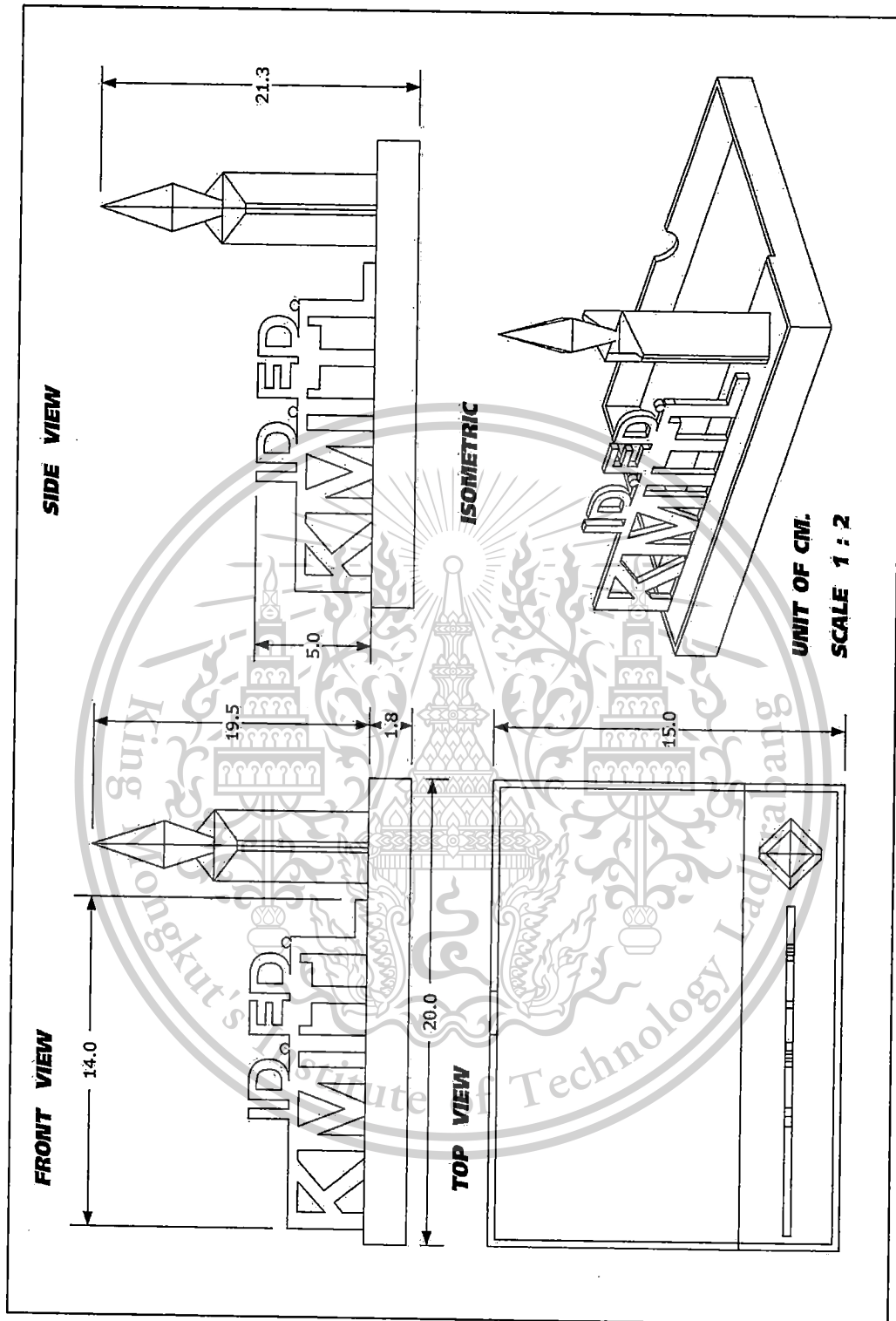
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

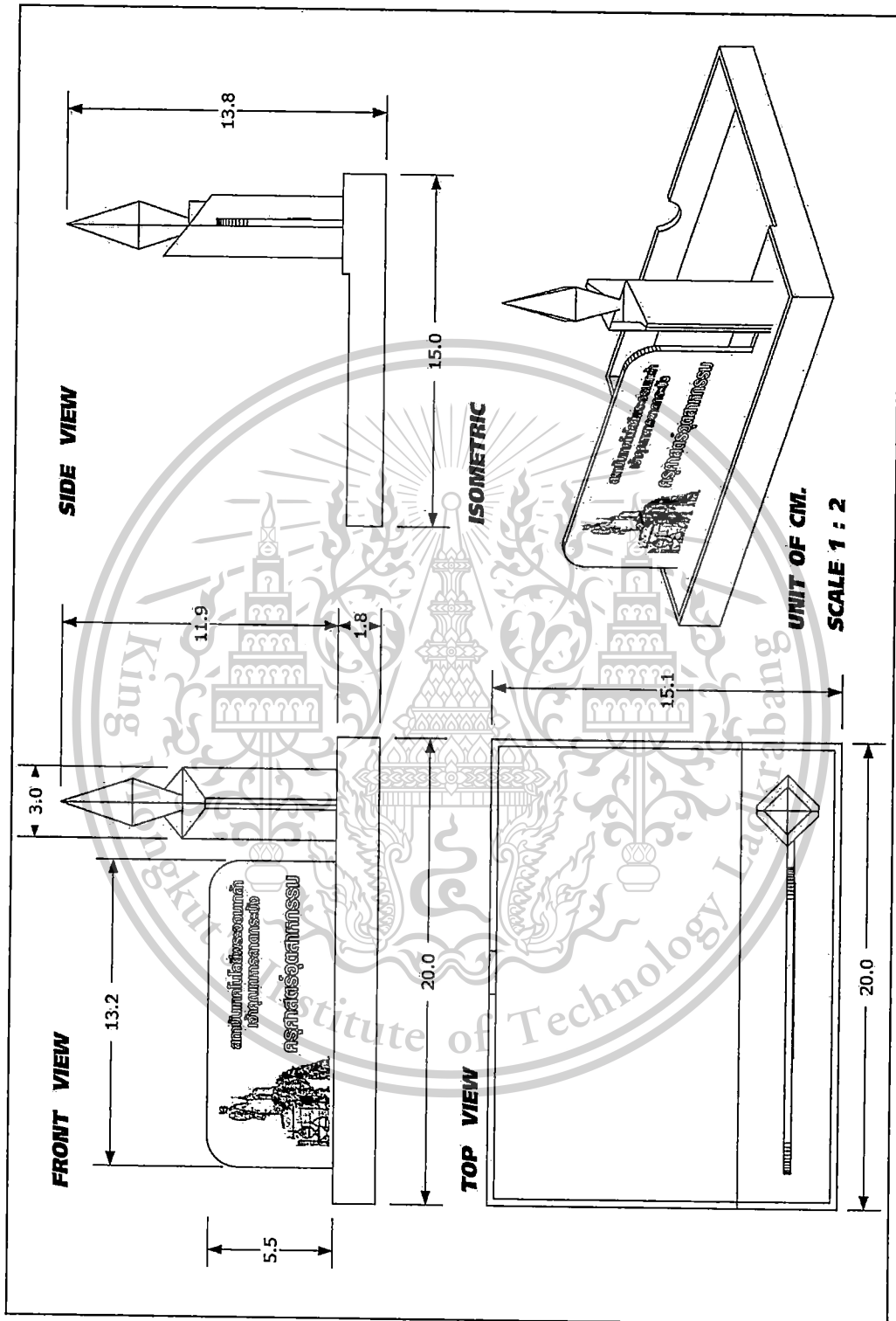
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

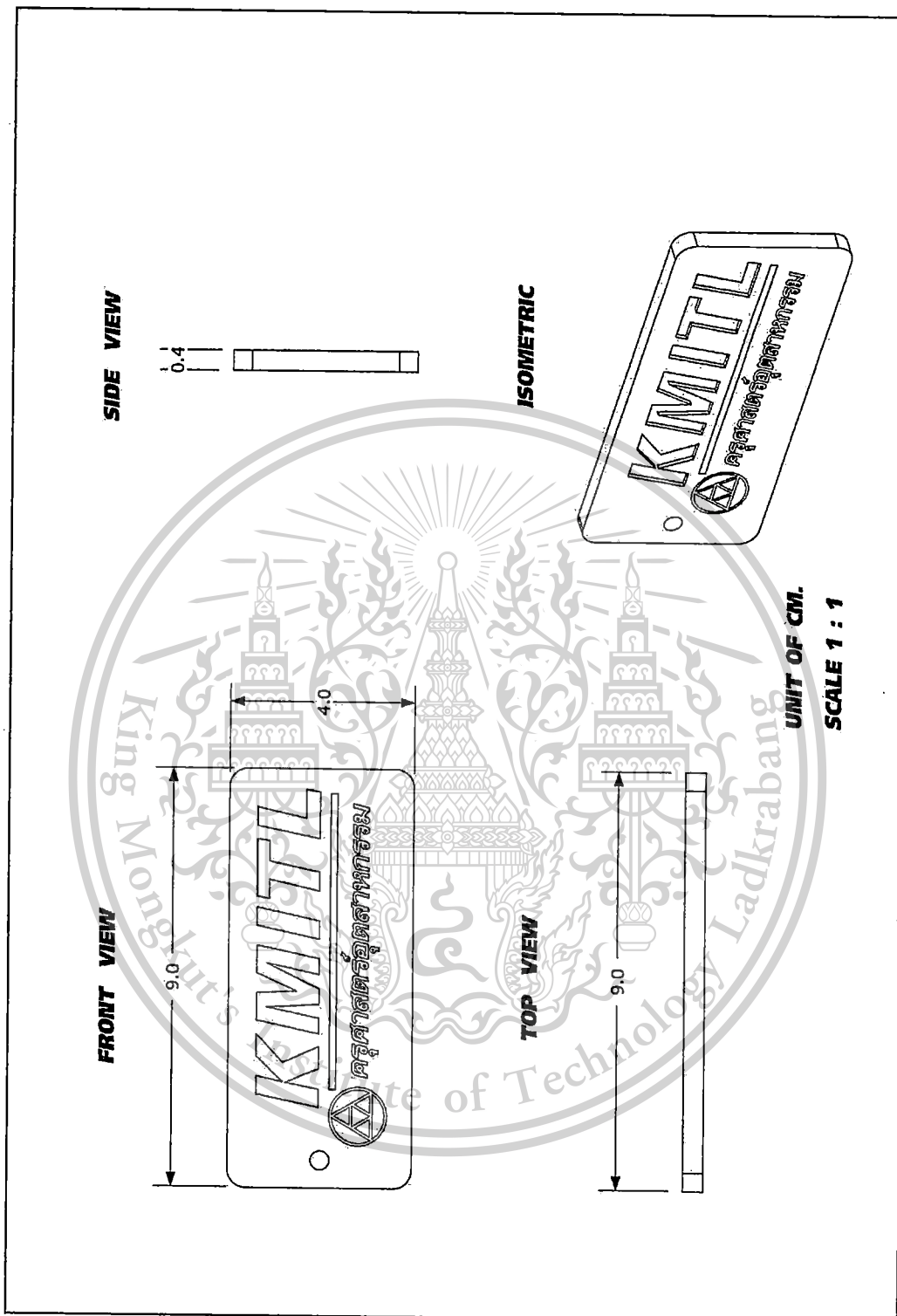
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

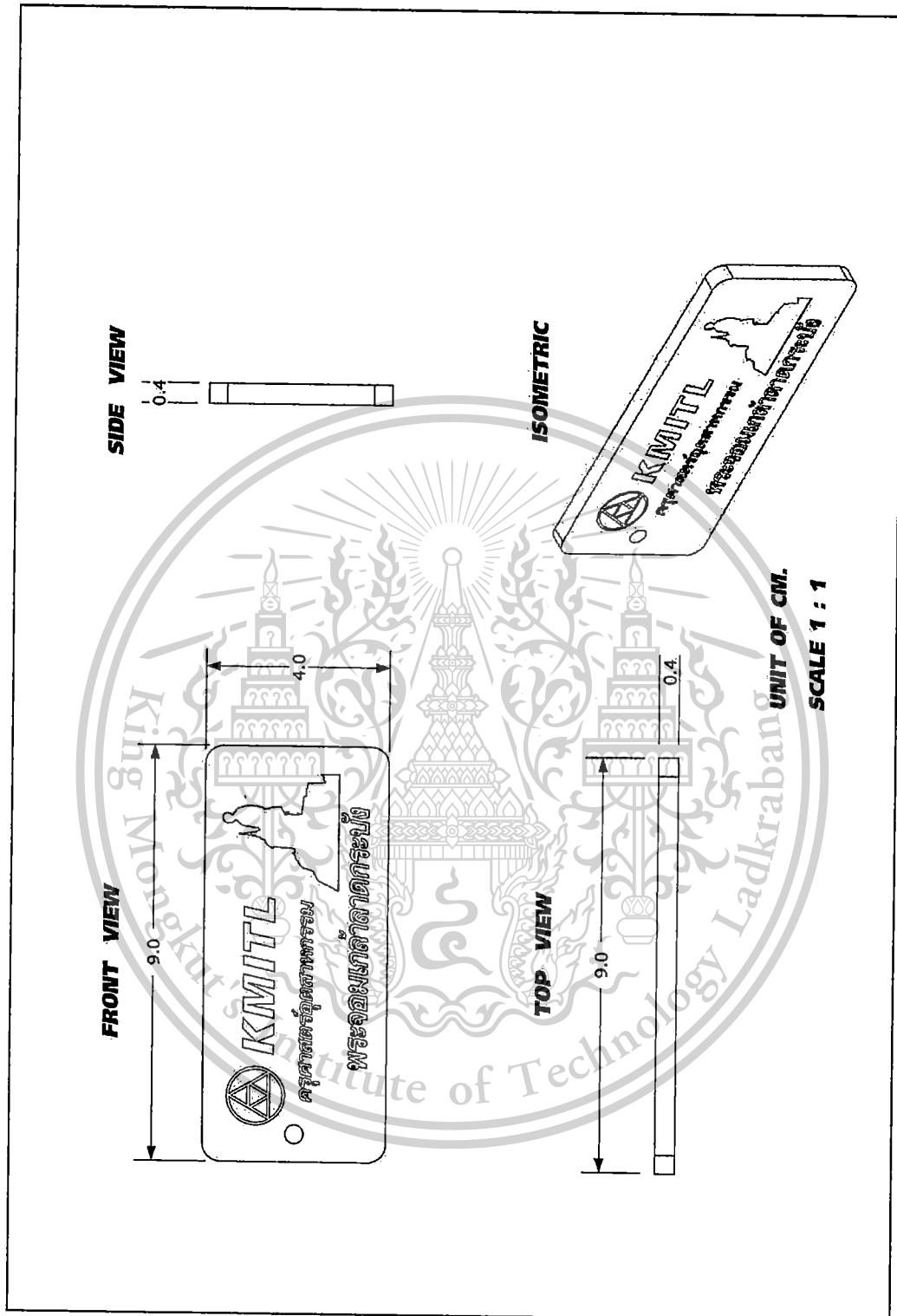
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.
 Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ข้อมูลประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-สกุล นางสาวสุธาสินีน บุรีคำพันธ์

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

ประวัติการศึกษา

ชื่อย่อปริญญา	สาขา	สถาบันที่จบ	ปีที่จบ
ค.อ.บ.	ศิลปอุตสาหกรรม	สจล.	2541
ค.อ.ม.	เทคโนโลยีการศึกษาฯ	สจล.	2545
ปร.ด.	ทัศนศิลป์และการออกแบบ	บูรพา	2557

สาขาวิจัยที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คอมพิวเตอร์กราฟิก

รางวัลด้านวิชาการ/ด้านวิจัย/งานสร้างสรรค์ (ด้านศิลปะ หรืออื่นๆ) ที่ได้รับ

ปี พ.ศ.	ชื่อรางวัล	สถาบันที่ให้

ทุนการศึกษาและทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ปี พ.ศ.	ทุนการศึกษาและทุนวิจัย	สถาบันที่ให้
2554	ทุนวิจัยเงินรายได้	สจล.
2554	ทุนวิจัยเงินรายได้	สจล.
2555	ทุนวิจัยเงินรายได้	สจล.
2556	ทุนวิจัยเงินรายได้	สจล.

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ระดับชาติและนานาชาติ)

.....

.....

.....

การเสนอผลงานวิชาการ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อความยั่งยืน ของกลุ่มอาชีพชุมชนวัดสังฆราชา เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ผลงานสิทธิบัตร/สิ่งประดิษฐ์/งานสร้างสรรค์ (ศิลปะ หรือ อื่นๆ)

อื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.